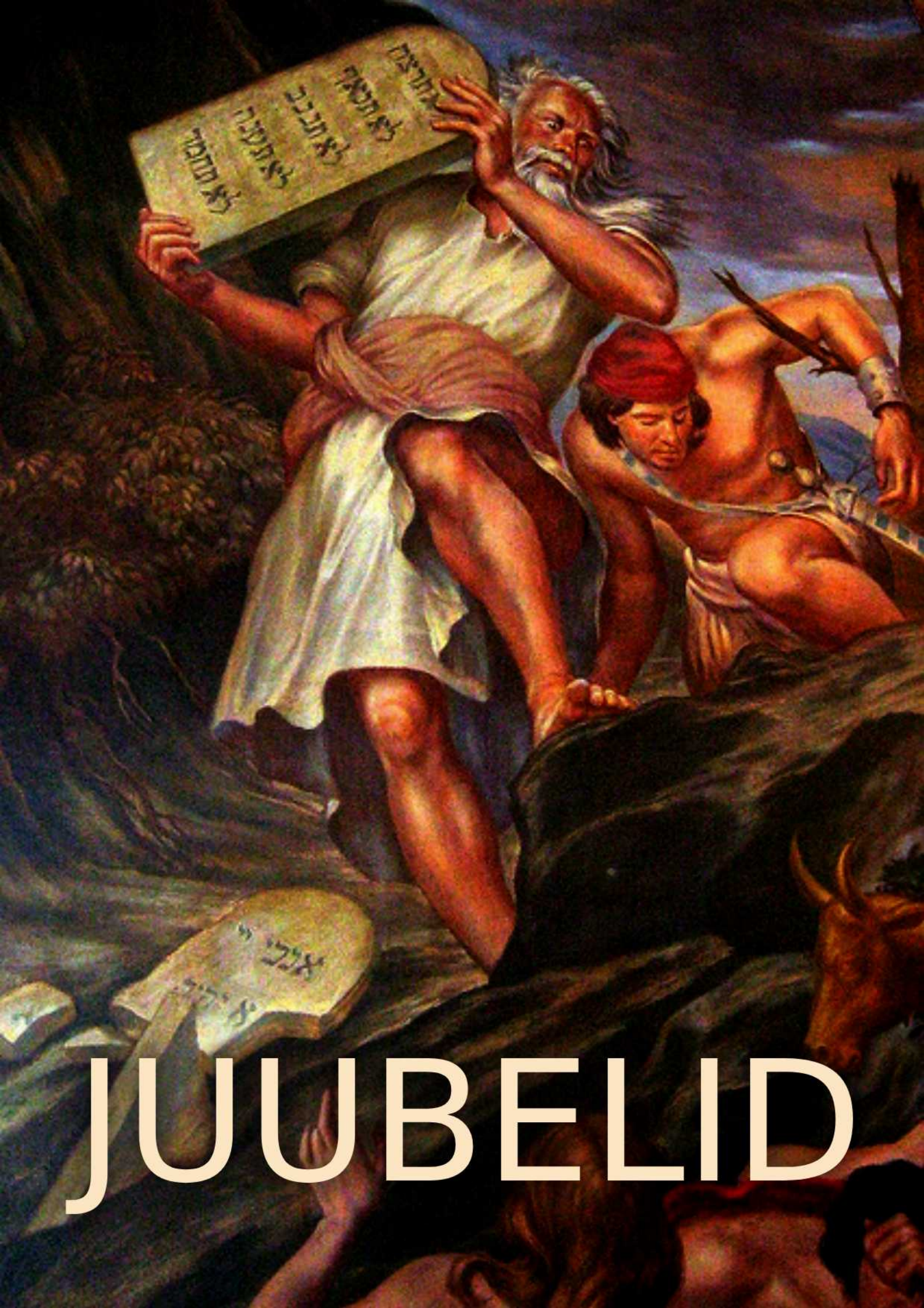

JUUBELID

PEATÜKK 1

1 Ja esimesel aastal pärast Iisraeli laste Egiptusest väljarännet, kolmanda kuu kuueteistkümnendal päeval [2450 Maailma värbamisaastal], ütles Jumal Moosesele: „Tule minu juurde mäele ja ma annan sulle kaks kivist tahvlit käsuõpetusest ja käsust, mis ma olen kirjutanud, et sa neid õpetaksid!"
2 Ja Mooses läks üles Jumala mäele ja Issanda auhiilgus asus Siinai mäel ning pilv varjas seda kuus päeva.
3 Ja seitsmendal päeval hüüdis ta Moosest pilve seest ja Issanda auhiilgus oli mäe tipul otsekui leegitsev tuli.
4 Ja Mooses oli mäel nelikümmend päeva ja nelikümmend ööd ja Jumal õpetas talle kõigi Seaduse ja tunnistuse päevade jagunemise varasemat ja hilisemat ajalugu.
5 Ja ta ütles: „Pööra oma süda iga sõna poole, mis ma sulle sellel mäel räägin, ja kirjuta need raamatusse, et nende põlved näeksid, et ma ei ole neid hüljanud kõige selle kurja pärast, mida nad on teinud, rikkudes lepingut, mille ma täna Siinai mäel enda ja sinu vahel nende põlvedele teen."
6 Ja nõnda sünnib, kui kõik see nende peale tuleb, et nad tunnevad ära, et mina olen kõigis oma kohtuotsustes ja tegudes neist õiglasem, ja nad tunnevad ära, et mina olen olnud tõeliselt nendega.
7 Ja kirjuta enesele kõik need sõnad, mis ma sulle täna kuulutan, sest ma tean nende mässumeelsust ja kangekaelsust, enne kui ma toon nad maale, mille ma vandega tõotasin nende isadele, Aabrahamile, Iisakile ja Jaakobile, öeldes: „Sinu soole ma annan maa, mis piima ja mett voolab!"
8 Ja nad söövad ning saavad kõhud täis ning pöörduvad võõraste jumalate poole, kes ei suuda neid ühestki nende viletsusest päästa: ja seda tunnistust kuulatakse tunnistuseks nende vastu. Sest nad unustavad kõik minu käsud, kõik, mida ma neile käsin, ja nad käivad paganate järel ja nende rüveduse ja häbi järel ning teenivad nende jumalaid ja need saavad neile solvanguks ja viletsuseks ja nuhtluseks ja lõksuks.
9 Ja paljud hukkuvad ja nad võetakse vangi ning langevad vaenlase kätte, sest nad on hüljanud minu määrused ja minu käsud ning minu lepingu pühad ja minu hingamispäevad ja minu püha paiga, mille ma olen enesele pühitsenud nende keskel, ja oma kogudusetelgi ja oma pühamu, mille ma olen enesele pühitsenud keset maad, et ma paneksin sellele oma nime ja et see elaks (seal).
10 Ja nad teevad enestele ohvrikünkaid ja viljapõlde ja nikerdatud kujusid ning kummardavad igaüks oma kuju, et eksitada, ja ohverdavad oma lapsi deemonitele ja kõigile oma südame eksitustöödele.
11 Ja ma saadan nende juurde tunnistajad, et ma võiksin nende vastu tunnistada, aga nad ei kuula ja tapavad ka tunnistajad ning nad kiusavad taga neid, kes otsivad seadust, ja nad tühistavad ja muudavad kõik, et teha kurja minu silme all.
12 Ja ma peidan oma näo nende eest ja annan nad paganate kätte vangiks, saagiks ja õgimiseks; ma kõrvaldan nad maalt ja hajutan nad paganate sekka.
13 Ja nad unustavad kõik mu Seaduse ja kõik mu käsud ja kõik mu seadused ning eksivad noorkuude, hingamispäevade, pühade, juubelite ja määruste suhtes.
14 Ja pärast seda pöörduvad nad paganate seast minu poole kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest ja kõigest oma jõust, ja ma kogun nad kõigi paganate seast ja nad otsivad mind, et nad mind leiaksid, kui nad otsivad mind kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest.
15 Ja ma ilmutan neile külluslikku rahu koos õigusega ja ma kõrvaldan nad õigluse taimena kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest; ja nad on õnnistuseks, mitte needuseks, ja nad on peaks, mitte sabaks.
16 Ja ma ehitan oma pühamu nende keskele ja elan nende juures ning olen nende Jumal ja nemad on minu rahvas tões ja õigluses.
17 Ja ma ei hülga neid ega jäta neid maha, sest mina olen Issand, nende Jumal.
18 Ja Mooses langes silmili maha ja palvetas ning ütles: „Issand, mu Jumal, ära hülga oma rahvast ja oma pärisosa, et nad eksiksid oma südame eksiteel, ja ära anna neid nende vaenlaste, paganate kätte, et need ei valitseks nende üle ja ei paneks neid sinu vastu patustama!"
19 Tõusku su halastus, oo Issand, su rahva peale ja loo neis õiglane vaim, ja ärgu laske Beliari vaimul nende üle valitseda, et neid su ees süüdistada ja neid kõigilt õiguse radadelt lõksu meelitada, et nad su palge eest hukkuksid.
20 Aga nemad on Sinu rahvas ja Sinu pärand, kelle Sa oma suure väega oled päästnud egiptlaste käest; loo neis puhas süda ja Püha Vaim ja ära lase neil oma pattudes lõksu jääda nüüdsest igavesti!
21 Ja Issand ütles Moosesele: „Ma tean nende vastupanu ja mõtteid ja kangekaelsust ning nad ei ole kuulekad enne, kui nad tunnistavad omaenda pattu ja oma isade pattu.
22 Ja pärast seda pöörduvad nad minu poole kõiges õigluses ja kogu oma südamest ja kogu oma hingest, ja ma lõikan ümber nende südame eesnaha ja nende seemne südame eesnaha, ja ma loon neisse Püha Vaimu ja ma puhastan nad, et nad ei pöörduks minust ära sellest päevast igavesti.
23 Ja nende hinged jäävad minu ja kõigi minu käskude külge ning nad täidavad minu käske ja mina olen nende Isa ja nemad saavad minu lasteks.
24 Ja neid kõiki hüütakse elava Jumala lasteks ja iga ingel ja iga vaim saab teada, jah, nad saavad teada, et need on Minu lapsed ja et Mina olen nende Isa õigluses ja õigsuses ja et Ma armastan neid.
25 Ja kirjuta endale üles kõik need sõnad, mis ma sulle sellel mäel kuulutan, esimesed ja viimased, mis sünnivad kõigis päevade osades seaduses ja tunnistuses ning nädalates ja juubelites igavikuni, kuni ma laskun alla ja elan nende juures läbi igaviku.'
26 Ja ta ütles kohalolekuinglile: „Kirjuta Moosesele loomise algusest peale kuni selleni, et minu pühamu on ehitatud nende keskele igaveseks!"
27 Ja Issand ilmub kõigi silmade ette ja kõik saavad teada, et mina olen Iisraeli Jumal ja kõigi Jaakobi laste isa ning kuningas Siioni mäel igavesti. Ja Siion ja Jeruusalemm on pühad.
28 Ja kohaloleku ingel, kes käis Iisraeli leeri ees, võttis tabelid aastate jaotuste kohta – alates loomise ajast – seaduse ja juubelinädalate tunnistuse kohta, vastavalt üksikutele aastatele, vastavalt kõigile juubeliaastate arvule [vastavalt üksikutele aastatele], alates [uue] loomise päevast, mil taevad ja maa uuendatakse ja kogu nende

looming vastavalt taeva vägedele ja vastavalt kogu maa loomisele, kuni Issanda pühamu tehakse Jeruusalemmas Siioni mäel ja kõik valgustid uuendatakse tervendamiseks ja rahuks ja õnnistamiseks kõigile Iisraeli valitutele, ja et see oleks nii sellest päevast alates ja kõigi maa päevadeni.

PEATÜKK 2

1 Ja kohaloleku ingel rääkis Moosesega Issanda sõna kohaselt, öeldes: „Kirjuta täielik loomislugu, kuidas Issand Jumal kuue päevaga lõpetas kõik oma teod ja kõik, mis Ta lõi, ja kuidas Ta pidas seitsmendal päeval hingamispäeva ning pühitses selle igaveseks ja pani selle märgiks kõigile oma tegudele.
2 Sest esimesel päeval lõi Ta taeva, mis on ülal, ja maa ja veed ja kõik vaimud, kes teenivad tema ees – kohalolu inglid ja pühitsemise inglid ja tuulte vaimu inglid ja pilvede ja pimeduse ja lume ja rahe ja külma inglid ja häälte ja äikese ja välgu inglid ning külma ja kuumuse ja talve ja kevade ja sügise ja suve vaimude inglid ja kõigi oma loodute vaimude inglid, kes on taevas ja maa peal, (Ta lõi) kuristikud ja pimeduse, õhtu <ja öö> ning valguse, koidiku ja päeva, mille Ta on valmistanud oma südame teadmises.
3 Ja seepeale me nägime Tema tegusid ja kiitsime Teda ning ülistasime Teda kõigi Tema tegude pärast; sest Ta lõi esimesel päeval seitse suurt tegu.
4 Ja teisel päeval lõi Ta taevalaotuse vete keskele ja sel päeval jagunesid veed – pooled neist tõusid üles ja pooled läksid alla taevalaotuse alla, mis oli keset kogu maapinda. Ja see oli ainus töö, mille (Jumal) teisel päeval lõi.
5 Ja kolmandal päeval käskis ta veel kogu maa pealt ühte paika voolata ja kuiva maad näha.
6 Ja veed tegid nõnda, nagu Ta neid käskis, ja nad taandusid maa pealt ühte paika väljaspool seda taevalaotust ja kuiv maa ilmus nähtavale.
7 Ja sel päeval lõi Ta neile kõik mered vastavalt nende eraldi kogunemispaikadele ja kõik jõed ja vete kogunemised mägedes ja kogu maal ja kõik järved ja kogu maa kaste ja külvatud seemne ja kõik tärkavad asjad ja viljakandvad puud ja metsapuud ja Eedeni aia Eedenis ja kõik taimed oma liikide järgi.
8 Need neli suurt tegu lõi Jumal kolmandal päeval. Ja neljandal päeval lõi Ta päikese ja kuu ja tähed ning pani need taevalaotusele valgustama kogu maad ja valitsema päeva ja ööd ning eraldama valguse pimedusest.
9 Ja Jumal pani päikese suureks märgiks maa peale päevade, hingamispäevade, kuude, pühade, aastate, hingamispäevade, juubelite ja kõigi aastate aegade tähistamiseks.
10 Ja see eraldab valguse pimedusest [ja] õitsenguks, et kõik, mis maa peal tärkab ja kasvab, võiks õitseda.
11 Need kolm liiki tegi ta neljandal päeval. Ja viiendal päeval lõi ta suured mereelused vete sügavustesse, sest need olid esimesed lihast asjad, mis tema kätega loodi: kalad ja kõik, mis vees liigub, ja kõik, mis lendab, linnud ja kõik nende liigid.
12 Ja päike tõusis nende kohale, et neil (neil) oleks hea olla, ja kõige kohal, mis maa peal oli, kõige kohal, mis maast võrsub, ja kõigi viljakandvate puude ja kõige liha kohal.
13 Need kolm liiki lõi Ta viiendal päeval. Ja kuuendal päeval lõi Ta kõik loomad ja kõik kariloomad ja kõik, mis maa peal liigub.
14 Ja pärast kõike seda lõi Ta inimese, lõi Ta mehe ja naise ning andis temale valitsuse kõige üle, mis on maa peal ja meredes, ja kõige üle, mis lendab, ja loomade ja kariloomade üle ja kõige üle, mis maa peal liigub, ja kogu maa üle, ja kõige selle üle andis Ta temale valitsuse.
15 Ja need neli liiki lõi Ta kuuendal päeval. Ja neid oli kokku kakskümmend kaks liiki.
16 Ja kuuendal päeval lõpetas ta kõik oma töö – kõik, mis on taevas ja maa peal ja meredes ja sügavikes ja valguses ja pimeduses ja kõiges.
17 Ja Ta andis meile suure tunnustähe, hingamispäeva, et me peaksime töötama kuus päeva, aga seitsmendal päeval pühitsema hingamispäeva kõigest tööst.
18 Ja kõik kohalolu inglid ja kõik pühitsemise inglid, need kaks suurt klassi – Ta on käskinud meil pidada hingamispäeva koos Temaga taevas ja maa peal.
19 Ja Ta ütles meile: „Vaata, Ma eraldan Enesele rahva kõigi rahvaste seast ja nemad peavad pidama hingamispäeva ja Ma pühitsen nad Enesele oma rahvana ja õnnistan neid; nõnda nagu Ma olen pühitsenud hingamispäeva ja pühitsen selle Enesele, nõnda Ma õnnistan neid ja nad saavad olema Minu rahvas ja Mina olen nende Jumal.
20 Ja ma olen valinud Jaakobi seemne kõigest, mida ma olen näinud, ja olen ta kirjutanud oma esmasündinud pojana ja olen ta pühitsenud endale igavesti ja igavesti; ja ma õpetan neile hingamispäeva, et nad võiksid sel päeval pidada hingamispäeva kõigest tööst.'
21 Ja nõnda lõi Ta selles märgi, mille kohaselt nad peaksid seitsmendal päeval koos meiega hingamispäeva pidama, sööma ja jooma ning õnnistama Teda, kes on loonud kõik asjad, nõnda nagu Ta on õnnistanud ja pühitsenud Endale erilise rahva kõigist rahvastest kõrgemal, ja et nad peaksid koos meiega hingamispäeva pidama.
22 Ja Ta lasi oma käsud tõusta magusa lõhnana Tema palge ette iga päev...
23 Aadamast Jaakobini oli inimkonnal kakskümmend kaks pead ja seitsmenda päevani tehti kakskümmend kaks sorti tööd; see on õnnistatud ja püha; ja ka esimene on õnnistatud ja püha; ja see teenib koos teisega pühitsemiseks ja õnnistamiseks.
24 Ja sellele (Jaakobile ja tema järglastele) anti, et nad oleksid alati esimese tunnistuse ja seaduse õnnistatud ja pühad, just nagu Ta oli pühitsenud ja õnnistanud seitsmendal päeval hingamispäeva.
25 Ta lõi taeva ja maa ja kõik, mis Ta lõi kuue päevaga, ja Jumal pühitses seitsmenda päeva kõigi oma tegude pärast; seepärast käskis Ta selle nimel, et igaüks, kes sel päeval tööd teeb, peab surema, ja kes seda rüvetab, peab surema.
26 Mispärast sa käsid Iisraeli lastel seda päeva pühitseda, et nad seda pühaks peaksid ega sel päeval mingit tööd teeks ega seda rüvetaks, sest see on püham kui kõik teised päevad.
27 Ja igaüks, kes seda rüvetab, peab surema, ja igaüks, kes seal mingit tööd teeb, peab surema igaveseks, et Iisraeli lapsed võiksid seda päeva pidada oma põlvest põlve ega peaks maalt välja juuritama; sest see on püha päev ja õnnistatud päev.

28 Ja igaüks, kes seda peab ja peab sel päeval hingamispäeva kõigist oma töödest, on püha ja õnnistatud igavesti nagu meiegi.
29 Kuuluta ja ütle Iisraeli lastele tänase päeva seadust, et nad peaksid sel päeval pidama hingamispäeva ja et nad ei peaks seda oma südame eksimuses hülgama; (ja) et sel päeval ei ole lubatud teha ühtegi tööd, mis on sündsusetu, ega teha sel päeval oma heakskiitu ja et nad ei tohi sel päeval valmistada midagi söödavat ega joodavat ja (et ei ole lubatud) ammutada vett ega tuua sisse ega välja ühtegi koormat oma väravatest, mida nad ei ole kuuendal päeval oma eluruumides endale valmistanud.
30 Ja sel päeval ei tohi nad majast majja sisse ega välja tuua; sest see päev on püham ja õnnistatum kui ükski juubelipäev; sel päeval me pidasime hingamispäeva taevas, enne kui ühelegi lihale tehti teatavaks, et sel päeval tuleb hingamispäeva pidada maa peal.
31 Ja kõige Looja õnnistas seda, aga ta ei pühitsenud kõiki rahvaid ja hõime sel päeval hingamispäeva pidama, vaid üksnes Iisraeli: ainult neil lubas ta maa peal süüa ja juua ning pidada hingamispäeva.
32 Ja kõigi asjade Looja õnnistas seda päeva, mille Ta oli loonud õnnistuseks, pühaduseks ja auhiilguseks üle kõigi päevade.
33 See seadus ja tunnistus anti Iisraeli lastele igaveseks seaduseks nende põlvest põlve.

PEATÜKK 3

1 Ja teise nädala kuuel päeval tõime me Jumala sõna kohaselt Aadama juurde kõik metsloomad ja kõik kariloomad ja kõik linnud ja kõik, kes maa peal liigub, ja kõik, kes vees liigub, oma liikide ja tüüpide järgi: esimesel päeval metsloomad; teisel päeval kariloomad; kolmandal päeval linnud; ja neljandal päeval kõik, kes maa peal liigub; ja viiendal päeval kõik, kes vees liigub.
2 Ja Aadam pani neile kõigile nimed, ja nagu ta neid nimetas, nii olid nende nimed.
3 Ja nende viie päeva jooksul nägi Aadam kõiki neid, isaseid ja emaseid, kõigi liikide järgi, kes maa peal olid, aga ta oli üksi ega leidnud enesele abilist.
4 Ja Issand ütles meile: „Mehel ei ole hea üksi olla; tehkem temale abilis, kes on kohane!"
5 Ja Issand, meie Jumal, lasi tema peale sügava une tulla ja ta magas. Ja Ta võttis naisele ühe ribi oma ribide seast ja see ribi oli naise päritolu tema ribide seast ja Ta ehitas selle asemele liha ning ehitas naise.
6 Ja Ta äratas Aadama unest ja ärgates tõusis ta kuuendal päeval üles ja tõi ta tema juurde; ja ta tundis ta ära ning ütles talle: „See on nüüd luu minu luust ja liha minu lihast! Teda peab hüütama minu naiseks, sest ta võeti oma mehelt ära."
7 Seepärast saavad mees ja naine üheks; seepärast jätab mees maha oma isa ja ema ning hoiab oma naise poole ja nemad saavad üheks lihaks.
8 Esimesel nädalal loodi Aadam ja küljeluu – tema naine; teisel nädalal näitas ta teda temale; ja sel põhjusel anti käsk hoida oma rüvedust, meest seitse päeva ja naist kaks korda seitse päeva.
9 Ja pärast seda, kui Aadam oli olnud nelikümmend päeva maal, kus ta oli loodud, tõime me ta Eedeni aeda seda harima ja hoidma, aga ta naise tõid nad kaheksakümnendal päeval ja pärast seda läks naine Eedeni aeda.
10 Ja sel põhjusel on taevastele tahvlitele kirjutatud käsk sünnitaja kohta: „Kui ta sünnitab poisslapse, siis jääb ta oma ebapuhtusesse seitse päeva vastavalt esimesele päevade nädalale ja kolmkümmend kolm päeva jääb ta oma puhastusverre ja ta ei tohi puutuda ühtegi pühitsetud asja ega minna pühamusse, kuni ta on täitnud need päevad, mis on ette nähtud poisslapse puhul."
11 Aga tüdruk peab jääma oma ebapuhtusesse kaks nädalat, vastavalt kahele esimesele nädalale, ja oma puhastusveresse kuuskümmend kuus päeva, ja need olgu kokku kaheksakümmend päeva.
12 Ja kui ta oli need kaheksakümmend päeva lõpetanud, tõime ta Eedeni aeda, sest see on püham kui kogu maa peal ja iga puu, mis sinna istutatakse, on püha.
13 Seepärast kehtestati nende päevade seadus poeg- või tütarlapse sünnitaja kohta, et ta ei tohi puutuda ühtegi püha asja ega minna pühamusse enne, kui need poeg- või tütarlapse päevad on täis saanud.
14 See on seadus ja tunnistus, mis kirjutati Iisraelile, et nad peaksid seda pidama igal päeval.
15 Ja esimese juubeli esimesel nädalal [1–7] olid Aadam ja ta naine Eedeni aias seitse aastat seda harides ja hoides ning me andsime talle tööd ja juhendasime teda tegema kõike, mis on harimiseks sobiv.
16 Ja ta haris (aeda) ja oli alasti ega teadnud seda ega häbenenud, ja ta kaitses aeda lindude ja loomade ja kariloomade eest ja korjas selle vilja ja sõi ning pani ülejäägi kõrvale endale ja oma naisele [ja pani kõrvale selle, mis alles hoiti].
17 Ja pärast seitsme aasta möödumist, mis ta seal oli lõpetanud, täpselt seitse aastat, [kell 8 hommikul] ja teise kuu seitsmeteistkümnendal päeval tuli madu ja lähenes naisele ning madu ütles naisele: „Kas Jumal on sind käskinud, öeldes: Te ei tohi süüa ühestki aia puust?"
18 Ja ta ütles sellele: „Kõigist aia puude viljast on Jumal meile öelnud: Sööge! Aga selle puu viljast, mis on keset aeda, on Jumal meile öelnud: Te ei tohi sellest süüa ega seda puutuda, et te ei sureks!"
19 Ja madu ütles naisele: „Te ei sure kummatigi, vaid Jumal teab, et päeval, mil te sellest sööte, lähevad teie silmad lahti ja te saate Jumala sarnaseks ning tunnete head ja kurja!"
20 Ja naine nägi puud, et see oli ilus ja silmale meeldiv ning et selle viljad olid head süüa, ja ta võttis sellest ja sõi.
21 Ja kui ta esmalt oli oma häbi viigilehtedega katnud, andis ta need Aadamale ja too sõi, ja ta silmad läksid lahti ja ta nägi, et ta oli alasti.
22 Ja ta võttis viigilehti ja õmbles need kokku ning tegi enesele põlle ja kattis oma häbi kinni.
23 Ja Jumal needis mao ja oli tema peale igaveseks vihane...
24 Ja Ta sai naise peale vihaseks, et too kuulas mao häält ja sõi, ja Ta ütles temale: „Ma teen su valu ja vaeva väga paljuks! Valuga pead sa lapsi ilmale tooma ja sa pead oma mehe juurde tagasi minema ja tema valitseb su üle!"
25 Ja Aadamale ta ütles ka: „Et sa kuulasid oma naise häält ja sõid puust, millest ma keelasin sul süüa, olgu maapind neetud sinu pärast! See peab sulle kasvatama kibuvitsaid ja ohakaid ning sa pead oma leiba sööma oma näo higis, kuni

sa jälle mullaks saad, kust sa oled võetud; sest sa oled maa ja sa pead jälle mullaks saama!”
26 Ja Ta tegi neile nahkriided ja riietas neid ning saatis nad Eedeni aiast välja.
27 Ja sel päeval, mil Aadam aiast lahkus, ohverdas ta magusa lõhnaga viirukit, galbanit ja staktet ning vürtse hommikul päikesetõusul, päeval, mil ta oma häbi kattis.
28 Sel päeval suleti kõigi metsloomade, kariloomade, lindude ja kõigi kõnnivate ja liikuvate olendite suu, nii et nad ei saanud enam rääkida, sest nad kõik rääkisid omavahel ühe huule ja ühe keelega.
29 Ja Ta saatis Eedeni aiast välja kõik liha, mis Eedeni aias oli, ja kõik liha hajutati oma liikide ja tüüpide järgi paikadesse, mis nende jaoks olid loodud.
30 Ja ainult Aadamale andis Ta (vahendid) tema häbi katmiseks kõigist loomadest ja kariloomadest.
31 Sel põhjusel on taevastel tahvlitel ette kirjutatud, et kõik need, kes tunnevad seaduse otsust, peaksid oma häbi katma ega tohiks end paljastada, nagu paganad end paljastavad.
32 Ja neljanda kuu noorkuu ajal lahkusid Aadam ja ta naine Eedeni aiast ning elasid Elda maal, oma loomismaal.
33 Ja Aadam pani oma naisele nimeks Eeva.
34 Ja neil ei olnud poega enne esimest juubelit [kell 8 hommikul]; ja pärast seda ta tundis tema ära.
35 Nüüd haris ta maad, nagu teda Eedeni aias oli õpetatud.

PEATÜKK 4

1 Ja teise juubeli kolmandal nädalal [64–70] sünnitas ta Kaini ja neljandas [71–77] sünnitas ta Aabeli ja viiendas [78–84] sünnitas ta oma tütre Âwâni.
2 Ja kolmanda juubeli esimesel aastal [99–105 AM] tappis Kain Aabeli, sest (Jumal) võttis vastu Aabeli ohvri ja ei võtnud vastu Kaini ohvriandi.
3 Ja ta tappis tema väljal, aga ta veri kisendas maast taeva poole, kaebledes, et ta oli tema tapnud.
4 Ja Issand noomis Kaini Aabeli pärast, sellepärast et ta oli tema tapnud, ja tegi temast põgeniku maa peal ta venna vere pärast ja needis teda maa peal.
5 Ja sel põhjusel on taevastele laudadele kirjutatud: „Neetud on, kes lööb reetlikult oma ligimest! Ja kõik, kes on näinud ja kuulnud, öelgu: „Nii olgu!” Ja mees, kes on näinud, aga ei ole seda kuulutanud, olgu neetud nagu teinegi.”
6 Ja sel põhjusel me kuulutame, kui me tuleme Issanda, oma Jumala ette, kõiki patte, mis on toime pandud taevas ja maa peal, valguses ja pimeduses ja kõikjal.
7 Ja Aadam ja ta naine leinasid Aabelit neli aastat nädalas [99–127 AM] ja viienda nädala neljandal aastal [130 AM] said nad rõõmsaks ja Aadam tundis taas oma naist ja naine sünnitas talle poja ning ta pani temale nimeks Sett, sest ta ütles: „Jumal on meile äratanud maa peale teise järglase Aabeli asemele, sest Kain tappis tema.”
8 Ja kuuendal nädalal [134–40 AM] sündis talle tütar Azûrâ.
9 Ja Kain võttis oma õe Âwâni naiseks ja see tõi talle ilmale Eenoki neljanda juubeli lõpus. [190–196] Ja viienda juubeli esimese nädala esimesel aastal [197] ehitati maa peale maju ja Kain ehitas linna ning pani sellele nime oma poja Eenoki nime järgi.
10 Ja Aadam sai ühte oma naise Eevaga ja see tõi ilmale veel üheksa poega.
11 Ja viienda juubeli viiendal nädalal [225–31] võttis Seth oma õe Azûrâ endale naiseks ja neljandal (kuuenda nädala aastal) [235] sünnitas see talle Enose.
12 Ta hakkas maa peal Issanda nime appi hüüdma.
13 Ja seitsmenda juubeli kolmandal nädalal [309–15 AM] võttis Enos oma õe Noami endale naiseks ja see sünnitas talle viienda nädala kolmandal aastal poja ning ta pani temale nimeks Keenan.
14 Ja kaheksanda juubeli [325, 386–3992] lõpus võttis Keenan oma õe Mûalêlêthi endale naiseks ja see tõi talle üheksandal juubelil, selle aastanädala kolmanda aasta esimesel nädalal [395], poja ilmale ning ta pani temale nimeks Mahalalel.
15 Ja kümnenda juubeli teisel nädalal [449–55] võttis Mahalalel enesele naiseks Dina, oma isa venna tütre Barakieli tütre, ja see sünnitas talle poja kuuendal aastal kolmandal nädalal [461] ja ta pani temale nimeks Jered, sest tema päevil laskusid Issanda inglid maa peale, need, keda kutsutakse Vahistajateks, et nad õpetaksid inimlapsi ja et nad teeksid maa peal õigust ja õiglust.
16 Ja üheteistkümnendal juubelil [512–18] võttis Jered enesele naise ja tema nimi oli Baraka, Râsûjâli tütar, oma isa venna tütar, selle juubeli neljandal nädalal [522] ja naine sünnitas talle poja viiendal nädalal, juubeli neljandal aastal, ja ta pani temale nimeks Eenok.
17 Ja tema oli esimene maa peal sündinute seast, kes õppis kirjutama ja teadmisi ja tarkust ning kes kirjutas taeva märgid raamatusse vastavalt nende kuude järjekorrale, et inimesed võiksid teada aastate aegu vastavalt nende eraldi kuude järjekorrale.
18 Ja tema oli esimene, kes kirjutas tunnistuse ja tunnistas inimlaste ees maa põlvede seas ja luges üle juubelinädalad ja tegi neile teatavaks aastate päevad ja seadis kuud järjekorda ja luges üle aastate hingamispäevad, nii nagu me need talle teatavaks tegime.
19 Ja ta nägi oma une nägemuses, mis oli ja mis saab olema, nõnda nagu see sünnib inimlastele läbi nende põlvede kuni kohtupäevani; ta nägi ja mõistis kõike ning kirjutas oma tunnistuse ja asetas tunnistuse maa peale kõigile inimlastele ja nende põlvedele.
20 Ja kaheteistkümnendal juubelil, [582-88] selle seitsmendal nädalal, võttis ta enesele naise ja tema nimi oli Edna, Daneli tütar, kes oli tema isa venna tütar, ja kuuendal aastal sel nädalal [587 AM] sünnitas naine talle poja ja ta pani temale nimeks Metuusala.
21 Ja ta oli pealegi Jumala inglitega need kuus juubeliaastat ja need näitasid talle kõike, mis on maa peal ja taevas, päikese valitsemist, ja ta pani kõik kirja.
22 Ja ta tunnistas Vahimeestele, kes olid pattu teinud inimtütardega; sest need olid hakanud end inimtütardega ühendama, nii et nad rüvetusid, ja Eenok tunnistas (nende) kõigi vastu.
23 Ja ta võeti inimlaste seast ja me juhatasime ta Eedeni aeda majesteetlikkuses ja auga, ja vaata, seal kirjutab ta üles maailma hukkamõistu ja kohtumõistmise ning kogu inimlaste pahelisuse.
24 Ja selle pärast tõi (Jumal) veeuputuse kogu Eedeni maale; sest sinna pandi ta tähiseks ja et ta tunnistaks kõigi

inimlaste vastu, et ta jutustaks kõik põlvkondade teod kuni hukkamõistu päevani.
25 Ja ta põletas mäel pühamu suitsutusrohtu, magusaid vürtse, mis olid Issanda ees meelepärased.
26 Sest Issandal on maa peal neli paika: Eedeni aed ja Idamaa mägi ning see mägi, millel sa täna oled, Siinai mägi ja Siioni mägi, mis pühitsetakse uues loodus maa pühitsemiseks; selle kaudu pühitsetakse maa kõigist oma süüst ja ebapuhtusest läbi maailma põlvkondade.
27 Ja neljateistkümnendal juubelil [652 AM] võttis Metuusala endale naise Edna, kes oli Azriali tütar, kes oli tema isa venna tütar, kolmandal nädalal, selle nädala esimesel aastal [701–7 AM], ja ta sünnitas poja ning pani temale nimeks Lemek.
28 Ja viieteistkümnendal juubelil, kolmandal nädalal, võttis Lemek enesele naise ja tema nimi oli Betenos, Baraki'ili tütar, oma isa venna tütar, ja sel nädalal sünnitas ta talle poja ja ta pani temale nimeks Noa, öeldes: „See lohutab mind mu vaevas ja kõigis mu töödes ja maas, mille Issand on neednud."
29 Ja üheksateistkümnenda juubeli lõpus, selle kuuenda aasta seitsmendal nädalal [930 AM], suri Aadam ja kõik ta pojad matsid ta tema loomismaale ja ta oli esimene, kes maa sisse maeti.
30 Ja tal puudus tuhat aastat seitsekümmend aastat; sest tuhat aastat on taeva tunnistuses nagu üks päev ja seepärast ongi tarkusepuu kohta kirjutatud: „Päeval, mil te sellest sööte, peate surema." Sel põhjusel ei täitunud ta selle päeva aastaid, sest ta suri selle ajal.
31 Selle juubeliaasta lõpus tapeti Kain pärast teda samal aastal, sest ta maja kukkus tema peale ja ta suri keset oma maja ning ta tapeti selle kivide läbi; sest kiviga oli ta tapnud Aabeli ja kiviga tapeti ta õiglase kohtuotsuse kohaselt.
32 Sel põhjusel on taevastel tahvlitel määratud: „Mis riistaga inimene tapab oma ligimese, sellega tuleb ta tappa; nõnda nagu ta teda haavas, tuleb temaga talitada."
33 Ja kahekümne viiendal [1205 AM] juubelil võttis Noa enesele naise ja tema nimi oli Emzârâ, Râkê'êli tütar, oma isa venna tütar, esimesel aastal viiendal nädalanädalal [1207 AM]. Ja kolmandal aastal sünnitas ta temale Semi, viiendal aastal [1209 AM] sünnitas ta temale Hami ja esimesel aastal kuuendal nädalanädalal [1212 AM] sünnitas ta temale Jaafeti.

PEATÜKK 5

1 Ja sündis, kui inimlapsed hakkasid maa peal paljunema ja neile sündis tütreid, et Jumala inglid nägid neid sellel juubeliaastal, et nad olid ilusa välimusega; ja nad võtsid enestele naised kõigist, keda nad välja valisid, ja need sünnitasid neile poegi ja neist said hiiglased.
2 Ja seadusetus maa peal sai vohama ning kõik liha rikkus oma teed, nii inimesed kui kariloomad ja metsloomad kui linnud ja kõik, mis maa peal käib – kõik nad rikkusid oma teed ja oma korraldused ning hakkasid üksteist õgima ja seadusetus maa peal sai vohama ning kõigi inimeste iga mõtte kujutlus oli pidevalt kurja.
3 Ja Jumal vaatas maad ja vaata, see oli rikutud ja kõik liha oli selle korra rikkunud ja kõik, kes maa peal olid, oli tema silme all teinud kõiksugu kurja.
4 Ja Ta ütles, et Ta hävitab inimese ja kõik liha maa pealt, mille Ta oli loonud.
5 Aga Noa leidis armu Issanda silmis.
6 Ja inglite peale, keda Ta oli maa peale saatnud, oli Ta ülimalt vihane ja andis käsu nad välja juurida kogu nende valitsusest ja Ta käskis meil nad maa sügavustesse siduda, ja vaata, nad on nende keskel seotud ja eraldi hoitud.
7 Ja nende poegade vastu käis Tema palge eest käsk, et nad tuleb mõõgaga maha lüüa ja taeva alt kõrvaldada.
8 Ja ta ütles: „Minu vaim ei jää igaveseks inimese peale, sest nemadki on liha ja nende elupäevad olgu sada kakskümmend aastat."
9 Ja Ta saatis Oma mõõga nende keskele, et igaüks tapaks oma ligimese, ja nad hakkasid üksteist tapma, kuni nad kõik mõõga läbi langesid ja maa pealt hävitati.
10 Ja nende isad olid tunnistajateks (nende hävingule) ja pärast seda seoti nad igaveseks maa sügavustesse kuni suure hukkamõistu päevani, mil kohtuotsus viiakse täide kõigi nende üle, kes on Issanda ees oma teed ja teod rikkunud.
11 Ja Ta hävitas kõik nende asupaikadest ega jäänud järele ühtegi neist, keda Ta poleks kohut mõistnud kogu nende kurjuse järgi.
12 Ja ta lõi kõigile oma tegudele uue ja õiglase loomuse, et nad ei patustaks kogu oma loomuses igavesti, vaid oleksid kõik õiglased igaüks oma liigi poolest alati.
13 Ja kõigi kohtuotsus on seatud ja kirjutatud taevastele tahvlitele õigluses – kõigi (kohtuotsus) nende üle, kes kalduvad kõrvale teelt, mis on neile määratud käia; ja kui nad sellel ei käi, on kohtuotsus kirjutatud igale olendile ja igale liigile.
14 Ja taevas ega maa peal, valguses ega pimeduses, surmavallas ega sügavuses ega pimeduse paigas ei ole midagi, mida ei mõistetaks kohut; ja kõik nende kohtuotsused on seatud, kirjutatud ja raiutud.
15 Ta mõistab kohut kõigi üle: suure tema suuruse järgi ja väikese tema väiksuse järgi ja igaüht tema tee järgi.
16 Ja Tema ei ole see, kes vaatab inimese poole ega võta vastu ande, kui Ta ütleb, et Ta mõistab igaühe üle kohut: kui keegi annaks kõik, mis maa peal on, ei vaataks Ta andidele ega inimesele ega võtaks tema käest midagi vastu, sest Ta on õiglane kohtunik.
17 Ja Iisraeli laste kohta on kirjutatud ja seatud: Kui nad pöörduvad tema poole õiguses, annab Ta andeks kõik nende üleastumised ja heidab välja kõik nende patud.
18 On kirjutatud ja seatud, et Ta halastab kõigile, kes pöörduvad kõigist oma süütegudest kord aastas.
19 Ja mis puutub kõigisse neisse, kes enne veeuputust oma teed ja mõtted rikkusid, siis ei võetud vastu mitte ühegi inimese isikut peale ainuüksi Noa oma; sest tema isik võeti vastu ta poegade pärast, keda (Jumal) tema pärast veeuputuse vetest päästis; sest ta süda oli õiglane kõigil ta teedel, nõnda nagu tema kohta oli kästud, ja ta ei olnud kõrvale kaldunud millestki, mis talle oli määratud.
20 Ja Issand ütles, et ta hävitab kõik, mis maa peal on, nii inimesed kui ka kariloomad ja metsloomad ja linnud taevas ja kõik, mis maa peal liigub. Ja ta käskis Noal teha endale laeva, et ta päästaks end veeuputuse vetest.
21 Ja Noa tegi laeva kõiges, nagu Ta teda käskis, kahekümne seitsmendal aastajuubelil, viiendal nädalal viiendal aastal (esimese kuu noorkuu ajal). [1307 AM]

22 Ja ta läks kuuendal (aastal), [kell 1308 AM] teisel kuul, teise kuu noorkuu ajal, kuni kuueteistkümnenda päevani; ja ta läks laeva sisse koos kõigega, mis me temale tõime, ja Issand sulges selle väljastpoolt seitsmeteistkümnendal õhtul.
23 Ja Issand avas seitse taevaväravat ja suure sügavuse allikate suud, seitse suud.
24 Ja paisväravad hakkasid taevast vett alla valama nelikümmend päeva ja nelikümmend ööd, ja sügavuse allikad saatsid ka vett üles, kuni kogu maailm oli vett täis.
25 Ja vesi tõusis maa peal: viisteist küünart tõusis vesi kõigi kõrgete mägede kohale ja laev tõsteti maast kõrgemale ning see liikus vete peal.
26 Ja vesi pidas maa peal vastu viis kuud ehk sada viiskümmend päeva.
27 Ja laev läks ning peatus Lubari mäe tippu, mis on üks Ararati mägedest.
28 Ja (noorkuu ajal) neljandal kuul suleti suure sügavuse allikad ja taeva üleujutused pandi kinni; ja seitsmenda kuu noorkuu ajal avanesid kõik maa sügavikku suudmed ja vesi hakkas laskuma alla sügavusse.
29 Ja kümnenda kuu noorkuu ajal olid näha mägede tipud ja esimese kuu noorkuu ajal sai maa nähtavaks.
30 Ja veed kadusid maa pealt seitsmenda aasta [1309 AM] viiendal nädalal ja teise kuu seitsmeteistkümnendal päeval oli maa kuiv.
31 Ja kahekümne seitsmendal päeval avas ta laeva ja saatis sealt välja metsloomad ja kariloomad ja linnud ja kõik liikuvad asjad.

PEATÜKK 6

1 Ja kolmanda kuu noorkuu paiku väljus ta laevast ja ehitas sellele mäele altari.
2 Ja ta lepitas maad ning võttis kitsetalle ja lepitas selle verega kõik maa süüteod, sest kõik, mis maa peal oli olnud, oli hävinud, välja arvatud need, kes olid Noaga laevas.
3 Ja ta pani selle rasva altarile ning võttis härja, kitse, lamba ja kitsetalled, soola, turteltuvi ja tuvipoja ning pani altarile põletusohvri ja valas sellele õliga segatud roaohvri ning piserdas veini ja puistas viirukit kõige peale ja tekitas hea lõhna, mis oli Issanda ees meelepärane.
4 Ja Issand tundis head lõhna ja tegi temaga lepingu, et enam ei tule veeuputust maa hävitamiseks; et kõik maa päevad, külvi- ja lõikusaeg, ei lõpe iialgi; külm ja kuumus, suvi ja talv, päev ja öö ei muuda oma korda ega lakka igaveseks.
5 Ja teie olge palju ja paljunege maa peal, saage seal paljuks ja olge seal õnnistuseks! Ma külvan teie kartust ja hirmu teie ees kõiges, mis on maa peal ja meres!
6 Ja vaata, ma olen teile andnud kõik metsloomad ja kõik tiivulised ja kõik, mis maa peal liigub, ja veekalad ja kõik toiduks; nagu rohelised ürdid, olen ma teile andnud kõik toiduks.
7 Aga liha koos selle hingega, verega, te ei tohi süüa, sest iga liha hing on veres, et teie elu verd ei nõutaks. Iga inimese käest, iga looma käest ma nõuan inimese verd.
8 Kes valab inimese vere, selle veri valatakse inimese poolt, sest Jumala näo järgi lõi ta inimese.
9 Ja teie saage paljuks ja paljunege maa peal!
10 Ja Noa ja ta pojad vandusid, et nad ei söö ühtegi verd üheski lihas, ja ta tegi sel kuul Issanda Jumala ees igavese lepingu kõigi maa põlvkondade vältel.
11 Sellepärast ta sulle ütles, et sa pead sel kuul mäel Iisraeli lastega vandega lepingu tegema ja nende peale verd piserdama kõigi selle lepingu sõnade pärast, mille Issand nendega igaveseks tegi.
12 Ja see tunnistus on kirjutatud sinu kohta, et sa peaksid seda pidevalt pidama, et sa ei sööks ühelgi päeval loomade, lindude ega veiste verd kõigil maa päevadel, ja inimene, kes sööb loomade, veiste või lindude verd kõigil maa päevadel, tema ja ta järeltulijad juuritakse maalt välja.
13 Ja sina käsi Iisraeli lastel verd mitte süüa, et nende nimed ja nende järeltulijad oleksid alati Issanda, meie Jumala ees.
14 Ja sellel seadusel ei ole päevade piiri, sest see on igavene. Nad peavad seda pidama põlvest põlve, et nad võiksid teie eest altari ees verega anuda; nad peavad iga päev, hommikul ja õhtul, teie eest alati andestust otsima Issanda ees, et nad seda peaksid ja teid ei juuritaks välja.
15 Ja Ta andis Noale ja tema poegadele märgi, et maa peale ei tule enam veeuputust.
16 Ta asetas oma vikerkaare pilve igavese lepingu tähiseks, et enam ei tuleks veeuputust maa peale seda hävitama kogu maa eluajal.
17 Sel põhjusel on seatud ja kirjutatud taevastele tahvlitele, et nad peaksid sel kuul kord aastas nädalatepüha tähistama, et lepingut igal aastal uuendada.
18 Ja kogu seda püha tähistati taevas loomispäevast Noa päevadeni – kakskümmend kuus juubelit ja viis aastanädalat [1309–1659]: ja Noa ja ta pojad pidasid seda seitse juubelit ja ühe aastanädala jooksul kuni Noa surmapäevani, ja Noa surmapäevast alates tegid ta pojad sellest lõpu kuni Aabrahami päevadeni ja nad sõid verd.
19 Aga Aabraham pidas seda ja Iisak ja Jaakob ja tema lapsed pidasid seda kuni sinu päevini, ja sinu päevil unustasid Iisraeli lapsed selle, kuni te seda uuesti sellel mäel tähistasite.
20 Ja sina käsi Iisraeli lastel seda püha pidada kõigi oma põlvede jooksul käsuks neile: ühel päeval aastas sel kuul peavad nad seda püha pidama.
21 Sest see on nädalatepüha ja uudseviljapüha: see püha on kahekordne ja kahekordse iseloomuga: pühitsege seda vastavalt sellele, mis selle kohta on kirjutatud ja raiutud.
22 Sest ma olen kirjutanud esimese seaduse raamatusse, sellesse, mille ma sulle kirjutasin, et sa peaksid seda tähistama õigel ajal, ühel päeval aastas, ja ma selgitasin sulle selle ohvreid, et Iisraeli lapsed peaksid seda meeles pidama ja tähistama läbi oma põlvkondade sel kuul, ühel päeval igal aastal.
23 Ja esimese kuu noorkuu ja neljanda kuu noorkuu ja seitsmenda kuu noorkuu ja kümnenda kuu noorkuu ajal on mälestuspäevad ja aastaaegade päevad aasta neljas osas. Need on kirjutatud ja seatud tunnistuseks igaveseks.
24 Ja Noa seadis need enesele igavesteks pühadeks põlvest põlve, nii et need on seeläbi saanud tema mälestuseks.
25 Ja esimese kuu noorkuu ajal kästi tal endale laev ehitada ja sel (päeval) kuivas maa ära ning ta avas (laeva) ja nägi maad.
26 Ja neljanda kuu noorkuu ajal sulgusid all oleva kuristiku sügavuste suud. Ja seitsmenda kuu noorkuu ajal avanesid

kõik maa sügavikkudesse ulatuvad suud ja veed hakkasid neisse laskuma.
27 Ja kümnenda kuu noorkuu ajal paistsid mägede tipud ja Noa oli rõõmus.
28 Ja sel põhjusel pühitses ta need endale igavesteks mälestuspühadeks ja nõnda need on pühitsetud.
29 Ja nad asetasid need taevastele tahvlitele, igaühel oli kolmteist nädalat; ühelt teisele (möödus) nende mälestuspäev, esimesest teise ja teisest kolmandasse ja kolmandast neljandasse.
30 Ja kõik käsupäevad on viiskümmend kaks nädalat ja (need teevad) terve aasta täielikuks. Nii on see raiutud ja seatud taevastele tahvlitele.
31 Ja (seda käsku) ei saa eirata ühelgi aastal ega aastast aastasse.
32 Ja käsi Iisraeli lastel pidada aastaid selle arvestuse järgi – kolmsada kuuskümmend neli päeva ja need moodustavad terve aasta ning nad ei tohi selle aega muuta selle päevadest ja pühadest; sest kõik langeb neile vastavalt nende tunnistusele ja nad ei tohi ühtegi päeva välja jätta ega ühtegi püha muuta.
33 Aga kui nad jätavad need hooletusse ja ei pea neid Tema käsu järgi, siis nad rikuvad kõik nende aastaajad ja aastad nihutatakse sellest (korrast) paigast [ja nad rikuvad aastaaegasid ja aastad nihutatakse paigast] ning nad jätavad oma määrused hooletusse.
34 Ja kõik Iisraeli lapsed unustavad ega leia aastate rada, unustavad noorkuud, aastaajad ja hingamispäevad ning eksivad kogu aastate järjekorra suhtes.
35 Sest ma tean ja nüüdsest peale kuulutan ma seda sulle ja see ei ole minu enda välja mõeldud; sest raamat on kirjutatud minu ees ja taevastel tahvlitel on päevade jaotus määratud, et nad ei unustaks lepingu pühi ega käiks paganate pühade järgi oma eksimuse ja teadmatuse pärast.
36 Sest leidub neid, kes kindlasti jälgivad kuud – kuidas see aastaaegu segab ja ilmub aastast aastasse kümme päeva liiga vara.
37 Sel põhjusel tulevad neile aastad, mil nad rikuvad (korda) ja teevad jäleda (päeva) tunnistuspäevaks ja ebapuhta päeva pühaks ning ajavad kõik päevad segi, püha ebapuhtaga ja ebapuhta päeva pühaga; sest nad eksivad kuude, hingamispäevade, pühade ja juubelite osas.
38 Sel põhjusel käsin ja tunnistan ma sulle, et sa neile tunnistaksid; sest pärast sinu surma häirivad su lapsed (neid) nii, et nad ei tee aastast ainult kolmesaja kuuekümne nelja päeva pikkust ja sel põhjusel eksivad nad noorkuude ja aastaaegade ja hingamispäevade ja pühade osas ning nad söövad igasugust verd koos igasuguse lihaga.

PEATÜKK 7

1 Ja selle juubeliaasta esimesel aastal [1317 AM] seitsmendal nädalal istutas Noa viinapuid mäele, millel laev oli peatunud, nimega Lubar, üks Ararati mägedest, ja need kandsid vilja neljandal aastal [1320 AM] ja ta valvas nende vilja ning korjas selle sel aastal seitsmendal kuul.
2 Ja ta tegi sellest veini ning pani selle anumasse ja hoidis seda viienda aastani, [kell 1321 AM], esimese kuu noorkuu esimese päevani.
3 Ja ta tähistas seda püha rõõmuga ning ohverdas Issandale põletusohvri: ühe noore härja ja ühe jäära, seitse aastast lammast ja ühe kitsetalle, et sellega lepitust teha enda ja oma poegade eest.
4 Ja ta valmistas esmalt kitsetalle ja pani selle verd lihale, mis oli altaril, mille ta oli teinud, ja kogu rasva pani ta altarile, kus ta oli teinud põletusohvri, ja härja ja jäära ja lamba ning pani kogu nende liha altarile.
5 Ja ta asetas sellele kõik nende õliga segatud ohvriandid ja seejärel piserdas veini tulele, mille ta oli eelnevalt altarile teinud, ja pani altarile suitsutusrohtu ning lasi tõusta magusa lõhna, mis oli meelepärane Issanda, tema Jumala ees.
6 Ja ta rõõmustas ning jõi seda veini, tema ja ta lapsed rõõmuga.
7 Ja oli õhtu, ja ta läks oma telki, ja kuna ta oli joobnud, heitis ta maha ja magas ning oli oma telgis paljajalu.
8 Ja Haam nägi oma isa Noad alasti ja läks välja ning teatas sellest oma kahele vennale õues.
9 Ja Seem võttis oma kuue ja tõusis püsti, tema ja Jaafet, ja nad panid kuue oma õlgadele ja läksid tagurpidi ning katsid kinni oma isa häbi, ja nende näod olid tagurpidi.
10 Ja Noa ärkas unest ja teadis kõike, mida ta noorem poeg temale oli teinud, ja ta needis oma poega ning ütles: „Neetud olgu Kaanan! Ta olgu oma vendadele orjaks!"
11 Ja ta õnnistas Semi ning ütles: „Kiidetud olgu Issand, Seemi Jumal, ja Kaanan olgu tema sulane!"
12 Jumal avardagu Jaafetit ja Jumal asugu Seemi eluasemesse ning Kaanan olgu tema sulane!
13 Ja Haam teadis, et ta isa oli neednud ta nooremat poega, ja ta oli pahane, et ta oli neednud ta poega. Ja ta läks oma isast lahku, tema ja ta pojad koos temaga: Kuus, Mitsraim, Puut ja Kaanan.
14 Ja ta ehitas enesele linna ja pani sellele nimeks oma naise Ne'elatama'uk.
15 Ja Jaafet nägi seda ja kadestas oma venda ning ehitas endale linna ja pani sellele nimeks oma naise nime järgi Adataneses.
16 Ja Seem elas oma isa Noa juures ja ehitas linna oma isa lähedale mäele ning pani sellele nimeks oma naise Sedeketelebab.
17 Ja vaata, need kolm linna on Lubari mäe lähedal: Sedeqetelebab mäe ees idas ja Na'eltama'uk lõunas ning Adatan'eses läänes.
18 Ja need olid Seemi pojad: Eelam, Assur ja Arpaksad – see (poeg) sündis kaks aastat pärast veeuputust – ning Luud ja Aram.
19 Jaafeti pojad olid Gomer, Maagoog, Madai, Jaavan, Tubal, Mesek ja Tiiras; need olid Noa pojad.
20 Ja kahekümne kaheksandal juubelil [1324–1372] hakkas Noa oma poegade poegadele nõudma määrusi ja käske ning kõiki kohtuotsuseid, mida ta tundis, ja ta manitses oma poegi pidama õiglust ja katma kinni oma ihulikust häbist ning õnnistama oma Loojat ja austama isa ja ema ning armastama oma ligimest ja hoidma oma hingi hooruse ja rüveduse ja kõige ülekohtu eest.
21 Sest nende kolme asja pärast tuli maa peale veeuputus, nimelt hooruse pärast, millega Järelevaatajad oma määruste seaduse vastaselt hoorasid inimeste tütardega ja võtsid enestele naisi kõigist, keda nad välja valisid, ja nemad tegid rüveduse alguse.

22 Ja neile sündisid pojad nafiidid ja nad kõik olid erinevad ja nad õgisid üksteist: ja hiiglased tapsid nafiili ja nafiil tapis eljo ja eljo inimkonna ja ühe mehe teise.
23 Ja igaüks müüs ennast ülekohtu tegema ja palju verd valama ning maa täitus ülekohtuga.
24 Ja pärast seda tegid nad pattu loomade ja lindude ning kõigi vastu, kes maa peal liiguvad ja käivad; ja maa peal valati palju verd ning inimeste kõik kujutlused ja himud kujutasid pidevalt ette tühisust ja kurjust.
25 Ja Issand hävitas kõik maa pealt; nende tegude kurjuse ja vere pärast, mida nad maa peal olid valanud, hävitas ta kõik.
26 „Ja me jäime järele, mina ja teie, mu pojad, ja kõik, kes meiega laeva läksid, ja vaata, ma näen teie tegusid enda ees, et te ei käi õiguses: sest te olete hakanud käima hävingu teel ja te lahknete üksteisest ning kadestate teineteist ja (nii ongi juhtunud), et te ei ole kooskõlas, mu pojad, igaüks oma vennaga.“
27 Sest ma näen, ja ennäe, deemonid on alustanud (oma) võrgutamisi teie ja teie laste vastu ja nüüd kardan ma teie pärast, et pärast minu surma valate te inimeste verd maa peale ja et teidki hävitatakse maa pealt.
28 Sest igaüks, kes valab inimese verd ja sööb ükskõik millise liha verd, kõik hävitatakse maa pealt.
29 Ja ühtegi inimest, kes verd sööb või inimese verd maa peale valab, ei jää järele ega järeltulijaid taeva all; sest nad lähevad surmavalda ja langevad hukkamõistu paika ja sügavuse pimedusse visatakse nad kõik vägivaldse surmaga.
30 Teie peal ei tohi näha olla verd kõigest verest kõigil päevadel, mil te olete tapnud metsloomi või veiseid või kõike, mis maa peal lendab, ja tehke oma hingedele head, kattes kinni selle, mis on maa peale valatud.
31 Ja te ei tohi olla nagu see, kes sööb verd, vaid hoiduge, et keegi ei sööks verd teie ees: katke veri kinni, sest nõnda on mulle kästud teile ja teie lastele koos kõige lihaga tunnistada.
32 Ja ärge laske hinge koos lihaga süüa, et teie verd, mis on teie elu, ei nõutaks ühegi liha käest, kes seda maa peal valab.
33 Sest maa ei saa puhtaks verest, mis sellele on valatud; sest (üksnes) selle vere läbi puhastatakse maa kõigi oma põlvede vältel.
34 Ja nüüd, mu lapsed, kuulake: tehke õigust ja õiglust, et teid istutataks õigluses üle kogu maa ja teie auhiilgus tõstetaks mu Jumala ette, kes päästis mind veeuputuse vetest.
35 Ja vaata, te lähete ja ehitate enestele linnu ja istutate neisse kõik taimed, mis maa peal on, ja pealegi kõik viljapuud.
36 Kolm aastat ei korjata kokku ühegi söödava vilja: ja neljandal aastal peetakse selle vilja pühaks [ja nad ohverdavad uudsevilja], mis on meelepärane Kõigekõrgema Jumala ees, kes on loonud taeva ja maa ja kõik asjad. Nad ohverdagu rohkelt uudsevilja veini ja õli Issanda altaril, kes selle vastu võtab, ja mis üle jääb, söögu Issanda koja sulased altari ees, mis seda vastu võtab.
37 Ja viiendal aastal tehke vabastus, nõnda et te vabastate selle õiguses ja õigluses, ja te olete õiglased ja kõik, mida te istutate, õitseb.
38 Sest nõnda käskis Eenok, teie isa isa, oma pojale Metuusalale ja oma pojale Lemekile Metuusalale, ja Lemek käskis mul teha kõik, mida ta isad temale käskisid.
39 Ja ma annan teile ka käsu, mu pojad, nõnda nagu Eenok käskis oma pojale esimestel juubelitel: veel elades, seitsmendana oma põlvkonnas, käskis ja tunnistas ta oma pojale ja oma pojapoegadele kuni oma surmapäevani.

PEATÜKK 8

1 Kahekümne üheksandal juubeliaastal, esimesel nädalal [1373 AM], selle alguses võttis Arpaksad enesele naise ja tema nimi oli Rasu'eja, Susani, Eelami tütre tütar, ja ta sünnitas talle poja kolmandal aastal sel nädalal [1375 AM] ja ta pani temale nimeks Kainam.
2 Ja poeg kasvas suureks ja isa õpetas talle kirjutamist ning ta läks otsima paika, kus ta saaks endale linna vallutada.
3 Ja ta leidis kirja, mille eelmised (põlvkonnad) olid kaljule raiunud, ja ta luges, mis sellel oli, ja ta kirjutas selle ümber ning patustas selle pärast; sest see sisaldas Vaatlejate õpetust, mille kohaselt nad tavatsesid jälgida päikese, kuu ja tähtede endeid kõigis taevamärkides.
4 Ja ta kirjutas selle üles ega öelnud selle kohta midagi, sest ta kartis Noale sellest rääkida, et Noa selle pärast tema peale vihaseks ei saaks.
5 Ja kolmekümnendal juubeliaastal, [1429 AM], teisel nädalal, selle esimesel aastal, võttis ta enesele naise ja tema nimi oli Melka, Madai tütar, Jaafeti poeg, ja neljandal aastal [1432 AM] sündis talle poeg ja ta pani temale nimeks Selah, sest ta ütles: „Tõesti, mind on läkitatud.”
6 [Ja neljandal aastal ta sündis] ja Selah kasvas suureks ning võttis enesele naise ja tema nimi oli Mu'ak, Kesedi, oma isa venna tütar, kolmekümne esimesel juubelil, viiendal nädalal, selle esimesel aastal [1499 AM].
7 Ja naine tõi temale poja ilmale viiendal aastal [1503 AM] ja ta pani temale nimeks Eeber; ja ta võttis enesele naise ja tema nimi oli Azûrâd, Nebrodi tütar, kolmekümne teisel juubeliaastal, seitsmendal nädalal, selle kolmandal aastal. [1564 AM]
8 Ja kuuendal aastal [1567 AM] sünnitas ta temale poja ja ta pani temale nimeks Peleg; sest ajal, mil ta sündis, hakkasid Noa lapsed maad omavahel jagama: seepärast pani ta temale nimeks Peleg.
9 Ja nad jagasid selle salaja omavahel ja jutustasid sellest Noale.
10 Ja kolmekümne kolmanda juubeli alguses [1569 AM] jagasid nad maa kolmeks osaks, Seemile, Hamile ja Jaafetile, vastavalt igaühe pärandile, esimesel aastal esimesel nädalal, kui üks meist, kes oli läkitatud, oli nendega.
11 Ja ta kutsus oma pojad ja nad tulid tema lähedale, nemad ja nende lapsed, ja ta jagas maa liiskude kaupa, mis tema kolm poega pidid pärima, ja nad sirutasid oma käed ja võtsid kirja oma isa Noa sülest.
12 Ja kirjas ilmus Seemi liisk: maa keskosa, mille ta pidi võtma pärandiks endale ja oma poegadele igavikulisteks põlvedeks, Rafa mäestiku keskelt, Tina jõe suudmest, ja tema osa läheb läände läbi selle jõe keskosa ja ulatub kuni kuristiku veeni, millest see jõgi lähtub ja valab oma veed Me'ati merre ja see jõgi voolab suurde merre. Ja kõik, mis

on põhja pool, on Jaafeti oma ja kõik, mis on lõuna pool, kuulub Seemile.
13 Ja see ulatub kuni Karasoni: see on keele rüpes, mis vaatab lõunasse.
14 Ja tema osa ulatub piki suurt merd ja see ulatub sirgjooneliselt, kuni see jõuab lõunasse vaatava keele lääneossa; sest seda merd nimetatakse Egiptuse mere keeleks.
15 Ja see pöördub siit lõunasse suure mere suudme poole selle vete kaldal ja ulatub läände Afrasse ja ulatub kuni Giihoni jõe veteni ja Giihoni vetest lõunas selle jõe kallasteni.
16 Ja see ulatub itta, kuni jõuab Eedeni aeda, sellest lõunasse, [lõunasse] ja kogu Eedeni maa idast ja kogu idast pöördub see itta ja jätkub, kuni jõuab Rafa-nimelise mäe itta ja laskub Tina jõe suudme kaldale.
17 See osa anti loosiga Semile ja tema poegadele, et nad päriksid selle igaveseks tema põlvest põlve.
18 Ja Noa rõõmustas, et see osa sai osaks Seemile ja ta poegadele, ja ta mäletas kõike, mida ta oma suuga oli rääkinud prohvetlikult; sest ta oli öelnud: „Kiidetud olgu Issand, Seemi Jumal, ja Issand elagu Seemi eluasemes!”
19 Ja ta teadis, et Eedeni aed on pühade seast püha ja Issanda eluase ning Siinai mägi kõrbe keskpunkt ja Siioni mägi – maa naba keskpunkt: need kolm loodi pühadeks paikadeks teineteise vastas.
20 Ja ta kiitis jumalate Jumalat, kes oli pannud Issanda sõna tema suhu, ja Issandat igavesti.
21 Ja ta teadis, et õnnistatud osa ja õnnistus oli tulnud Seemile ja tema poegadele põlvest põlve igaveseks – kogu Eedeni maa ja kogu Punase mere maa ja kogu idapoolne maa ja India maa ja Punase mere äärne maa ja selle mäed ja kogu Baasani maa ja kogu Liibanoni maa ja Kafturi saared ja kõik Saniri ja Amana mäed ja Assuri mäed põhjas ja kogu Eelami, Assuri ja Paabeli ning Susani ja Ma'edai maa ja kõik Ararati mäed ja kogu meretagune piirkond, mis on Assuri mägedest põhja pool, õnnistatud ja avar maa ja kõik, mis seal on, on väga hea.
22 Ja Hamile tuli teine osa, Giihoni taga lõunas, aiast paremal pool, ja see ulatub lõunasse ja ulatub kõigi tulemägedeni ja ulatub läände Ateli mereni ja ulatub läände, kuni jõuab Ma'uki merre – sellesse (merre) laskub kõik, mis ei hävi.
23 Ja see läheb põhja poole Gadiri piirini ja läheb merevee rannikule suure mere veteni, kuni see jõuab Giihoni jõeni, ja kulgeb mööda Giihoni jõge, kuni see jõuab Eedeni aia paremale poole.
24 Ja see on maa, mis sai Haamile osaks, mille ta pidi pärima igaveseks endale ja oma poegadele nende põlvest põlve igaveseks.
25 Ja Jaafetile algas kolmas osa Tina jõe taga, selle vete väljavoolust põhja pool, ja see ulatub kirdesse kogu Googi piirkonnani ja kogu maani sellest ida pool.
26 Ja see ulatub põhja suunas ja ulatub Qelt'i mägedeni põhja suunas ja Ma'uki mere poole ning läheb Gadirist itta kuni merevete piirkonnani.
27 Ja see ulatub, kuni see jõuab Fara lääneossa ja naaseb Aferagi poole ning ulatub itta Me'ati mere vetesse.
28 Ja see ulatub Tina jõe piirkonda kirde suunas, kuni see jõuab selle vete piirini Rafa mäe suunas ja pöördub põhja poole.
29 See on maa, mis anti Jaafetile ja ta poegadele pärandiosana, mis pidi saama temale ja ta poegadele igaveseks põlvest põlve: viis suurt saart ja suur maa põhjas.
30 Aga on külm ja Hami maa on kuum, aga Seemi maa ei ole ei kuum ega külm, vaid see on segamini külma ja kuumusega.

PEATÜKK 9

1 Ja Haam jagas oma poegade vahel ja esimene osa läks Kuusile ida pool ja temast lääne pool Mitsraimile ja temast lääne pool Putile ja temast lääne pool mere ääres Kaananile.
2 Ja Seem jagas ka oma poegade vahel ja esimene osa läks Haamile ja tema poegadele, Tigrise jõest ida pool kuni see itta jõuab, kogu India maa ja Punase mere rannikul ning Dedani veed ja kõik Mebri ja Ela mäed ja kogu Susani maa ja kõik, mis on Pharnaki poolel Punase mereni ja Tina jõeni.
3 Ja Assurile läks teine osa, kogu Assuri, Niineve ja Sineari maa kuni India piirini ja see tõuseb jõe äärde ning piirneb sellega.
4 Ja Arpaksadile anti kolmas osa: kogu kaldealaste piirkonna maa Eufrati jõest idas, Punase mere ääres, ja kõik kõrbeveed meresuu lähedal, mis vaatab Egiptuse poole, kogu Liibanoni, Saniri ja Amana maa Eufrati jõe piirini.
5 Ja Aramile anti neljas osa, kogu Mesopotaamia maa Tigrise ja Eufrati vahel, Kaldeatest põhja pool Assuri mägede ja Arara maa piirini.
6 Ja Luudile läks viies osa, Assuri mäed ja kõik, mis nendega kaasneb, kuni see jõuab Suure mereni ja kuni see jõuab tema venna Assuri idaossa.
7 Ja Jaafet jagas ka oma pärisosa oma poegade vahel.
8 Ja esimene osa läks Gomerile itta põhjaküljelt Tina jõeni; ja põhjas läks Maagoogile kõik põhjapoolsed sisemised osad kuni Me'ati mereni.
9 Ja Madai läks välja oma osaks, mis pidi saama tema kahest vennast läänes saartele ja saarte rannikule.
10 Ja Jaavanile anti neljas osa, kõik saared ja saared, mis on Luudi piiri lähedal.
11 Ja Tubalile tuli viies osa keele keskelt, mis läheneb Luudi osa piirile teise keeleni, teise keele taga olevale alale kolmanda keeleni.
12 Ja Mesekile anti kuues osa, kogu maa-ala kolmandast suudmest edasi kuni Gadiri idaküljele.
13 Ja Tiirasele anti seitsmes osa, neli suurt saart keset merd, mis ulatuvad Hami osani [ja Kamaturi saared langesid loosi läbi Arpaksadi poegadele pärisosaks].
14 Ja nõnda jagasid Noa pojad oma poegade vahel oma isa Noa juuresolekul ja ta sidus nad kõik vandega, pannes needuse igaühele, kes püüdis haarata osa, mis tema loosuga ei olnud (temale) langenud.
15 Ja nad kõik ütlesid: „Nii olgu, nõnda olgu!” neile ja nende poegadele igavesti läbi põlvede kuni kohtupäevani, mil Issand Jumal mõistab nende üle kohut mõõga ja tulega kõigi nende rüvedate eksimuste pärast, millega nad on täitnud maa üleastumise, rüveduse, hooruse ja patuga.

PEATÜKK 10

1 Ja selle juubeli kolmandal nädalal hakkasid rüvedad deemonid Noa poegade lapsi eksitama ja neid eksitama ning hävitama.
2 Ja Noa pojad tulid oma isa Noa juurde ja rääkisid temale deemonitest, kes eksitasid ja pimestasid ning tapsid tema poegade poegi.
3 Ja ta palvetas Issanda, oma Jumala ees ja ütles: „Kõigi liha vaimude Jumal, kes sa oled mulle halastanud ja oled päästnud mind ja mu poegi veeuputuse vetest ega ole mind hukkunud nõnda nagu sa oled teinud hukatusepoegadele; sest sinu arm on olnud minu vastu suur ja sinu halastus on olnud suur mu hinge vastu; sinu arm tõusku mu poegade peale ja ärgu laske kurjadel vaimudel nende üle valitseda, et nad neid maalt ei hävitaks.
4 Aga õnnista mind ja mu poegi, et me võiksime sigineda ja paljuneda ning täita maa.
5 Ja Sina tead, kuidas Su Valvurid, nende vaimude isad, minu ajal tegutsesid: ja mis puutub neisse elavatesse vaimudesse, siis vangista nad ja hoia neid kindlalt hukkamõistu paigas ja ära lase neil tuua hävingut Su sulase, mu Jumala poegadele; sest nad on pahatahtlikud ja loodud hävitamiseks.
6 Ja ärgu nad valitsegu elavate vaimude üle, sest Sina üksi saad nende üle valitseda. Ja ärgu neil olgu võimu õigete poegade üle nüüdsest peale ja igavesti.
7 Ja Issand, meie Jumal, käskis meil kõik siduda.
8 Ja vaimude pealik, Mastêmâ, tuli ja ütles: „Issand, Looja, las mõned neist jäävad minu ette ja las nad kuulavad mu häält ning teevad kõik, mida ma neile ütlen; sest kui mõnda neist minu hooleks ei jäeta, ei saa ma oma tahtejõudu inimlaste peale rakendada; sest need on minu kohtu ees rikkuse ja eksituse jaoks, sest suur on inimlaste kurjus.“
9 Ja Ta ütles: „Kümnes osa neist jäägu tema ette ja üheksa osa laskugu hukkamõistupaika.”
10 Ja Ta käskis ühel meist õpetada Noale kõiki nende ravimeid; sest Ta teadis, et nad ei kõnni laitmatult ega püüa õigluses.
11 Ja me tegime kõigi Tema sõnade järgi: kõik pahatahtlikud kurjad me sidusime hukkamõistupaika ja kümnendiku neist me jätsime maha, et nad võiksid olla Saatanale alluvad maa peal.
12 Ja me selgitasime Noale kõik nende haiguste ravimid koos nende võrgutustega, kuidas ta võiks neid maa ürtidega terveks ravida.
13 Ja Noa kirjutas kõik raamatusse üles, nõnda nagu me teda igat liiki ravimite kohta juhendasime. Nii takistati kurjadel vaimudel Noa poegadele kahju tegemast.
14 Ja ta andis kõik, mis ta oli kirjutanud, oma vanemale pojale Seemile, sest ta armastas teda ülimalt rohkem kui kõiki oma poegi.
15 Ja Noa läks magama oma isade juurde ja ta maeti Lubari mäele Ararati maale.
16 Ta täitus oma elus üheksasada viiskümmend aastat, üheksateist juubelit ning kaks nädalat ja viis aastat. [1659 AM]
17 Ja oma elus maa peal edestas ta inimlapsi peale Eenoki oma õigsuse tõttu, milles ta oli täiuslik. Sest Eenoki amet oli seatud tunnistuseks maailma põlvkondadele, et ta jutustaks kõiki tegusid põlvest põlve kuni kohtupäevani.
18 Ja kolmekümne kolmandal juubelil, esimesel aastal teisel aastanädalal, võttis Peleg enesele naise, kelle nimi oli Lomna, Siinaari tütar, ja naine sünnitas talle selle aastanädala neljandal aastal poja ja ta pani temale nimeks Reu; sest ta ütles: „Vaata, inimlapsed on muutunud kurjaks oma kurja kavatsuse tõttu ehitada endale linn ja torn Sineari maale.”
19 Sest nad läksid Ararati maalt itta Sineari poole; sest tema päevil ehitasid nad linna ja torni ning ütlesid: „Tulgem, tõuskem selle kaudu taevasse!”
20 Ja nad hakkasid ehitama ning neljandal nädalal tegid nad tulega telliseid ja tellised olid neile kiviks ja savi, millega nad need kokku tsementeerisid, oli asfalt, mis tuleb merest ja Sineari maa veeallikatest.
21 Ja nad ehitasid seda: nelikümmend kolm aastat [1645–1688] nad ehitasid seda; selle laius oli 203 tellist ja (telliskivi) kõrgus oli kolmandik ühest; selle kõrgus oli 5433 küünart ja 2 palmi ning (ühe seina ulatus oli) kolmteist staadioni (ja teise oma kolmkümmend staadioni).
22 Ja Issand, meie Jumal, ütles meile: Vaata, nad on üks rahvas ja (seda) nad hakkavad tegema, ja nüüd ei jää neile midagi keelatuks. Minge, lähme alla ja segame nende keele, et nad ei mõistaks üksteise kõnet ja nad hajuksid linnadesse ja rahvastesse ning üks eesmärk ei jää enam neile püsima kohtupäevani.
23 Ja Issand laskus alla ja meie laskusime koos temaga alla vaatama linna ja torni, mille inimlapsed olid ehitanud.
24 Ja ta segas nende keele ära ja nad ei saanud enam üksteise kõnest aru ning nad lakkasid siis linna ja torni ehitamast.
25 Seepärast hüütakse kogu Sineari maad Paabeliks, sest Issand segas seal ära kõik inimlaste keeled ja sealt hajutati nad oma linnadesse, igaüks oma keele ja rahva järgi.
26 Ja Issand saatis torni vastu tugeva tuule ning paiskas selle maa peale; ja vaata, see oli Assuri ja Babüloni vahel Sinearimaal; ja nad panid sellele nimeks 'Paisamine'.
27 Neljandal nädalal esimesel aastal [1688 AM], selle alguses kolmekümne neljandal juubelil, hajutati nad Sineari maalt.
28 Ja Haam ja ta pojad läksid maale, mille ta pidi pärima, mille ta oli omandanud oma osaks lõunamaal.
29 Ja Kaanan nägi Liibanoni maad Egiptuse jõeni, et see oli väga hea, ja ta ei läinud oma pärisosa maale lääne pool merd, vaid elas Liibanoni maal, ida ja lääne pool Jordani piirist ja mere piirist.
30 Ja Haam, tema isa, ja Kuus ja Misraim, ta vennad, ütlesid temale: „Sa oled elama asunud maale, mis ei ole sinu oma ja mis ei ole meile loosi läbi antud. Ära tee nii, sest kui sa seda teed, siis langed sina ja su pojad sellel maal ja teid neetakse mässu pärast; sest mässu pärast olete teie elama asunud ja mässu pärast langevad ka su lapsed ja teid juuritakse igaveseks välja.”
31 Ära ela Seemi eluasemes, sest see sai liisuga osaks Seemile ja tema poegadele.
32 Neetud oled sa ja neetud saad sa olema kõigist Noa poegadest needuse läbi, millega me end vandega sidusime püha kohtumõistja ja oma isa Noa ees.
33 Aga ta ei kuulanud neid ja elas Liibanonimaal Hamatist Egiptuse piirini, tema ja ta pojad, kuni tänapäevani.
34 Ja seepärast pandi sellele maale nimeks Kaanan.
35 Ja Jaafet ja ta pojad läksid mere äärde ja elasid oma pärandmaal; ja Madai nägi mereäärset maad, aga see ei meeldinud talle, ja ta palus (osa) Hamilt, Assurilt ja

Arpaksadilt, oma naise vennalt, ja ta elas Meediamaal oma naise venna lähedal kuni tänapäevani.
36 Ja ta nimetas oma elupaiga ja oma poegade elupaiga Meediaks, nende isa Madai nime järgi.

PEATÜKK 11

1 Ja kolmekümne viiendal juubeliaastal, selle kolmandal nädalal, esimesel aastal [1681 AM], võttis Reu enesele naise ja tema nimi oli 'Ôrâ, 'Ûri tütar, Kesedi poeg, ja ta tõi temale poja ilmale ja ta pani temale nimeks Sêrôh, selle juubeliaasta seitsmendal aastal [1687 AM].
2 Ja Noa pojad hakkasid üksteisega sõdima, üksteist vangi võtma ja tapma ning inimeste verd maa peal valama ja verd sööma ning ehitama tugevaid linnu ja müüre ja torne, ja üksikisikud (hakkasid) end rahvast kõrgemale tõstma ja kuningriikide algust rajama ning sõdima minema, inimesed rahva vastu ja rahvas rahva vastu ja linn linna vastu, ja kõik (hakkasid) tegema kurja ja hankima relvi ning õpetama oma poegadele sõda, ja nad hakkasid linnu vallutama ja mees- ja naisorje müüma.
3 Ja Kesedi poeg 'Ûr ehitas kaldealaste 'Ara linna ja pani sellele nime oma nime ja oma isa nime järgi. Ja nad tegid endale valatud kujusid ja kummardasid igaüks neist ebajumalast, valatud kuju, mille nad olid endale teinud, ja nad hakkasid tegema nikerdatud kujusid ja ebapuhtaid kujusid ning pahatahtlikud vaimud abistasid ja meelitasid (neid) üleastumisele ja ebapuhtusele.
4 Ja prints Mastêmâ pingutas, et seda kõike teha, ja ta saatis välja teisi vaime, need, kes olid tema käe alla antud, tegema igasugust ülekohut ja pattu ning igasugust üleastumist, rikkuma ja hävitama ning valama verd maa peale.
5 Seepärast pani ta Serohi nimeks Serug, sest igaüks neist pöördus igasuguse patu ja üleastumise poole.
6 Ja ta kasvas üles ning elas Kaldea Uuris, oma naise ema isa lähedal ja ta kummardas ebajumalaid ning ta võttis enesele naise kolmekümne kuuendal juubelil, viiendal nädalal, selle esimesel aastal [1744 AM] ja naise nimi oli Melka, Kaberi tütar, kes oli tema isa venna tütar.
7 Ja ta sünnitas talle Naahori selle nädala esimesel aastal ja ta kasvas ning elas Kaldea Uuris ja tema isa õpetas talle kaldealaste teadmisi ennustamiseks ja ennustamiseks vastavalt taevamärkidele.
8 Ja kolmekümne seitsmendal juubelil kuuendal nädalal, selle esimesel aastal [1800 AM] võttis ta enesele naise ja tema nimi oli Ijaska, kaldealaste Nestagi tütar.
9 Ja ta tõi temale ilmale Terahi selle nädala seitsmendal aastal. [1806 AM]
10 Ja prints Mastêmâ saatis rongad ja linnud õgima maale külvatud seemet, et maad hävitada ja inimlastelt nende töö röövida. Enne kui nad said seemne sisse künda, noppisid rongad selle maapinnalt.
11 Ja sel põhjusel pani ta temale nimeks Terah, sest rongad ja linnud ajasid nad viletsusele ja õgisid nende seemne.
12 Ja aastad hakkasid lindude pärast viljatuks muutuma ja need õgisid puudelt kõik viljad: ainult suure vaevaga suutsid nad oma päevil päästa natukese kogu maa viljast.
13 Ja sel kolmekümne üheksandal juubelil, esimesel aastal teisel nädalal, [1870 AM] võttis Terah enesele naise ja tema nimi oli Edna, Aabrami tütar, oma isa õe tütar. Ja selle nädala seitsmendal aastal [1876 AM] sünnitas naine temale poja ja ta pani temale nimeks Abram, oma ema isa nime järgi;
14 sest ta oli surnud enne, kui ta tütar poja sai.
15 Ja laps hakkas mõistma maa eksimusi, mis kõik eksisid nikerdatud kujude ja rüveduse järele, ja ta isa õpetas talle kirjutamist ja ta oli kahenädalane, [1890 AM] ja ta eraldas end oma isast, et ta ei kummardaks koos temaga ebajumalaid.
16 Ja ta hakkas palvetama kõigi asjade Looja poole, et Ta päästaks ta inimlaste eksimustest ja et tema osa ei langeks rüveduse ja jäleduse järel eksimustesse.
17 Ja külviaeg saabus seemne külvamiseks maale ja nad kõik läksid välja koos, et kaitsta oma seemet ronkade eest, ja Abram läks välja koos nendega, kes läksid, ja laps oli neljateistaastane noormees.
18 Ja ronkade parv tuli seemet õgima ja Abram jooksis neile vastu enne, kui nad maha istusid, ja hüüdis neile enne, kui nad maha istusid seemet õgima, öeldes: „Ärge laskuge alla! Minge tagasi paika, kust te tulite!" Ja nad pöördusid tagasi.
19 Ja ta pani sel päeval ronkade pilved seitsekümmend korda tagasi pöörduma ja kõigist ronkadest kogu maal, kus Abram elas, ei jäänud sinna elama ainsatki.
20Ja kõik, kes olid temaga kogu maal, nägid teda kisendavat ja kõiki ronkasid taganemas, ja tema nimi sai suureks kogu kaldealaste maal.
21 Ja sel aastal tulid tema juurde kõik, kes soovisid külvata, ja ta läks nendega, kuni külviaeg lõppes; ja nad külvasid oma maad ning sel aastal tõid nad koju piisavalt vilja ja sõid ning said kõhud täis.
22 Ja viienda nädala esimesel aastal [1891 AM] õpetas Abram neid, kes valmistasid härgadele riistu, puuseppi, ja nad tegid maapinnast kõrgemale anuma, adra raami vastas, et sinna külvi panna, ja seeme kukkus sealt adra terale ja peitus maasse, ja nad ei kartnud enam ronki.
23 Ja sel viisil tegid nad (anumad) maapinnast kõigile adraraamidele ja nad külvasid ja harisid kogu maad, nõnda nagu Abram neid käskis, ja nad ei kartnud enam linde.

PEATÜKK 12

1 Ja kuuendal nädalal, selle seitsmendal aastal [1904 AM] ütles Abram oma isale Terahile, öeldes: „Isa!"
2 Ja ta ütles: „Vaata, siin ma olen, mu poeg!" Ja ta ütles:
"Mis abi ja kasu on meil neist ebajumalatest, keda sa kummardad,"
Ja mille ees sa kummardad?
3 Sest neis pole vaimu,
Sest need on tummad näod ja südame pettekuju.
Ärge kummardage neid:
4 Kummardage taeva Jumalat,
Kes laseb vihma ja kastet maa peale sadada
Ja teeb kõike maa peal,
Ja on loonud kõik oma sõna läbi,
Ja kogu elu on Tema palge ees.
5 Miks te kummardate asju, milles pole vaimu?
Sest need on (meeste) kätetöö,
Ja te kannate neid oma õlgadel,
Ja te ei saa neilt abi,
Aga need on suureks häbiks neile, kes neid teevad,

ja südame pettus neile, kes neid kummardavad:
Ärge neid kummardage.
6 Ja ta isa ütles talle: „Mina tean seda ka, mu poeg, aga mida ma peaksin tegema rahvaga, kes on mind pannud enda ees teenima?"
7 Ja kui ma neile tõtt räägin, siis nad tapavad mu, sest nende hing klammerdub nende külge, et neid kummardada ja austada.
8 Ole vait, mu poeg, et nad sind ei tapaks!' Ja need sõnad rääkis ta oma kahele vennale ja nad said tema peale vihaseks ning ta jäi vait.
9 Ja neljakümnendal juubelil, selle seitsmendal aastal, teisel nädalal, võttis Abram enesele naise ja selle nimi oli Saarai, ta isa tütar, ja temast sai tema naine.
10 Ja Haran, tema vend, võttis enesele naise kolmanda nädala kolmandal aastal [1928 AM] ja naine sünnitas talle poja selle nädala seitsmendal aastal [1932 AM] ja ta pani temale nimeks Lott.
11 Ja Naahor, tema vend, võttis enesele naise.
12 Ja Aabrami elu kuuekümnendal aastal, see on neljandal nädalal, tema neljandal aastal, [1936 AM] tõusis Aabram öösel ja põletas maha ebajumalate koja ja kõik, mis kojas oli, ja keegi ei teadnud seda.
13 Ja nad tõusid öösel ning püüdsid päästa oma jumalaid tule keskelt.
14 Ja Haran kiirustas neid päästma, aga tuli süttis tema kohal ja ta põles tules ära ning suri Kaldea Uuris oma isa Terahi ees ja nad matsid ta Kaldea Uuri.
15 Ja Terah läks välja Kaldea Uurist, tema ja ta pojad, et minna Liibanonimaale ja Kaananimaale, ja ta elas Haaranimaal, ja Abram elas oma isa Terahi juures Haaranis kaks nädalat aastaid.
16 Ja kuuendal nädalal, selle viiendal aastal, [1951 AM] istus Abram seitsmenda kuu noorkuu ajal terve öö üleval, et jälgida tähti õhtust hommikuni, et näha, milline on aasta iseloom vihmade osas, ja ta oli üksi, kui ta istus ja jälgis.
17 Ja ta südamesse tuli sõna ning ta ütles: „Kõik tähtede märgid ja kuu ja päikese märgid on kõik Issanda käes. Miks ma peaksin neid uurima?"
18 Kui ta tahab, laseb ta vihma sadada hommikul ja õhtul;
Ja kui Ta soovib, siis Ta hoiab seda tagasi,
Ja kõik asjad on tema käes.
19 Ja ta palvetas sel ööl ning ütles:
"Mu Jumal, Kõigekõrgem Jumal, Sina üksi oled mu Jumal,"
Ja ma olen valinud sinu ja sinu valitsuse.
Ja Sina oled loonud kõik asjad,
Ja kõik, mis on sinu kätetöö.
20 Päästa mind kurjade vaimude käest, kes valitsevad inimeste südamete mõtteid,
Ja ärgu nad mind Sinust, mu Jumal, eemale juhatagu.
Ja kinnita mind ja mu järeltulijaid igaveseks
Et me ei eksiks nüüdsest peale ja igavesti.
21 Ja ta ütles: „Kas peaksin naasma Kaldea Uuri, kes otsib mu palet, et saaksin nende juurde tagasi pöörduda, kas peaksin siia jääma? Õige tee Sinu ees õnnestugu Su sulase käes, et ta seda täidaks ja et ma ei käiks oma südame pettuses, oo mu Jumal!"
22 Ja kui ta oli lõpetanud kõnelemise ja palvetamise, vaata, siis läkitati temale minu kaudu Issanda sõna, mis ütles: „Mine omalt maalt ja oma suguvõsast ja oma isakojast maale, mille ma sulle näitan, ja ma teen sinust suure ja arvuka rahva!"
23 Ja ma õnnistan sind
Ja ma teen su nime suureks,
Ja sind õnnistatakse maa peal,
Ja sinus õnnistatakse kõiki maa suguvõsasid,
Ja ma õnnistan neid, kes sind õnnistavad,
Ja nea neid, kes sind neavad.
24 Ja mina olen Jumalaks sulle ja su pojale ja su pojapojale ja kogu su soole! Ära karda, sest nüüdsest peale ja kõigi maa põlvedeni olen mina sinu Jumal!
25 Ja Issand Jumal ütles: „Avage ta suu ja kõrvad, et ta kuuleks ja räägiks oma suuga keeles, mis on ilmutatud!" Sest see oli lakanud kõigi inimlaste suust (Paabeli hävitamise) päevast alates.
26 Ja ma avasin ta suu ja ta kõrvad ja ta huuled ning hakkasin temaga rääkima heebrea keeles loodu keeles.
27 Ja ta võttis oma isade raamatud ja need olid kirjutatud heebrea keeles ja ta kirjutas need ümber ning hakkas neid sellest ajast peale uurima ja ma tegin talle teatavaks selle, mida ta ei suutnud (mõista), ja ta uuris neid kuue vihmase kuu jooksul.
28 Ja kuuenda nädala seitsmendal aastal [1953 AM] sündis, et ta rääkis oma isaga ja teatas talle, et lahkub Haranist, et minna Kaananimaale seda vaatama ja tema juurde tagasi pöörduda.
29 Ja Terah, tema isa, ütles temale: „Mine rahuga!"
Igavene Jumal tehku su tee sirgeks.
Ja Issand olgu sinuga ja hoidku sind kõige kurja eest,
Ja anna sulle armu, halastust ja soosingut nende ees, kes sind näevad,
Ja ärgu ühelgi inimlapsel oleks sinu üle võimu sulle kahju teha;
Mine rahus.
30 Ja kui sa näed maad, mis su silmale meeldib elada, siis tõuse ja vii mind enese juurde! Ja Lott, su venna Haarani poeg, võta enesega kaasa otsekui oma poeg! Issand olgu sinuga!
31 Ja su vend Naahor lahkub minu juurest, kuni sa rahuga tagasi tuled, ja me läheme kõik koos sinuga.

PEATÜKK 13

1 Ja Abram teekonda läks Haaranist ja võttis kaasa oma naise Saarai ja oma venna Harani poja Loti Kaananimaale ning jõudis Assurisse ja läks edasi Sekemisse ning elas kõrge tamme lähedal.
2 Ja ta nägi, ja vaata, maa oli Hamati sisenemisest kõrge tammeni väga meeldiv.
3 Ja Issand ütles temale: „Sinule ja sinu soole ma annan selle maa."
4 Ja ta ehitas sinna altari ning ohverdas sellel põletusohvri Issandale, kes oli temale ilmunud.
5 Ja sealt ta siirdus mäestiku poole ... Peeteli poole läänes ja Ai poole idas ning lõi sinna oma telgi üles.
6 Ja ta nägi, ja ennäe, maa oli väga avar ja hea ning seal kasvas kõike – viinapuud ja viigipuud ja granaatõunad, tammed ja iileksid ja terbintid ja õlipuud ja seedrid ja küpressid ja datlipuud ja kõik põllupuud, ja mägedel oli vesi.

7 Ja ta õnnistas Issandat, kes oli ta Kaldea Uurist välja toonud ja toonud ta sellele maale.
8 Ja sündis esimesel aastal, seitsmendal nädalal, esimese kuu noorkuu ajal, aastal 1954, et ta ehitas sellele mäele altari ja hüüdis appi Issanda nime: „Sina, igavene Jumal, oled minu Jumal!"
9 Ja ta ohverdas altaril põletusohvri Issandale, et ta oleks temaga ega hülgaks teda kogu ta elupäevadel.
10 Ja ta lahkus sealt ja läks lõuna poole ning jõudis Hebronisse ja Hebron oli sel ajal üles ehitatud ja ta elas seal kaks aastat ja ta läks (sealt) lõunamaale Bealoti, ja maal oli nälg.
11 Ja Abram läks Egiptusesse nädala kolmandal aastal ja elas Egiptuses viis aastat, enne kui ta naine temalt ära võeti.
12 Sel ajal ehitati Egiptuses Tanais üles – seitse aastat pärast Hebronit.
13 Ja kui vaarao võttis Saarai, Aabrami naise, siis nuhtles Issand vaaraod ja tema koda suurte nuhtlustega Saarai, Aabrami naise pärast.
14 Ja Aabram oli väga kuulsusrikas, sest tal oli lambaid, veiseid, eesleid, hobuseid, kaameleid, sulasi ja teenijaid ning ülirohkelt hõbedat ja kulda. Ka tema vennapoeg Lott oli rikas.
15 Ja vaarao andis tagasi Saarai, Aabrami naise, ja saatis ta Egiptusemaalt ära. Ja ta läks paika, kuhu ta alguses oli oma telgi üles löönud, altari paika, kus Ai oli idas ja Peetel läänes, ja ta õnnistas Issandat, oma Jumalat, kes oli ta rahus tagasi toonud.
16 Ja neljakümne esimesel juubeliaastal, esimese nädala kolmandal aastal [1963 AM], sündis, et ta naasis sellesse paika ja ohverdas seal põletusohvri ning hüüdis appi Issanda nime ja ütles: „Sina, kõige kõrgem Jumal, oled minu Jumal igavesest ajast igavesti!"
17 Ja selle nädala neljandal aastal [1964 AM] lahkus Lott temast ja Lott elas Soodomas, aga Soodoma mehed olid äärmiselt patused.
18 Ja ta süda kurvastas, et ta vennapoeg oli temast lahkunud, sest tal polnud lapsi.
19 Sel aastal, kui Lott vangi viidi, ütles Issand Aabramile pärast seda, kui Lott oli temast lahku läinud, selle nädala neljandal aastal: „Tõsta oma silmad paigast, kus sa elad, põhja ja lõuna ja läände ja itta!"
20 Sest kogu maa, mida sa näed, annan ma sinule ja su soole igaveseks ajaks ja teen su soo mere liiva sarnaseks. Kuigi inimene suudaks maa põrmu ära lugeda, ei saa sinu sugu ära lugeda.
21 Tõuse ja käi (maa läbi) pikuti ja laiuti ja vaata kõike, sest ma annan selle sinu soole!' Ja Abram läks Hebronisse ning elas seal.
22 Ja sel aastal tulid Eelami kuningas Kedorlaomer, Sineari kuningas Amrafel, Sellasari kuningas Arjok ja rahvaste kuningas Tergal ning tapsid Gomorra kuninga, aga Soodoma kuningas põgenes ja paljud langesid haavadesse Siddimi orus Soolamere ääres.
23 Ja nad võtsid vangi Soodoma, Aadama ja Seboimi, ja nad võtsid vangi ka Loti, Aabrami vennapoja, ja kõik tema vara ning läksid Daani.
24 Ja üks põgenik tuli ja teatas Aabramile, et ta venna poeg oli vangi viidud, ja (Aabram) relvastas oma sulased...
25. ...Aabramile ja tema soole andsid Issandale kümnendiku uudseviljast; ja Issand seadis selle igaveseks korralduseks, et nad annaksid selle preestritele, kes teenisid tema ees, et nad päriksid selle igaveseks.
26 Ja sellel seadusel ei ole päevade piirangut; sest Ta on selle seadnud põlvest põlve igaveseks, et nad annaksid Issandale kümnise kõigest: seemnest ja veinist ja õlist ning veistest ja lammastest.
27 Ja Ta andis seda oma preestritele, et nad saaksid rõõmuga Tema ees süüa ja juua.
28 Ja Soodoma kuningas tuli tema juurde, kummardas tema ees ja ütles: „Meie Issand Abram, anna meile hinged, keda sa oled päästnud, aga saak olgu sinule!"
29 Ja Aabram ütles temale: „Ma tõstan oma käed Kõigekõrgema Jumala poole, et ma ei võta sinult ei niiti ega kingapaelagi, et sa ei ütleks: Mina olen Aabrami rikkaks teinud! Ainult seda, mida noored mehed on söönud, ja nende meeste osa, kes minuga tulid: Aaner, Eskol ja Mamre. Need võtku oma osa!"

PEATÜKK 14

1 Pärast neid sündmusi, selle nädala neljandal aastal, kolmanda kuu noorkuu ajal, tuli Aabramile unes Issanda sõna, kes ütles: „Ära karda, Abram! Mina olen su kaitsja ja su tasu on väga suur!"
2 Ja ta ütles: „Issand, Issand, mida sa mulle annad? Ma lähen siit lastetuna ja Maseki poeg, mu teenijanna poeg, on damasseki Elieser. Temast saab mu pärija, aga mulle sa ei ole järglasi andnud."
3 Ja ta ütles temale: „Tema ei ole su pärija, vaid see, kes tuleb su enda ihust; tema on su pärija."
4 Ja ta viis ta välja ning ütles talle: „Vaata taeva poole ja loe tähed ära, kui sa suudad neid lugeda!"
5 Ja ta vaatas taeva poole ja nägi tähti ning ütles temale: „Nii palju on sinu järeltulijaid!"
6 Ja ta uskus Issandasse ja see arvati talle õiguseks.
7 Ja ta ütles temale: „Mina olen Issand, kes tõi sind Kaldea Uurist, et anda sulle kaananlaste maa igaveseks päranduseks; ja ma olen Jumalaks sulle ja su soole pärast sind!"
8 Ja ta ütles: „Issand, Issand, kust ma tean, et ma selle pärin?"
9 Ja ta ütles temale: „Võta mulle kolmeaastane mullikas ja kolmeaastane kits ja kolmeaastane lammas ja turteltuvi ja tuvi!"
10 Ja ta võttis need kõik kuu keskel ja elas Mamre tamme juures, mis on Hebroni lähedal.
11 Ja ta ehitas sinna altari ja ohverdas kõik need; ja ta valas nende vere altarile ja jagas need keskelt ja asetas need üksteise vastu; aga linde ta ei jaganud.
12 Ja linnud laskusid tükkide peale ja Abram ajas need minema ega lasknud lindudel neid puutuda.
13 Ja kui päike oli loojunud, langes Aabrami peale vaimustus ja vaata, tema peale langes suure pimeduse õudus ja Aabramile öeldi: „Tea tõesti, et su järglased on võõrad maal, mis ei ole nende oma, ja nad võetakse orjusse ja vaevatakse nelisada aastat!"
14 Ja ma mõistan kohut ka rahva üle, kelle orjad nad on, ja pärast seda tulevad nad sealt välja suure varandusega.
15 Ja sa lähed rahus oma isade juurde ja sind maetakse heas vanas eas.

16 Aga neljandas põlves nad tulevad siia tagasi, sest emorlaste süü ei ole veel täis.
17 Ja ta ärkas unest ja tõusis üles, kui päike oli loojunud; ja ennäe, ahi suitses ja tuleleek läbis tükke.
18 Ja sel päeval tegi Issand Aabramiga lepingu, öeldes: „Sinu soole ma annan selle maa Egiptuse jõest suure jõeni, Eufrati jõeni, keenlased, kenislased, kadmonlased, perislased, refalased, fakorlased, hiivlased, emorlased, kaananlased, girgaaslased ja jebuuslased."
19 Ja päev möödus ning Abram ohverdas tükid ja linnud ning nende puuvilja- ja joogiohvrid, ja tuli neelas need ära.
20 Ja sel päeval tegime me Aabramiga lepingu, nagu me olime sel kuul Noaga lepingu sõlminud; ja Aabram uuendas endale igaveseks püha ja määrust.
21 Ja Abram rõõmustas ning andis oma naisele Saaraile teada kõik need lood ja ta uskus, et tal saab olema järeltulija, aga Saarai ei saanud lapsi.
22 Ja Saarai andis oma mehele Aabramile nõu ja ütles temale: „Mine Haagari, mu Egiptuse teenija juurde! Vahest ma võin tema kaudu sulle järeltulijaid tuua!"
23 Ja Abram kuulas oma naise Saarai häält ja ütles temale: „Tee nõnda!" Ja Saarai võttis oma ümmardaja, egiptlanna Haagari, ja andis ta oma mehele Aabramile naiseks.
24 Ja ta läks tema juurde ja naine jäi lapseootele ning tõi temale poja ilmale ja ta pani temale nimeks Ismael selle nädala viiendal aastal; ja see oli Aabrami elu kaheksakümne kuues aasta.

PEATÜKK 15

1 Ja selle juubeliaasta neljanda nädala viiendal aastal, kolmanda kuu keskel, pidas Abram viljalõikuse uudseviljapüha.
2 Ja ta ohverdas altaril uusi ohvreid, saagi uudsevilja Issandale, lehma, kitse ja lamba põletusohvriks Issandale; nende viljaohvrid ja joogiohvrid ohverdas ta altaril viirukiga.
3 Ja Issand ilmutas end Aabramile ning ütles temale: „Mina olen Kõigeväeline Jumal, ole minu ees õige ja ole laitmatu!"
4 Ja ma teen lepingu enese ja sinu vahel ning ma teen sind üliväga paljuks.
5 Ja Abram langes silmili maha ja Jumal rääkis temaga ning ütles:
6 „Vaata, minu seadus on sinu juures,
Ja sinust saab paljude rahvaste isa.
7 Su nime ei hüüta enam Aabramiks,
Aga sinu nimi olgu nüüdsest peale ja igavesti Aabraham!
Sest ma olen sind teinud paljude rahvaste isaks.
8 Ja ma teen sind väga suureks,
Ja ma teen teid rahvasteks,
Ja sinust põlvnevad kuningad.
9 Ja Ma teen lepingu enese ja sinu ning sinu järeltulijate vahel läbi põlvede, igavese lepingu, et Ma oleksin sulle ja sinu järeltulijaile pärast sind Jumalaks.
10 <Ja ma annan sulle ja su soole pärast sind> maa, kus sa võõrana oled elanud, Kaananimaa, et sa seda päriksid igaveseks, ja mina olen neile Jumal.'
11 Ja Issand ütles Aabrahamile: „Ja sina pead pidama minu lepingut, sina ja su järeltulijad pärast sind! Lõigake ümber kõik meesterahvad eneste seas ja lõigake ümber oma eesnahad, ja see olgu igavese lepingu märgiks minu ja teie vahel!"
12 Ja kaheksandal päeval lõigake ümber kõik meesterahvad teie põlvest põlve, nii need, kes on sündinud teie majas kui ka need, kelle te olete raha eest ostnud võõralt, kelle te olete omandanud ja kes ei ole teie soost.
13 Kes su kojas sünnib, see tuleb kindlasti ümber lõigata, ja need, keda sa oled raha eest ostnud, tuleb ümber lõigata, ja minu leping on teie ihus igaveseks seadluseks.
14 Ja ümberlõikamata meessoost, kelle eesnaha liha kaheksandal päeval ümber ei lõigata, see hing tuleb oma rahva seast hävitada, sest ta on murdnud minu lepingu.
15 Ja Jumal ütles Aabrahamile: „Su naise Saarai nime ärgu hüütagu enam Saaraiks, vaid tema nimi olgu Saara!"
16 Ja ma õnnistan teda ja annan sulle temalt poja; ma õnnistan teda ja temast saab rahvas ja temast põlvnevad rahvaste kuningad.
17 Ja Aabraham langes silmili maha ja rõõmustas ning mõtles oma südames: „Kas saja-aastasele sünnib poeg? Ja kas üheksakümneaastane Saara võib lapsi ilmale tuua?"
18 Ja Aabraham ütles Jumalale: „Oh, et Ismael elaks sinu ees!"
19 Ja Jumal ütles: „Jah, Saara toob sulle ilmale poja ja sa paned temale nimeks Iisak, ja Ma teen temaga oma lepingu, igavese lepingu tema järeltulijatele."
20 Ja ka Ismaeli pärast olen ma sind kuulnud ja vaata, ma õnnistan teda ja teen ta suureks ja teen ta üliväga paljuks, ja ta saab ilmale kaksteist vürsti ja ma teen temast suure rahva.
21 Aga oma lepingu teen ma Iisakiga, kelle Saara sulle ilmale toob neil päevil, tuleval aastal."
22 Ja kui Jumal oli Aabrahamiga rääkimise lõpetanud, läks ta üles.
23 Ja Aabraham tegi nõnda, nagu Jumal temale oli öelnud, ja ta võttis oma poja Ismaeli ja kõik ta peres sündinud, keda ta oma raha eest oli ostnud, kõik meessoost oma peres, ja lõikas ümber nende eesnaha liha.
24 Ja selsamal päeval lõigati ümber Aabraham ja kõik ta pere mehed <ja peres sündinud> ja kõik, keda ta oli raha eest võõra lastelt ostnud, lõigati ümber koos temaga.
25 See seadus on igaveseks kõigi põlvede jaoks ja päevi ei lõigata ümber ega kaheksast päevast ühtegi päeva vahele jätta; sest see on igavene määrus, seatud ja kirjutatud taevastele tahvlitele.
26 Ja igaüks, kes on sündinud, kelle eesnaha liha kaheksandal päeval ümber ei lõigata, ei kuulu selle lepingu lastele, mille Issand tegi Aabrahamiga, vaid hävingu lastele; ega ole tal ka mingit märki, et ta on Issanda oma, vaid (ta on määratud) hävitatama ja tapma maa pealt ning juurima maa pealt välja, sest ta on murdnud meie Jumala Issanda lepingu.
27 Sest kõik kohalolu inglid ja kõik pühitsemise inglid on nii loodud nende loomise päevast peale ja kohalolu inglite ja pühitsemise inglite ees on Ta pühitsenud Iisraeli, et nad oleksid koos Temaga ja Tema pühade inglitega.
28 Ja sina käsi Iisraeli lastel pidada selle lepingu märki oma põlvede jooksul igavese korraldusena ja neid ei juurita maalt välja.
29 Sest käsk on seatud lepinguks, et nad peaksid seda igavesti pidama kõigi Iisraeli laste seas.
30 Ismaeli, tema poegi, vendi ja Eesavit ei lasknud Issand enda ligi tulla ja ta ei valinud neid mitte sellepärast, et nad

olid Aabrahami lapsed, et ta neid tundis, vaid ta valis Iisraeli oma rahvaks.
31 Ja Ta pühitses selle ja kogus selle kõigi inimlaste seast; sest seal on palju rahvaid ja palju rahvaid ja kõik on Tema omad, ja üle kõige on Ta pannud vaimud võimule, et juhtida neid Temast eemale.
32 Aga Iisraeli üle ei ole Ta määranud ühtegi inglit ega vaimu, sest Tema üksi on nende valitseja ja Tema hoiab neid ning nõuab neid Oma inglite ja Oma vaimude käest ning kõigi Oma vägede käest, et Ta võiks neid hoida ja õnnistada ning et nad võiksid olla Tema ja Tema võiks olla nende oma nüüdsest peale igavesti.
33 Ja nüüd ma kuulutan sulle, et Iisraeli lapsed ei pea truuks sellele määrusele ega lõika oma poegi ümber kogu selle seaduse järgi; sest oma ümberlõikamise lihas jätavad nad selle oma poegade ümberlõikamise vahele ja kõik nad, Beliari pojad, jätavad oma pojad ümberlõikamata sellisena, nagu nad sündisid.
34 Ja Issandalt tuleb suur viha Iisraeli laste vastu, sest nad on hüljanud tema lepingu ja pöördunud kõrvale tema sõnast ning on provotseerinud ja teotanud, kuna nad ei pea selle seaduse määrust; sest nad on kohelnud oma liikmeid nagu paganaid, nii et nad võidakse maalt eemaldada ja juurida. Ja neile ei anta enam andeks ega andeksandmist kogu selle igavese eksituse patu eest.

PEATÜKK 16

1 Ja neljanda kuu noorkuu ajal me ilmusime Aabrahamile Mamre tamme juures ja me rääkisime temaga ning me teatasime talle, et ta naine Saara annab talle poja.
2 Ja Saara naeris, sest ta kuulis, et me olime need sõnad Aabrahamiga rääkinud, ja me noomisime teda, ja ta kartis ning eitas, et ta oli nende sõnade pärast naernud.
3 Ja me ütlesime talle ta poja nime, nii nagu tema nimi on määratud ja kirjutatud taevastele tahvlitele (st Iisak,
4 Ja (et) kui me määratud ajal tema juurde tagasi pöördusime, oleks ta poja saanud.
5 Ja sel kuul viis Issand täide oma kohtuotsused Soodoma, Gomorra, Seboimi ja kogu Jordani piirkonna üle ning põletas need tule ja väävliga ning hävitas nad tänapäevani, nõnda nagu ma olen sulle kuulutanud kõik nende teod, et nad on ülimalt õelad ja patused ning et nad rüvetavad endid ja hooravad oma ihus ning teevad maa peal rüvedust.
6 Ja samal viisil viib Jumal täide kohtuotsuse paikades, kus nad on toiminud Soodoma elanike rüveduse kohaselt, sarnaselt Soodoma kohtuotsusega.
7 Aga Loti me päästsime, sest Jumal pidas meeles Aabrahami ja saatis ta välja hävingu keskelt.
8 Ja tema ja ta tütred tegid maa peal pattu, mille sarnast ei olnud maa peal tehtud Aadama päevist kuni tema ajani; sest mees magas oma tütardega.
9 Ja vaata, kogu tema järglaste kohta kästi ja graveeriti taevastele tahvlitele, et nad tuleb eemaldada ja välja juurida ning nende üle kohut mõista nagu Soodoma kohtuotsus ja et hukkamõistu päeval ei tohiks maa peale jääda ühtegi inimese järglast.
10 Ja sel kuul lahkus Aabraham Hebronist ja lahkus ning elas Kaadesi ja Suuri vahel Gerari mägedes.
11 Ja viienda kuu keskel ta kolis sealt ära ja elas Vandekaevu juures.
12 Ja kuuenda kuu keskel külastas Issand Saarat ja tegi temaga, nagu ta oli öelnud, ja Saara jäi lapseootele.
13 Ja ta tõi kolmandal kuul ilmale poja. Ja kuu keskel, ajal, mil Issand oli Aabrahamiga rääkinud, uudseviljapühal, sündis Iisak.
14 Ja Aabraham lõikas oma poja ümber kaheksandal päeval; tema oli esimene, kes ümber lõigati igaveseks seatud lepingu järgi.
15 Ja neljanda nädala kuuendal aastal jõudsime Aabrahami juurde Vandeallika juurde ja me ilmusime temale [nii nagu me olime Saarale öelnud, et me peaksime tema juurde tagasi pöörduma ja ta oleks poja saanud].
16 Ja me tulime tagasi seitsmendal kuul ja leidsime Saara meie ees lapseootel olevat ja me õnnistasime teda ning andsime talle teada kõik, mis tema kohta oli otsustatud, et ta ei sureks enne, kui ta sünnitab veel kuus poega ja näeb neid enne surma; ja et Iisaki järgi pannakse talle nimi ja järeltulijad,
17 Ja (et) kõik tema poegade järglased oleksid paganad ja neid arvestataks paganate hulka; aga Iisaki poegadest saaks üks püha järglane ja neid ei arvestataks paganate hulka.
18 Sest temast pidi saama Kõigekõrgema osa ja kogu tema sugu pidi saama Jumala omandiks, et see oleks Issandale omandrahvaks kõigist rahvastest ja et sellest saaks kuningriik, preestrid ja püha rahvas.
19 Ja me läksime oma teed ja andsime Saarale teada kõik, mis me temale olime rääkinud, ja nad mõlemad rõõmustasid üliväga suure rõõmuga.
20 Ja ta ehitas sinna altari Issandale, kes oli ta päästnud ja kes oli teda rõõmustanud tema võõrsil elamise maal, ja ta pidas sel kuul seitse päeva rõõmupüha altari lähedal, mille ta oli ehitanud Vandekaevu juurde.
21 Ja ta ehitas endale ja oma sulastele sel pühal lehtmaju ning tema oli esimene, kes maa peal lehtmajadepüha pidas.
22 Ja nende seitsme päeva jooksul tõi ta iga päev altarile Issandale põletusohvri: kaks härga, kaks jäära, seitse lammast ja ühe kitse patuohvriks, et sellega lepitada enese ja oma järeltulijate eest.
23 Ja tänuohvriks seitse jäära, seitse kitsetalle, seitse lammast ja seitse sikku ning nende vilja- ja joogiohvrid; ja ta põletas kõik nende rasva altaril, valitud ohvrina Issandale magusaks lõhnaks.
24 Ja hommikul ja õhtul põletas ta healõhnalisi aineid: viirukit, galbanumit, stacket, nardi, mürri, vürtse ja kostumit; kõiki neid seitset ta ohverdas, purustatuna, võrdsetes osades segatuna ja puhtana.
25 Ja ta pidas seda pidu seitse päeva, rõõmustades kõigest südamest ja kõigest hingest, tema ja kõik, kes olid ta kojas, ja temaga ei olnud ühtegi võõrast ega ümberlõikamatut.
26 Ja ta õnnistas oma Loojat, kes oli loonud ta tema põlves, sest Ta oli loonud ta oma hea tahtmise järgi; sest Ta teadis ja mõistis, et temast tärkab õiguse taim igavesteks põlvedeks ja temast püha seeme, et see saaks Tema sarnaseks, kes oli loonud kõik asjad.
27 Ja ta õnnistas ja rõõmustas ning nimetas selle püha nimeks Issanda pidu, rõõmuks, mis on meelepärane Kõigekõrgemale Jumalale.
28 Ja me õnnistasime teda igavesti ja kõiki tema järeltulijaid kõigi maa põlvkondade vältel, sest ta pidas seda püha õigel ajal, taevaste tahvlite tunnistuse kohaselt.

29 Sel põhjusel on taevastel tahvlitel Iisraeli kohta seatud, et nad tähistaksid seitsmendal kuul seitse päeva rõõmsalt lehtmajadepüha, mis on Issanda ees meelepärane – igavene seadus igal aastal nende põlvkondadele.
30 Ja sellel ei ole päevade piiri, sest see on Iisraelis igaveseks seatud, et nad peaksid seda pühitsema ja elama lehtmajades, panema pärgi pähe ning võtma ojast lehtesid oksi ja pajusid.
31 Ja Aabraham võttis palmioksi ja ilusate puude vilju ning käis iga päev seitse korda hommikul okstega altari ümber ja kiitis ning tänas rõõmuga oma Jumalat kõige eest.

PEATÜKK 17

1 Ja viienda nädala esimesel aastal võõrutati Iisak sel juubeliaastal [1982 AM] ja Aabraham tegi suure peo kolmandal kuul, päeval, mil tema poeg Iisak võõrutati.
2 Ja egiptlase Haagari poeg Ismael oli oma isa Aabrahami ees oma asemel ja Aabraham rõõmustas ning õnnistas Jumalat, et ta oli näinud oma poegi ega olnud surnud lastetuna.
3 Ja ta mäletas sõnu, mis Ta oli temale rääkinud päeval, mil Lott temast lahku läks, ja ta rõõmustas, et Issand oli andnud talle maa peale seemne, et ta päriks maa, ja ta õnnistas kogu oma suuga kõigi asjade Loojat.
4 Ja Saara nägi Ismaeli mängimas ja tantsimas ning Aabrahami suure rõõmuga rõõmustamas ja ta sai Ismaeli peale armukadedaks ning ütles Aabrahamile: „Aja minema see teenijanna ja tema poeg, sest selle teenijanna poeg ei saa pärida koos minu poja Iisakiga!”
5 See asi oli Aabrahami silmis halb oma teenija ja oma poja pärast, et ta nad enese juurest ära ajas.
6 Ja Jumal ütles Aabrahamile: „Ärgu olgu see su silmis paha lapse ja teenijanna pärast; kõiges, mida Saara sulle on öelnud, kuula tema sõnu ja tee nende järgi, sest Iisaki järgi pannakse sulle nimi ja sugu!”
7 Aga selle teenijanna pojast ma teen suure rahva, sest ta on sinu soost.
8 Ja Aabraham tõusis hommikul vara, võttis leiba ja lähkri veele ning pani need Haagari ja lapse õlgadele ja saatis ta minema.
9 Ja ta läks ära ning eksles Beer-Seba kõrbes; aga vesi sai lähkrist otsa ja lapsel oli janu ega suutnud enam minna, vaid ta kukkus maha.
10 Ja ta ema võttis ta ja viskas õlipuu alla ning läks ja istus tema vastas vibulaske kaugusele; sest ta ütles: „Ärge ma näige oma lapse surma!” Ja ta nuttis istudes.
11 Ja üks pühadest, Jumala ingel, ütles temale: „Miks sa nutad, Haagar? Tõuse ja võta laps ning hoia teda oma käes, sest Jumal on kuulnud su häält ja on näinud last!”
12 Ja ta avas oma silmad ning nägi veekaevu, läks ja täitis oma lähkri veega ning andis oma lapsele juua, tõusis ja läks Paarani kõrbe poole.
13 Ja laps kasvas ning temast sai vibulaskja ja Jumal oli temaga ning ta ema võttis temale naise Egiptuse tütarde seast.
14 Ja ta tõi temale poja ilmale ning ta pani temale nimeks Nebajot, sest ta ütles: „Issand oli mu lähedal, kui ma teda appi hüüdsin.”
15 Ja sündis seitsmendal nädalal, selle juubeli esimesel aastal [2003 AM], selle kuu kaheteistkümnendal päeval, et taevas kostis hääli Aabrahami kohta, et ta oli ustav kõiges, mida Ta temale ütles, ja et ta armastas Issandat ja et ta oli ustav igas viletsuses.
16 Ja prints Mastemâ tuli ning ütles Jumala ette: „Vaata, Aabraham armastab oma poega Iisakit ja tunneb temas rõõmu üle kõige muu; käsi tal ohverdada ta põletusohvriks altaril ja sa näed, kas ta täidab seda käsku, ja sa tead, kas ta on ustav kõiges, milles sa teda proovile paned.
17 Ja Issand teadis, et Aabraham oli ustav kõigis oma kannatustes; sest Ta oli teda proovile pannud ta maal ja näljahädaga ja kuningate rikkusega ja oli teda uuesti proovile pannud ta naisega, kui see (temalt) ära rebiti, ja ümberlõikamisega; ja oli teda proovile pannud Ismaeli ja Haagari, ta teenijanna, kaudu, kui ta nad ära saatis.
18 Ja kõiges, milles Ta teda oli proovile pannud, leiti ta olevat ustav ja ta hing ei olnud kannatamatu ega viivitanud tegutsema, sest ta oli ustav ja armastas Issandat.

PEATÜKK 18

1 Ja Jumal ütles temale: „Aabraham, Aabraham!” Ja tema vastas: „Vaata, siin ma olen!”
2 Ja ta ütles: „Võta oma armas poeg, keda sa armastad, Iisak, ja mine kõrgele maale ning ohverda ta ühel neist mägedest, mille ma sulle osutan!”
3 Ja ta tõusis hommikul vara, saduldas oma eesli ja võttis enesega kaasa oma kaks noort meest ja oma poja Iisaki ning lõhkus põletusohvri puud. Ja kolmandal päeval läks ta sinna paika ja nägi seda paika kaugelt.
4 Ja ta jõudis veeallika juurde ning ütles oma noortele meestele: „Jääge teie eesliga siia ja mina poisiga läheme (sinna) ning kui me oleme kummardanud, tuleme teie juurde tagasi.”
5 Ja ta võttis põletusohvri puud ja pani need oma pojale Iisakile selga, ja ta võttis kätte tule ja noa ning nad läksid mõlemad koos sinna paika.
6 Ja Iisak ütles oma isale: „Isa!” Ja tema vastas: „Siin ma olen, mu poeg!” Ja ta ütles temale: „Vaata, siin on tuli ja nuga ja puud, aga kus on põletusohvri lammas, isa?”
7 Ja ta ütles: „Küll Jumal vaatab enesele põletusohvriks lamba, mu poeg!” Ja ta jõudis Jumala mäe lähedale.
8 Ja ta ehitas altari ning pani puud altarile ja sidus oma poja Iisaki kinni ning asetas ta altari peal olevatele puudele ja sirutas käe, et võtta nuga ja tappa oma poeg Iisak.
9 Ja ma seisin tema ees ja prints Mastema ees ning Issand ütles: „Käsi tal, et ta ei paneks kätt poisi külge ega teeks temaga midagi, sest ma olen näidanud, et ta kardab Issandat.”
10 Ja ma hüüdsin teda taevast ja ütlesin temale: „Aabraham, Aabraham!” Ja ta ehmus ning ütles: „Vaata, (siin) ma olen!”
11 Ja ma ütlesin temale: „Ära pane oma kätt poisi külge ja ära tee temale midagi, sest ma olen nüüd näidanud, et sa kardad Issandat ega ole keelanud mulle oma poega, oma esmasündinud poega!”
12 Ja prints Mastemâ jäi häbisse; ja Aabraham tõstis oma silmad üles ja vaatas, ja ennäe, jäär oli sarvipidi kinni jäänud... ja Aabraham läks ja võttis jäära ning ohverdas selle põletusohvriks oma poja asemel.
13 Ja Aabraham nimetas seda paika paigaks „Issand on näinud”, nõnda et mäe kohta öeldakse: „Issand on näinud”: „See on Siioni mägi.”

14 Ja Issand kutsus Aabrahami teist korda taevast nimepidi, nõnda nagu ta meid oli saatnud ilmuma ja temaga Issanda nimel rääkima.
15 Ja ta ütles: „Ma vannun iseenese juures, ütleb Issand, et sa seda tegid ega keelanud mulle oma poega, oma armsat poega, et ma õnnistan sind õnnistades ja teen su järeltulijaid paljuks nagu tähti taevas ja nagu liiva mere ääres! Ja su järeltulijad pärivad oma vaenlaste linnad,
16 Ja sinu järeltulijate nimel õnnistatakse kõiki maailma rahvaid, sest sa oled kuulanud mu häält ja ma olen kõigile näidanud, et sa oled mulle ustav kõiges, mida ma sulle olen öelnud: „Mine rahus!”
17 Ja Aabraham läks oma noorte meeste juurde ja nad tõusid ning läksid koos Beer-Sebasse; ja Aabraham [2010 AM] elas Vandeallika juures.
18 Ja ta tähistas seda püha igal aastal seitse päeva rõõmuga ja nimetas seda Issanda pühaks nende seitsme päeva jooksul, mille jooksul ta läks ja rahus tagasi tuli.
19 Ja vastavalt sellele on Iisraeli ja tema järeltulijate kohta taevastele tahvlitele määratud ja kirjutatud, et nad peaksid seda püha tähistama seitse päeva rõõmuga.

PEATÜKK 19

1 Ja neljakümne teise juubeliaasta esimese nädala esimesel aastal tuli Aabraham tagasi ja elas Hebroni vastas, see on Kirjat-Arba, kaks aastanädalat.
2 Ja selle juubeli kolmanda nädala esimesel aastal said Saara elupäevad täis ja ta suri Hebronis.
3 Ja Aabraham läks teda leinama ja matma, ja me proovisime teda läbi, kas ta vaim on kannatlik ja kas ta ei ole oma suu sõnade peale nördinud; ja ta leiti selles kannatliku olevat ega lasknud end häirida.
4 Sest kannatlikus vaimus vestles ta hetilastega, et nad annaksid talle koha, kuhu ta saaks oma surnud matta.
5 Ja Issand andis temale armu kõigi ees, kes teda nägid, ja ta palus tasaselt hetipoegi ning need andsid temale neljasaja hõbetüki eest kahekordse koopa maa Mamre vastas, see on Hebron.
6 Ja nad anusid teda, öeldes: „Me anname selle sulle ilmaasjata!” Aga ta ei tahtnud seda nende käest ilmaasjata võtta, sest ta maksis paiga hinna, kogu raha, ja kummardas nende ees kaks korda ning mattis seejärel oma surnu kahekordsesse koopasse.
7 Ja kõiki Saara elupäevi oli sada kakskümmend seitse aastat, see on kaks juubeliaastat ja neli aastanädalat ja üks aasta: need on Saara eluaastate päevad.
8 See on kümnes katsumus, millega Aabrahami proovile pandi ja ta leiti olevat ustav ja kannatlik vaimus.
9 Ja ta ei öelnud sõnagi kuulduse kohta, mis levis maal, et Jumal oli öelnud, et Ta annab selle temale ja ta järeltulijaile, ning ta palus seal kohta oma surnute matmiseks; sest ta leiti olevat ustav ja taevastele tahvlitele kirja pandud kui Jumala sõber.
10 Ja neljandal aastal võttis ta oma pojale Iisakile naise ja tema nimi oli Rebekka [2020 AM] [Betueli tütar, kes oli Naahori poeg, Aabrahami vend], Laabani õde ja Betueli tütar; ja Betuel oli Melka poeg, kes oli Naahori naine, Aabrahami vend.
11 Ja Aabraham võttis enesele kolmanda naise, kelle nimi oli Ketuura, oma sulaste tütarde seast, sest Haagar oli surnud enne Saarat. Ja naine tõi temale kahe aastanädala jooksul ilmale kuus poega: Simrami, Joksani, Medani, Midjani, Jisbaki ja Suuahi.
12 Ja kuuendal nädalal, selle teisel aastal, sünnitas Rebeka Iisakile kaks poega, Jaakobi ja Eesavi,
13 Ja [2046 AM] Jaakob oli sile ja õiglane mees, aga Eesav oli äge, põllumees ja karvane, ja Jaakob elas telkides.
14 Noored lapsed kasvasid suureks ja Jaakob õppis kirjutama, aga Eesav ei õppinud, sest ta oli põllumees ja jahimees ning ta õppis sõdima ja kõik ta teod olid ägedad.
15 Ja Aabraham armastas Jaakobit, aga Iisak armastas Eesavit.
16 Ja Aabraham nägi Eesavi tegusid ja ta teadis, et Jaakobi kaudu pannakse tema nimi ja sugu; ja ta pani nimeks Rebeka ning andis Jaakobi kohta käsu, sest ta teadis, et ka tema armastas Jaakobit palju rohkem kui Eesavit.
17 Ja ta ütles temale: „Mu tütar, hoia mu poega Jaakobi, sest tema saab olema minu asemel maa peal ja õnnistuseks inimlaste seas ja auks kogu Seemi soole.
18 Sest ma tean, et Issand valib tema enesele omandirahvaks, kõigist rahvastest maa peal.
19 Ja vaata, mu poeg Iisak armastab Eesavit rohkem kui Jaakobit, aga ma näen, et sina armastad Jaakobit tõeliselt.
20 Suurenda oma heldust tema vastu ja vaata teda armastuses, sest ta on meile õnnistuseks maa peal nüüdsest peale kõigi maa põlvede ajani!
21 Olgu su käed tugevad ja su süda rõõmustagu su poja Jaakobi pärast, sest ma olen teda armastanud palju enam kui kõiki oma poegi! Ta olgu õnnistatud igavesti ja tema sugu täitku kogu maa.
22 Kui inimene suudab maa liiva ära lugeda, siis loetakse ära ka tema järeltulijad.
23 Ja kõik õnnistused, millega Issand on õnnistanud mind ja minu sugu, kuuluvad igavesti Jaakobile ja tema suguvõsale.
24 Ja tema soo nimel õnnistatakse minu nime ja mu isade Seemi, Noabi, Eenoki, Mahalaleli, Enose, Seti ja Aadama nime.
25 Ja need rajavad taeva alused ja tugevdavad maad ning uuendavad kõiki valgusteid, mis on taevalaotusel.
26 Ja ta kutsus Jaakobi oma ema Rebeka silme ees, suudles teda ja õnnistas teda ning ütles:
27 „Jaakob, mu armas poeg, keda mu hing armastab, õnnistagu sind Jumal taevalaotuse pealt ja andku sulle kõik õnnistused, millega Ta õnnistas Aadamat, Eenokit, Noad ja Seemi; ja kõik asjad, millest Ta mulle rääkis, ja kõik asjad, mida Ta mulle lubas anda, jäägu ta sinule ja su järglastele igaveseks, nii kaua kui taevas maa peal on.“
28 Ja Mastêmâ vaimud ei valitse sinu ega su järglaste üle, et sind ära pöörata Issandast, kes on sinu Jumal nüüdsest peale ja igavesti.
29 Ja Issand Jumal olgu sulle isaks ja sulle, esmasündinud pojale, ja rahvale alati!
30 Mine rahuga, mu poeg!’ Ja nad mõlemad läksid koos Aabrahami juurest teele.
31 Ja Rebeka armastas Jaakobit kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest, palju enam kui Eesavit; aga Iisak armastas Eesavit palju enam kui Jaakobit.

PEATÜKK 20

1 Ja neljakümne teisel juubelil, seitsmenda nädala esimesel aastal, kutsus Aabraham Ismaeli [2052 (2045?) AM] ja tema kaksteist poega, ja Iisaki ja tema kaks poega, ja Ketuura kuus poega ja nende pojad.
2 Ja ta käskis neil järgida Issanda teed; et nad teeksid õiglust ja armastaksid igaüks oma ligimest ja käituksid sel viisil kõigi inimeste seas; et igaüks neist käituks nende suhtes nõnda, et nad teeksid maa peal õigust ja õiglust.
3 Et nad lõikaksid oma pojad ümber lepingu järgi, mille Ta oli nendega teinud, ega kalduks paremale ega vasakule kõigilt radadelt, mida Issand meid oli käskinud käia; ja et me hoiduksime igasugusest hoorusest ja roppusest [ja hülgaksime endi seast igasuguse hooruse ja roppuse].
4 Ja kui mõni naine või teenija teie seas hoorab, siis põletage ta tulega ära ja ärgu nad hooraku temaga oma silmade ja südame järgi; ja ärgu nad võtku enestele naisi Kaanani tütarde seast, sest Kaanani sugu juuritakse maalt välja.
5 Ja ta rääkis neile hiiglaste kohtumõistmisest ja soodomlaste kohtumõistmisest, kuidas neid oli kohut mõistetud nende kurjuse pärast ja kuidas nad olid surnud oma hooruse, rüveduse ja hooruse läbi toimunud vastastikuse rikutuse pärast.
6 Ja hoiduge igasuguse hooruse ja roppuse ning igasuguse patu rüvetuse eest, et te ei teeks meie nime needuseks ja kogu oma elu pilkeks ja et kõik teie pojad ei hukkuks mõõgaga ja et te ei saaks needuseks nagu Soodom ja kogu teie jääk nagu Gomorra pojad.
7 Ma anun teid, mu pojad, armastage taeva Jumalat ja pidage kinni kõigist tema käskudest! Ja ärge käige nende ebajumalate ja rüveduse järel,
8 Ärge tehke enestele valatud ega nikerdatud jumalaid, sest need on tühised ja neis ei ole vaimu; sest need on inimeste kätetöö ja kõik, kes nende peale loodavad, ei looda millegi peale.
9 Ärge teenige neid ega kummardage neid, vaid teenige kõigekõrgemat Jumalat ja kummardage Teda lakkamatult! Ja oodake alati Tema palet! Ja tehke Tema ees õigust ja õiglust, et Ta võiks teist rõõmu tunda ja teile halastust anda! Ja saadaks teile vihma hommikul ja õhtul! Ja õnnistaks kõiki teie tegusid, mis te olete teinud maa peal! Ja õnnistaks teie leiba ja vett! Ja õnnistaks teie ihuvilja ja teie maa vilja! Ja teie veisekarju ja teie lambakarju!
10 Ja te olete õnnistuseks maa peal ja kõik maailma rahvad ihaldavad teid ning õnnistavad teie poegi minu nimel, et nad oleksid õnnistatud nagu mina.
11 Ja ta andis Ismaelile ja tema poegadele ja Ketuura poegadele kingitusi ning saatis need oma poja Iisaki juurest ära ja andis kõik oma pojale Iisakile.
12 Ja Ismael ja tema pojad ja Ketuura pojad ja nende pojad läksid koos ning elasid Paaranist Babüloni piirini kogu maal, mis on ida pool kõrbe poole.
13 Ja need segunesid omavahel ning neile pandi nimeks araablased ja ismaeliitid.

PEATÜKK 21

1 Ja selle juubeli seitsmenda nädala kuuendal aastal kutsus Aabraham oma poja Iisaki ja käskis teda, öeldes: „Ma olen vanaks jäänud ega tea oma surmapäeva, aga olen oma päevi täis elanud.”
2 Ja vaata, ma olen sada seitsekümmend viis aastat vana ja kõik oma elupäevad olen ma Issandat meeles pidanud ja kogu südamest püüdnud teha Tema tahtmist ja käia laitmatult kõigil Tema teedel.
3 Mu hing on vihanud ebajumalaid, <ja ma olen põlanud neid, kes neid teenivad, ja ma olen andnud oma südame ja vaimu,> et ma võiksin pidada ja täita tema tahtmist, kes mind lõi.
4 Sest Tema on elav Jumal ja Tema on püha ja ustav ja Tema on õiglane kõigist ja Tema ei ole isikukeskset ega andide vastuvõtmist; sest Jumal on õiglane ja mõistab kohut kõigi üle, kes rikuvad Tema käske ja põlgavad Tema lepingut.
5 Ja sina, mu poeg, pea Tema käske, Tema määrusi ja Tema kohtuotsuseid ja ära käi jäleduste ega nikerdatud ja valatud kujude järel.
6 Ja ärge sööge loomade, kariloomade ega ühegi taevas lendava linnu verd.
7 Ja kui sa tapad meelepärase tänuohvri, siis tapa see ja vala selle veri altarile; ja kõik ohvri rasv ohverda altaril koos peene jahuga ja õliga segatud roaohver koos selle joogiohvriga - ohverda need kõik üheskoos põletusohvrialtaril; see on Issanda ees meeldivaks lõhnaks.
8 Ja sa ohverdad tänuohvri rasva altaril oleva tule peal ja kõhurasva ja kogu sisikonnarasva ja mõlemad neerud ja kogu nende peal oleva rasva, samuti niuete ja maksa peal oleva rasva koos neerudega.
9 Ja ohverdage see kõik Issanda ees meeldivaks lõhnaks koos selle roaohvri ja joogiohvriga, meeldivaks lõhnaks Issandale mõeldud ohvrileib.
10 Ja sööge selle liha sel päeval ja teisel päeval ning ärgu laske teisel päeval päikesel loojuda enne, kui see on söödud, ja ärgu jäägu midagi järele kolmandaks päevaks; sest see ei ole vastuvõetav [sest see ei ole heaks kiidetud] ja ärgu seda enam söödagu, ja kõik, kes seda söövad, toovad enestele pattu; sest nõnda olen ma leidnud kirjutatud olevat oma esiisade raamatutes ja Eenoki sõnades ja Noa sõnades.
11 Ja puista soola kõigi oma ohvriandide peale ja ärgu jäägu lepingusoola puudu kõigist su ohvriandidest Issanda ees!
12 Ja ohvripuude osas ole ettevaatlik, et sa ei tooks altari jaoks (muud) puitu lisaks neile: küpressi-, loorberi-, mandli-, kuuse-, männi-, seedri-, savi-, viigi-, oliivi-, mürri-, loorberi- ja aspalathusepuid.
13 Ja ohvri alla altarile pange selliseid puiduliike, mis on välimuse poolest läbi proovitud, ja ärge pange (sinna) lõhenenud ega tumedat puitu, (vaid) kõva ja puhast, veatut, tervet ja uut kasvu; ja ärge pange (sinna) vana puitu, [sest selle lõhn on kadunud], sest selles pole enam lõhna nagu enne.
14 Peale nende puuliikide ei tohi sa (altarile) panna muud, sest lõhn hajub ja selle lõhna lõhn ei tõuse taeva poole.
15 Pea kinni sellest käsust ja tee selle järgi, mu poeg, et sa oleksid õiglane kõigis oma tegudes!
16 Ja ole alati oma ihult puhas ja pese ennast veega enne, kui altarile ohverdama lähed, ja pese oma käed ja jalad enne, kui altarile lähened; ja kui sa oled ohverdamise lõpetanud, pese uuesti oma käed ja jalad.
17 Ärgu ilmugu veri sinu peale ega su riietele; ole valvas, mu poeg, vere suhtes, ole väga valvas, kata see tolmuga!

18 Ja ärge sööge verd, sest see on hing; ärge sööge üldse verd.
19 Ja ärge võtke vastu ande inimese vere eest, et seda ei valataks karistamatult, ilma kohtuotsuseta; sest just valatud veri paneb maa patustama ja maad ei saa inimese verest puhastada muidu kui selle verega, kes selle valas.
20 Ja ära võta inimese vere eest andi ega andi: verd vere eest, et sind võetaks vastu Issanda, Kõigekõrgema Jumala ees; sest Tema on headuse kaitse: ja et sind hoitaks kõige kurja eest ja et Ta päästaks sind igasugusest surmast.
21 Ma näen, mu poeg, et kõik inimlaste teod on patt ja õelus ning kõik nende teod on rüvedus ja jäledus ja rüvetus ja neis pole õiglust.
22 Hoia, et sa ei käiks nende teedel ega astuks nende radadel ega teeks surmapattu Kõigekõrgema Jumala ees! Muidu ta peidab oma näo su eest ja annab su tagasi su üleastumise kätte ning juurib sind maalt välja ja su soo taeva alt, ja su nimi ja su sugu kaovad kogu maalt.
23 Pöörduge ära kõigist nende tegudest ja kõigest nende rüvedusest ning pidage kinni Kõigekõrgema Jumala seadustest ja tehke Tema tahtmist ning olge kõiges õiglased.
24 Ja Ta õnnistab sind kõigis su tegudes ja kasvatab sinust õiguse taime kogu maa peale, kõigi maa põlvkondade vältel, ja minu ja sinu nime ei unustata taeva all igavesti.
25 Mine rahus, mu poeg. Kõigekõrgem Jumal, minu Jumal ja sinu Jumal, andku sulle jõudu täita Tema tahtmist ja õnnistagu kogu sinu seemneid ja su seemne ülejääke põlvest põlve igavesti kõigi õiglaste õnnistustega, et sa oleksid õnnistuseks kogu maale.
26 Ja ta läks tema juurest välja rõõmustades.

PEATÜKK 22

1 Ja neljakümne neljanda juubeli esimesel nädalal, teisel aastal, see on Aabrahami surma aastal, sündis, et Iisak ja Ismael tulid Vandekaevult nädalatepüha tähistama – see on uudseviljapüha – oma isa Aabrahami juurde ja Aabraham rõõmustas, sest tema kaks poega olid tulnud.
2 Sest Iisakil oli Beer-Sebas palju vara ja Iisak käis tihti oma vara vaatamas ning siis oma isa juurde tagasi pöördumas.
3 Ja neil päevil tuli Ismael oma isa vaatama ja nad mõlemad tulid kokku ning Iisak ohverdas põletusohvri ja asetas selle oma isa altaril, mille ta oli teinud Hebronis.
4 Ja ta ohverdas tänuohvri ning tegi rõõmupeo oma venna Ismaeli ees; ja Rebeka valmistas värskest viljast uusi kooke ja andis need oma pojale Jaakobile, et see viiks need oma isale Aabrahamile maa uudseviljadest, et ta võiks süüa ja õnnistada kõigi asjade Loojat enne oma surma.
5 Ja ka Iisak saatis Jaakobi kaudu Aabrahamile parima tänuohvri, et too sööks ja jooks.
6 Ja ta sõi ja jõi ning kiitis Kõigekõrgemat Jumalat, kes on loonud taeva ja maa, kes on teinud kõik maa rasva ja andnud need inimlastele, et nad sööksid ja jooksid ning õnnistaksid oma Loojat.
7 Ja nüüd ma tänan sind, mu Jumal, et sa oled lasknud mul näha seda päeva! Vaata, ma olen sada kuuskümmend viis aastat vana, vana ja elatanud ning kõik mu päevad on olnud mulle rahu.
8 Vaenlase mõõk ei ole mind võitnud kõiges, mis sa oled mulle ja mu lastele andnud kõigil mu elupäevil kuni tänapäevani.
9 Mu Jumal, Sinu halastus ja Su rahu olgu Su sulase ja tema poegade seemnega, et nad oleksid Sulle valitud rahvas ja pärand kõigi maa rahvaste seast nüüdsest peale kõigi maa põlvede päevadeni, kõigi ajastuteni.
10 Ja ta kutsus Jaakobi ning ütles: „Mu poeg Jaakob, õnnistagu sind ja kinnitagu sind kõigi Jumal tegema õiglust ja Tema tahet Tema ees, ja valigu Ta sind ja sinu järglasi, et te võiksite saada Tema pärisrahvaks Tema tahte järgi alati.
11 Ja sina, mu poeg Jaakob, tule ligemale ja suudle mind!' Ja ta tuli ligemale ja suudles teda ning ütles: 'Õnnistatud olgu mu poeg Jaakob ja kõik Kõigekõrgema Jumala pojad igavesti! Andku Jumal sulle õiguse seemne ja pühitsegu mõned su poegadest kogu maa peal; teenigu sind rahvad ja kõik rahvad kummardagu su seemne ees!
12 Ole tugev inimeste ees ja valitse oma võimu kogu Seti soo üle! Siis on sinu teed ja su poegade teed õiged ja neist saab püha rahvas.
13 Kõigekõrgem Jumal andku sulle kõik õnnistused, millega Ta on õnnistanud mind ja millega Ta on õnnistanud Noad ja Aadamat; jäägu need su järglaste püha pea peale põlvest põlve igavesti.
14 Ja puhastagu Ta sind kõigest ülekohtust ja rüvedusest, et sulle andestataks kõik su üleastumised, mis sa oled mõistmatult teinud. Ja Ta kinnitagu sind ja õnnistagu sind! Ja pärigu sa kogu maa,
15 Ja uuendagu Ta oma lepingut sinuga, et sa oleksid Temale pärisosarahvaks igaveseks ajastuks ja et Tema oleks sulle ja sinu soole Jumalaks tões ja õigluses kõigil maa päevadel.
16 Ja sina, mu poeg Jaakob, pea meeles mu sõnu ja pea oma isa Aabrahami käske: Eralda ennast paganatest ja ära söö koos nendega! Ja ära tee nende tegude järgi ja ära saa nende kaaslaseks, sest nende teod on rüvedad ja kõik nende teed on rüve ja jäledus ja ebapuhtus.
17 Nad ohverdavad surnutele oma ohvreid ja kummardavad kurje vaime ja söövad haudade kohal ning kõik nende teod on tühised ja tühised.
18 Neil pole südant mõista ja nende silmad ei näe, mis on nende tegu ja kuidas nad eksivad, öeldes puutükile: „Sina oled mu Jumal!" ja kivile: „Sina oled mu Issand ja sina oled mu päästja!" [Ja neil pole südant.]
19 Ja mis puutub sinusse, mu poeg Jaakob, siis aidaku sind Kõigekõrgem Jumal ja õnnistagu sind taeva Jumal ning eemaldagu sind nende rüvedusest ja kõigist nende eksimustest.
20 Hoia end, mu poeg Jaakob, võtmast naist Kaanani tütarde soost, sest kõik ta sugu juuritakse maast välja!
21 Sest Hami üleastumise tõttu eksis Kaanan ja kõik tema seeme ja kõik selle jäänused hävitatakse maalt ning ükski temast võrsuv ei pääse kohtupäeval.
22 Ja mis puutub kõigisse ebajumalakummardajatesse ja jumalakartmatutesse
(a) Neil ei ole lootust elavate maal;
(b) Ja neid ei mäletata maa peal;
(c) Sest nad laskuvad surmavalda,
(d) Ja nad lähevad hukkamõistu paika,

Nõnda nagu Soodoma lapsed võeti ära maalt, nõnda võetakse ära kõik, kes kummardavad ebajumalaid.
23 Ära karda, mu poeg Jaakob, ja ära ehmu, Aabrahami poeg! Kõigekõrgem Jumal hoidku sind hävingu eest ja päästku sind kõigilt eksimuse radadelt!
24 Ma olen enesele ehitanud selle koja, et panna oma nimi selle peale maa peale; [see antakse sinule ja sinu soole igaveseks] ja seda nimetatakse Aabrahami sooks; see antakse sinule ja sinu soole igaveseks; sest sina ehitad mulle koja ja teed mu nime Jumala ees igaveseks; sinu sugu ja sinu nimi jäävad püsima kõigi maa põlvede jooksul.
25 Ja ta lakkas teda käskimast ja teda õnnistamast.
26 Ja nad magasid koos ühel voodil ja Jaakob magas Aabrahami, oma isa isa süles ja see suudles teda seitse korda ning ta kiindumus ja süda rõõmustasid tema üle.
27 Ja ta õnnistas teda kogu südamest ning ütles: „Kõigekõrgem Jumal, kõikide Jumal ja kõikide Looja, kes mind tõi Kaldea Uurist, et ta annaks mulle selle maa pärida igaveseks ja et ma võiksin rajada püha seemne – õnnistatud olgu Kõigekõrgem igavesti!"
28 Ja ta õnnistas Jaakobit ning ütles: „Mu poeg, kelle üle ma rõõmustan kogu oma südame ja kiindumusega, olgu Sinu arm ja Halastus ülendatud tema ja ta soo peale alati!"
29 Ja ära hülga teda ega pea teda halvaks nüüdsest peale igaviku päevadeni, ja su silmad olgu avatud tema ja ta järglaste peale, et sa teda hoiaksid ja õnnistaksid ja pühitseksid teda oma pärisosarahvaks;
30 Ja õnnista teda kõigi Oma õnnistustega nüüdsest peale kõigi igaviku päevadeni ja uuenda Oma lepingut ja Oma armu temaga ja tema seemnega vastavalt kõigele Oma heale meelele kõigi maa põlvkondadeni.'

PEATÜKK 23

1 Ja ta pani Jaakobi kaks sõrme tema silmadele ja ta õnnistas jumalate Jumalat ja kattis oma näo ja sirutas oma jalad välja ja uinus igavesse unne ning koristati oma isade juurde.
2 Ja kõigest sellest hoolimata lamas Jaakob ta süles ega teadnud, et Aabraham, ta isa isa, oli surnud.
3 Ja Jaakob ärkas unest ja vaata, Aabraham oli külm nagu jää ja ta ütles: „Isa, isa!" Aga kedagi ei olnud, kes oleks rääkinud, ja ta teadis, et ta oli surnud.
4 Ja ta tõusis oma süles ning jooksis ja jutustas oma emale Rebekale; ja Rebeka läks öösel Iisaki juurde ja jutustas temale; ja nad läksid koos ja Jaakob nendega, ja tal oli lamp käes; ja kui nad olid sisse läinud, leidsid nad Aabrahami surnult lamamas.
5 Ja Iisak langes oma isa palge peale, nuttis ja suudles teda.
6 Ja Aabrahami kojas kostis hääli ja tema poeg Ismael tõusis ning läks oma isa Aabrahami juurde ja nuttis oma isa Aabrahami pärast, tema ja kogu Aabrahami kojad ja nad nutsid väga.
7 Ja ta pojad Iisak ja Ismael matsid ta kahekordsesse koopasse, ta naise Saara kõrvale, ja nad nutsid teda nelikümmend päeva, kõik ta pere mehed ja Iisak ja Ismael ja kõik nende pojad ja kõik Ketuura pojad oma kohtades; ja Aabrahami pärast nutumise päevad said otsa.
8 Ja ta elas kolm juubeliaastat ja neli aastanädalat, sada seitsekümmend viis aastat, ja ta lõpetas oma elupäevad, olles vana ja elatanud.
9 Sest esiisade elupäevi oli üheksateist juubelit; ja pärast veeuputust hakkasid nad kasvama vähem kui üheksateist juubelit ja juubelite arv vähenema ning vananema kiiresti ja saama oma päevi täis mitmesuguse viletsuse ja oma kurjuse tõttu, välja arvatud Aabraham.
10 Sest Aabraham oli Issanda ees laitmatu kõigis oma tegudes ja õigemeelsuslik kõigil oma elupäevadel; ja vaata, ta ei täitunud oma elus nelja juubeliaastat, kui ta oma kurjuse tõttu oli vanaks jäänud ja oma päevi täis saanud.
11 Ja kõik põlvkonnad, kes sellest ajast kuni suure kohtupäevani tõusevad, vananevad kiiresti, enne kui nad kaks juubelit täidavad, ja nende teadmised hülgavad nad vana ea tõttu; kõik nende teadmised kaovad.
12 Ja neil päevil, kui mees elab poolteist juubeliaastat, öeldakse tema kohta: „Ta on kaua elanud ja suurem osa tema päevadest on valu, kurbus ja viletsus ning rahu pole.
13 Sest õnnetus järgneb õnnetusele ja haav haavale ja viletsus viletsusele ja kurjad sõnumid kurjale sõnumile ja haigus haigusele ning kõik need kurjad kohtumõistmised üksteise järel: haigus ja langus, lumi ja pakane ja jää, palavik ja külmavärinad ja tuimus, nälg ja surm, mõõk ja vangistus ning igasugused õnnetused ja valud.
14 Ja kõik see tuleb kurja sugupõlve peale, kes maa peal üle astub; nende teod on rüvedus ja hoorus, roppus ja jäledused.
15 Siis nad ütlevad: „Esivanemate päevi oli palju, isegi tuhat aastat, ja need olid head; aga vaata, meie elupäevad, kui inimene on elanud palju, on kuuskümmend aastat ja kui ta on tugev, siis nelikümmend aastat ja need on kurjad, ja selle kurja põlvkonna päevil ei ole rahu."
16 Ja selles põlvkonnas mõistavad pojad oma isad ja vanemad süüdi patus ja ülekohtus ning nende suu sõnades ja suurtes kurjuses, mida nad teevad, ja selles, et nad hülgasid lepingu, mille Issand tegi nende ja Tema vahel, et nad peaksid pidama ja täitma kõiki Tema käske ja Tema määrusi ja kõiki Tema seadusi, kaldumata paremale ega vasakule.
17 Sest kõik on teinud kurja ja iga suu räägib ülekohut ja kõik nende teod on rüve ja jäledus ning kõik nende teed on rüve, ebapuhtus ja häving.
18 Vaata, maa hävitatakse kõigi nende tegude pärast ja viinapuu seemet ega õli ei ole; sest nende teod on täiesti ustavusetud ja nad kõik hukkuvad koos, loomad ja veised ja linnud ja kõik merekalad, inimlaste pärast.
19 Ja nad tülitsevad omavahel, noored vanadega ja vanad noortega, vaesed rikastega, jõuetud suurtega ja kerjus vürstiga Seaduse ja lepingu pärast; sest nad on unustanud käsud ja lepingu ja pühad ja kuud ja hingamispäevad ja juubelid ja kõik kohtumõistmised.
20 Ja nad seisavad <vibude ja> mõõkade ja sõjaga, et pöörata nad tagasi õigele teele; aga nad ei pöördu tagasi enne, kui maa peal on palju verd valatud, üksteise poolt.
21 Ja need, kes on pääsenud, ei pöördu oma kurjusest tagasi õiguse teele, vaid nad kõik ülendavad end pettuse ja rikkuse poole, et igaüks võtta kõik, mis on tema ligimese oma, ja nad nimetavad suurt nime, aga mitte tões ja mitte õiguses, ja nad rüvetavad kõige pühamat paika oma ebapuhtusega ja oma rüveduse korruptsiooniga.
22 Ja Issandalt tabab selle põlvkonna tegusid suur karistus ja ta annab nad mõõga ja kohtu kätte ja vangistusse ning rüüstamiseks ja neelamiseks.

23 Ja Ta äratab nende vastu paganate patused, kellel pole halastust ega kaastunnet ja kes ei austa kellegi isikut, ei vana ega noort ega ühtegi teist, sest nad on kurjemad ja tugevamad kurja tegema kui kõik inimlapsed. Ja nad kasutavad Iisraeli vastu vägivalda ja Jaakobi vastu üleastumist. Ja maa peal valatakse palju verd ja ei ole kedagi, kes seda koguks, ega kedagi, kes seda mattaks.
24 Neil päevil nad hüüavad valjusti ja hüüavad ning palvetavad, et nad päästetaks patuste, paganate käest, aga ükski ei pääse.
25 Ja laste pead on valged ja hallid, ja kolmenädalane laps paistab vana nagu saja-aastane mees, ja nende pikkus hävib viletsuse ja rõhumise läbi.
26 Ja neil päevil hakkavad lapsed uurima seadusi ja otsima käske ning pöörduma tagasi õiguse teele.
27 Ja päevad hakkavad paljunema ja pikenema nende inimlaste seas, kuni nende päevad lähenevad tuhandele aastale. Ja suuremale aastate arvule kui (enne) oli päevade arv.
28 Ja ei ole vana meest ega kedagi, kes poleks oma päevadega rahul, sest kõik on nagu lapsed ja noored.
29 Ja kõik oma päevad saavad täis ning nad elavad rahus ja rõõmus, ja seal ei ole Saatanat ega ühtegi kurja hävitajat; sest kõik nende päevad on õnnistuse ja tervenemise päevad.
30 Ja sel ajal teeb Issand oma sulased terveks ja nad tõusevad püsti ning näevad suurt rahu ja ajavad minema oma vastased. Ja õiged näevad seda ning on tänulikud ja rõõmustavad rõõmuga igavesti ja näevad kõiki nende kohtuotsuseid ja kõiki nende needusi oma vaenlaste peale.
31 Ja nende luud puhkavad maas ja nende vaimud tunnevad palju rõõmu ja nad saavad teada, et Issand on see, kes mõistab kohut ja osutab halastust sadadele ja tuhandetele ja kõigile, kes teda armastavad
32 Ja sina, Mooses, kirjuta need sõnad üles; sest nõnda on need kirjutatud ja need on jäädvustatud taevastele tahvlitele tunnistuseks põlvest põlve igaveseks.

PEATÜKK 24

1 Ja pärast Aabrahami surma õnnistas Issand ta poega Iisakit ja too tõusis Hebronist ning läks ja elas Nägemuse kaevu juures selle seitsmeaastase juubeli kolmanda nädala esimesel aastal.
2 Ja neljanda nädala esimesel aastal algas maal nälg [2080 AM] peale esimese näljahäda, mis oli olnud Aabrahami päevil.
3 Ja Jaakob keetis läätseleiba ja Eesav tuli põllult näljasena. Ja ta ütles oma vennale Jaakobile: „Anna mulle seda punast leiba!" Ja Jaakob ütles temale: „Müü mulle oma esmasünniõigus ja ma annan sulle leiba ja ka seda läätseleiba."
4 Ja Eesav mõtles oma südames: „Ma pean surema, mis kasu mul sellest esmasünniõigusest on?"
5 Ja ta ütles Jaakobile: „Ma annan selle sulle!" Ja Jaakob ütles: „Vannu mulle täna!" Ja ta vandus temale.
6 Ja Jaakob andis oma vennale Eesavile leiba ja leiba ning too sõi, kuni kõhud said täis, aga Eesav põlgas oma esmasünniõigust; seepärast pandi Eesavile nimeks Edom punase leiva pärast, mille Jaakob oli talle andnud esmasünniõiguseks.
7 Jaakobist sai vanem, aga Eesav alandati oma auastmelt.
8 Ja nälg oli maal ja Iisak lahkus, et minna alla Egiptusesse selle nädala teisel aastal, ja ta läks vilistite kuninga juurde Gerarisse Abimeleki juurde.
9 Ja Issand ilmutas end temale ning ütles talle: „Ära mine Egiptusesse; ela maal, mille ma sulle ütlen, ja ela võõrana siin maal, ja ma olen sinuga ja õnnistan sind!"
10 Sest ma annan kogu selle maa sinule ja sinu soole ning pean oma vannet, mille ma vandusin su isale Aabrahamile, ja ma teen su soo paljuks nagu taevatähed ja annan su soole kogu selle maa.
11 Ja sinu soo nimel õnnistatakse kõiki maailma rahvaid, sellepärast et su isa kuulas mu häält ja pidas mu käske ja käske ja seadusi ja määrusi ja mu lepingut; ja nüüd kuula sa mu häält ja ela sellel maal.
12 Ja ta elas Gelaris kolm aastanädalat.
13 Ja Abimelek andis tema ja kõige tema oma kohta süüdistuse [2080–2101 AM], öeldes: „Igaüks, kes puudutab teda või midagi tema oma, peab surema."
14 Ja Iisak sai vilistite seas vägevaks ning ta omandas palju varandust: härgi ja lambaid, kaameleid ja eesleid ning suure pere.
15 Ja ta külvas vilistite maal ning sai sajakordselt saaki; ja Iisak sai väga rikkaks ja vilistid kadestasid teda.
16 Kõik kaevud, mis Aabrahami sulased Aabrahami eluajal olid kaevanud, olid vilistid pärast Aabrahami surma kinni matnud ja mullaga täitnud.
17 Ja Abimelek ütles Iisakile: „Mine meie juurest ära, sest sa oled meist palju vägevam!" Ja Iisak lahkus sealt seitsmenda nädala esimesel aastal ning asus võõrana Gerari orgudesse.
18 Ja nad kaevasid uuesti need veekaevud, mille tema isa Aabrahami sulased olid kaevanud ja mille vilistid olid pärast tema isa Aabrahami surma sulgenud, ja ta pani neile nimed, nagu tema isa Aabraham need oli nimetanud.
19 Ja Iisaki sulased kaevasid orgu kaevu ja leidsid elavat vett. Ja Gerari karjased riidlesid Iisaki karjastega, öeldes: „Vesi on meie oma!" Ja Iisak pani kaevule nimeks „Pettus", sest nad olid meiega truudusetu olnud.
20 Ja nad kaevasid teise kaevu ja selle pärast nad tülitsesid, ja ta pani sellele nimeks „Vaen". Ja ta tõusis sealt üles ja nad kaevasid teise kaevu, aga selle pärast nad ei tülitsenud, ja ta pani sellele nimeks „Ruum". Ja Iisak ütles: „Nüüd on Issand meile avarust teinud ja me oleme maal siginenud."
21 Ja ta läks sealt üles Vandekaevu juurde neljakümne neljanda juubeli esimese nädala esimesel aastal.
22 Ja Issand ilmus temale sel ööl, esimese kuu noorkuu päeval, ja ütles temale: „Mina olen su isa Aabrahami Jumal; ära karda, sest ma olen sinuga ja õnnistan sind ning teen su järeltulijaid tõesti paljuks nagu maa liiva oma sulase Aabrahami pärast!"
23 Ja ta ehitas sinna altari, mille tema isa Aabraham oli esimesena ehitanud, ja ta hüüdis appi Issanda nime ning ohverdas oma isa Aabrahami Jumalale.
24 Ja nad kaevasid kaevu ning leidsid elavat vett.
25 Ja Iisaki sulased kaevasid teise kaevu, aga ei leidnud vett. Nad läksid ja teatasid Iisakile, et nad ei olnud vett leidnud. Ja Iisak ütles: „Ma olen täna vilistitele vandunud ja see asi on meile teatavaks tehtud."
26 Ja ta pani sellele paigale nimeks Vandekaev, sest seal oli ta vandunud Abimelekile ja oma sõbrale Ahuzzatile ja tema väeülemale Piikolile.

27 Ja Iisak sai sel päeval teada, et ta oli neile sunniviisiliselt vandunud, et teeb nendega rahu.
28 Ja Iisak needis sel päeval vilistid ja ütles: „Neetud olgu vilistid viha ja meelepaha päevaks kõigi rahvaste seast! Jumal tehku nad naeruvääristajaks ja needuseks ning viha ja meelepaha objektiks patuste paganate ja kittilaste käes!"
29 Ja kes iganes pääseb vaenlase ja kittimite mõõga eest, selle juurigu õige rahvas kohtu läbi taeva alt välja; sest nad saavad olema mu laste vaenlased ja vastased põlvest põlve maa peal.
30 Ja neile ei jää järele jääki ega päästetud kedagi kohtu viha päeval; sest hävitamine, väljajuurimine ja maalt väljaajamine on kõik vilistite sugu ja neile kaftoritele ei jää enam nime ega sugu maa peale.
31 Sest kuigi ta tõuseb taevasse, tuuakse ta sealt alla ja kuigi ta teeb end maa peal tugevaks, tõmmatakse ta sealtki välja ja kuigi ta peidab end paganate sekka, juuritakse ta sealtki välja; ja kuigi ta läheb surmavalda, on sealgi tema hukkamõist suur ja sealgi ei ole tal rahu.
32 Ja kui ta läheb vangistusse, siis tapavad ta teel need, kes püüavad võtta ta hinge, ja talle ei jäeta nime ega järglasi kogu maa peale, sest ta läheb igavesse needusse.
33 Ja nõnda on tema kohta kirjutatud ja raiutud taevastele tahvlitele, et temaga kohtupäeval teha, et ta maast välja juuritaks.

PEATÜKK 25

1 Ja selle juubelinädala teisel aastal kutsus Rebeka oma poja Jaakobi ja rääkis temaga, öeldes: „Mu poeg, ära võta enesele naist Kaanani tütarde seast, nagu tegi su vend Eesav, kes võttis enesele kaks naist Kaanani tütarde seast ja nad on mu hinge kibestanud kõigi oma rüvedate tegudega, sest kõik nende teod on hoorus ja kire ning neis ei ole õiglust, sest (nende teod) on kurjad."
2 Ja mina, mu poeg, armastan sind üliväga ja mu süda ja mu kiindumus õnnistavad sind igal päevatunnil ja öövalvekorral.
3 Ja nüüd, mu poeg, kuula mu häält ja tee oma ema tahtmist ja ära võta enesele naist selle maa tütarde seast, vaid ainult mu isa kojast ja mu isa suguvõsast. Sa võtad enesele naise mu isa kojast ja Kõigekõrgem Jumal õnnistab sind ning su lapsed on õiglane sugupõlv ja püha seeme.
4 Ja siis rääkis Jaakob oma ema Rebekaga ja ütles temale: „Vaata, ema, ma olen üheksa nädalat vana ja ma ei tunne ega ole puudutanud ühtegi naist ega ole kellegagi kihlunud ega isegi mõelnud võtta endale naist Kaanani tütarde seast.
5 Sest ma mäletan, ema, meie isa Aabrahami sõnu, sest ta käskis mul mitte võtta naist Kaanani tütarde seast, vaid võtta endale naine oma isakoja seemnest ja oma suguvõsa hulgast.
6 Ma olen varem kuulnud, et su vennale Laabanile on sündinud tütreid, ja ma olen otsustanud nende seast naise võtta.
7 Ja sel põhjusel olen ma oma vaimus hoidnud patustamise ja rikutuse eest kõigil oma elupäevadel; sest iha ja hooruse osas andis Aabraham, mu isa, mulle palju käske.
8 Ja hoolimata kõigest, mida ta mind on käskinud, on mu vend need kakskümmend kaks aastat minuga tülitsenud ja minuga sagedasti rääkinud ning öelnud: „Mu vend, võta endale naiseks mu kahest naisest õde!", aga mina keeldun tegemast nii, nagu tema on teinud.
9 Ma vannun sinu ees, ema, et ma ei võta enesele naist Kaanani soo tütarde seast kogu oma elupäevadel ega tee kurja nii, nagu mu vend on teinud.
10 Ära karda, ema; ole kindel, et ma teen sinu tahtmist ja käin õigluses ega riku oma teid iialgi.
11 Ja seepeale tõstis ta oma näo taeva poole, sirutas oma käte sõrmed, avas suu ja õnnistas Kõigekõrgemat Jumalat, kes oli loonud taeva ja maa, ning tänas ja kiitis Teda.
12 Ja ta ütles: „Kiidetud olgu Issand Jumal ja kiidetud olgu tema püha nimi igavesti ja igavesti, kes on andnud mulle Jaakobi puhta poja ja püha seemnena; sest ta on sinu ja sinu päralt on tema seeme alati ja läbi kõigi põlvede igavesti.
13 Õnnista teda, Issand, ja pane mu suhu õiguse õnnistus, et ma teda õnnistaksin!
14 Ja sel tunnil, kui õiguse vaim laskus tema suhu, pani ta mõlemad käed Jaakobi pea peale ja ütles:
15 Kiidetud oled Sina, õigluse Issand ja ajastute Jumal, ja õnnistagu Ta sind enam kui kõiki inimpõlvkondi. Andku Ta sulle, mu Poeg, õiguse tee ja ilmutagu õiglust su järglastele.
16 Ja ta tehku su poegi paljuks su eluajal ja tõusku nad esile vastavalt aasta kuude arvule! Ja nende poegi saagu paljuks ja nad saagu suureks üle taevatähtede ja neid olgu rohkem kui mereliiva!
17 Ja andku Ta neile selle hea maa – nagu Ta ütles, et annab selle Aabrahamile ja tema järeltulijatele igaveseks – ja hoidku see igavesti omandina.
18 Ja näen sulle, mu poeg, õnnistatud lapsi oma eluajal sündimas, ja õnnistatud ja püha seeme olgu kogu su seeme.
19 Ja nii nagu sa oma ema vaimu ta eluajal kosutasid, õnnistab sind nõnda tema üsk, kes sind kandis: [Minu kiindumus] ja mu rinnad õnnistavad sind ning mu suu ja keel kiidavad sind väga.
20 Paljunegu ja leviku üle maa, ja olgu su sugu täiuslik taeva ja maa rõõmus igavesti; ja su sugu rõõmustagu ja suurel rahupäeval olgu neil rahu!
21 Ja sinu nimi ja sinu sugu jäägu püsima igaveseks ajastuteks ja Kõigekõrgem Jumal olgu nende Jumal ja õiguse Jumal elagu nende juures ja nende kaudu ehitatagu tema pühamu igaveseks ajastuteks!
22 Õnnistatud olgu, kes sind õnnistab, ja kõik liha, kes sind valega neab, olgu neetud!
23 Ja ta suudles teda ja ütles talle: „Maailma Issand armastagu sind, nagu su ema süda ja kiindumus rõõmustavad sinu üle, ja õnnistagu sind!" Ja ta lakkas õnnistamast.

PEATÜKK 26

1 Ja selle nädala seitsmendal aastal kutsus Iisak oma vanema poja Eesavi ja ütles temale: „Ma olen [21:14 AM] vana, mu poeg, ja vaata, mu silmad on nägemises tuhmid ja ma ei tea oma surmapäeva.
2 Ja nüüd võta oma jahirelvad, nooletupp ja vibu, ja mine väljale ja küti ning püüa mulle (hirveliha), mu poeg, ja valmista mulle maitsvat rooga, mida mu hing armastab, ja too see mulle, et ma saaksin süüa ja et mu hing võiks sind õnnistada enne, kui ma suren.

3 Aga Rebeka kuulis Iisakit Eesaviga rääkimas.
4 Ja Eesav läks vara väljale jahti pidama ja püüdma ning oma isale koju viima.
5 Ja Rebeka kutsus oma poja Jaakobi ja ütles temale: „Vaata, ma kuulsin su isa Iisakit rääkimas su venna Eesaviga ja ütlevat: Küti mulle ja valmista mulle maitsvat rooga ning too see mulle!”
6 Ma võin süüa ja sind Issanda ees õnnistada enne, kui ma suren." Ja nüüd, mu poeg, kuula mu häält selles, mida ma sind käsin: mine oma karja juurde ja too mulle kaks head kitsetalle, ja ma teen neist su isale maitsva roa, mida ta armastab, ja sa viid need oma isale, et ta sööks ja sind Issanda ees õnnistaks enne, kui ta sureb, ja et sa võiksid olla õnnistatud.
7 Ja Jaakob ütles oma emale Rebekale: „Ema, ma ei keela sulle midagi, mida mu isa sööks ja mis talle meeldiks; ainult ma kardan, mu ema, et ta tunneb mu hääle ära ja tahab mind puudutada.
8 Ja sa tead, et mina olen sile ja et mu vend Eesav on karvane, ja ma ilmun tema silme ette kurjategijana ja teen teo, mida ta mind ei ole käskinud, ja ta saab mu peale vihaseks ja ma toon enesele needuse, aga mitte õnnistuse.
9 Ja Rebeka, ta ema, ütles talle: „Su needus tulgu minu peale, mu poeg, kuula ainult mu häält!”
10 Ja Jaakob kuulas oma ema Rebeka häält ja läks ning tõi kaks head ja lihakat kitsetalle ning viis need oma emale ja ema valmistas neile maitsva roa, mida Jaakob armastas.
11 Ja Rebeka võttis oma vanema poja Eesavi ilusa vihmavee, mis oli temaga majas, ja riietas oma noorema poja Jaakobi (nendega) ning pani kitsetallede nahad tema kätele ja kaela paljastatud kohtadele.
12 Ja ta andis liha ja leiva, mille ta oli valmistanud, oma poja Jaakobi kätte.
13 Ja Jaakob läks oma isa juurde ning ütles: „Ma olen su poeg! Ma olen teinud nõnda, nagu sa mind käskisid. Tõuse ja istu maha ning söö, isa, mis ma olen püüdnud, et su hing mind õnnistaks!”
14 Ja Iisak ütles oma pojale: „Kuidas sa nii kähku leidsid, mu poeg?”
15 Ja Jaakob ütles: „Sellepärast et <Issand>, sinu Jumal, lasi mul selle leida.”
16 Ja Iisak ütles temale: „Tule ligemale, et ma sind käega katsuksin, mu poeg, kas sa oled mu poeg Eesav või mitte?”
17 Ja Jaakob läks oma isa Iisaki lähedale, ja see katsus teda ning ütles: „Hääl on Jaakobi hääl, aga käed on Eesavi käed!”
18 ja ta ei pannud teda tähele, sest taevast oli määratud temalt arusaamisvõime ära võtma, ja Iisak ei pannud tähele, sest ta käed olid karvased nagu ta vennal Eesavil, ja ta õnnistas teda.
19 Ja ta küsis: „Kas sina oled mu poeg Eesav?” Ja ta vastas: „Mina olen su poeg.” Ja ta ütles: „Too mu juurde, et ma saaksin süüa sellest, mis sa oled püüdnud, mu poeg, et mu hing sind õnnistaks!”
20 Ja ta tõi temale ligi ja too sõi; ja ta tõi temale veini ja too jõi.
21 Ja Iisak, ta isa, ütles temale: „Tule ligemale ja suudle mind, mu poeg!”
22 Ja ta astus ligi ja andis talle suud. Ja ta tundis ta riiete lõhna ja õnnistas teda ning ütles: „Vaata, mu poja lõhn on nagu <täis> põllu lõhn, mille Issand on õnnistanud!”
23 Ja Issand andku sulle taeva kastet ja maa kastet ning külluses vilja ja õli! Rahvad teenigu sind ja hõimud kummardagu sind!
24 Ole isand oma vendade üle ja su ema pojad kummardagu sind! Ja kõik õnnistused, millega Issand on õnnistanud mind ja õnnistanud mu isa Aabrahami, antagu sulle ja su soole igaveseks! Neetud olgu, kes sind neab, ja õnnistatud olgu, kes sind õnnistab!
25 Ja niipea kui Iisak oli oma poja Jaakobi õnnistamise lõpetanud ja Jaakob oli oma isa Iisaki juurest lahkunud, peitis ta end ära ja Eesav, ta vend, tuli jahilt tagasi.
26 Ja ta valmistas ka maitsvat rooga ning viis oma isale ja ütles isale: „Tõuse, mu isa, ja söö mu jahisaaki, et su hing mind õnnistaks!”
27 Ja tema isa Iisak küsis temalt: „Kes sa oled?” Ja ta vastas temale: „Mina olen su esmasündinu, su poeg Eesav. Ma olen teinud nõnda, nagu sa mind käskisid.”
28 Ja Iisak hämmastus väga ja ütles: „Kes see on, kes küttis ja püüdis ning tõi mulle? Mina sõin kõike enne sinu tulekut ja õnnistasin teda. Õnnistatud on tema ja kõik ta järeltulijad igavesti!”
29 Ja kui Eesav kuulis oma isa Iisaki sõnu, siis ta nuttis väga valjult ja kibedalt ning ütles oma isale: „Õnnista ka mind, isa!”
30 Ja ta ütles temale: „Su vend tuli kavalusega ja võttis su õnnistuse ära!” Ja ta ütles: „Nüüd ma tean, miks ta nimi on Jaakob. Vaata, ta on mind juba kaks korda petnud: ta võttis mu esmasünniõiguse ja nüüd on ta võtnud mu õnnistuse ära.”
31 Ja ta küsis: „Kas sul pole mulle õnnistust alles hoitud, isa?” Ja Iisak vastas ning ütles Eesavile: „Vaata, ma olen pannud ta su isandaks ja andnud kõik ta vennad temale sulasteks ning olen teda külluse vilja, veini ja õliga kosutanud. Ja mida ma nüüd sinu heaks teen, mu poeg?”
32 Ja Eesav ütles oma isale Iisakile: „Kas sul on ainult üks õnnistus, isa? Õnnista ka mind, isa!”
33 Ja Eesav tõstis häält ja nuttis. Ja Iisak vastas ning ütles temale: „Vaata, su eluase on kaugel maa kastest ja kaugel taeva kastest ülalt!”
34 Ja oma mõõga varal sa elad ja oma venda teenid. Aga kui sa suureks saad ja tema ikke oma kaelast raputad, siis teed sa täieliku patu surmani ja su sugu juuritakse taeva alt välja.
35 Ja Eesav ähvardas Jaakobit õnnistuse pärast, millega ta isa teda oli õnnistanud, ja ta mõtles oma südames: „Tulgu nüüd mu isa leinapäevad, et ma võiksin tappa oma venna Jaakobi!”

PEATÜKK 27

1 Ja Rebekale jutustati unes oma vanema poja Eesavi sõnad ja Rebeka läkitas ning kutsus oma noorema poja Jaakobi,
2 ja ütles temale: „Vaata, su vend Eesav maksab sulle kätte ja tapab su ära!”
3 Ja nüüd, mu poeg, kuula mu häält ja tõuse ning põgene mu venna Laabani juurde Haaranisse ja jää tema juurde mõneks päevaks, kuni su venna viha on vaibunud ja ta on oma viha sinu pealt ära võtnud ning unustanud kõik, mis sa oled teinud; siis ma läkitan ja toon su sealt ära.

4 Ja Jaakob ütles: „Ma ei karda; kui ta tahab mind tappa, siis ma tapan tema."
5 Aga naine ütles temale: „Ärgu jäägu ma ühel päeval mõlemast pojast ilma!"
6 Ja Jaakob ütles oma emale Rebekale: „Vaata, sa tead, et mu isa on vanaks jäänud ega näe enam, sest ta silmad on tuhmid. Ja kui ma ta maha jätan, on see tema silmis kuri, et ma ta maha jätan ja teie juurest ära lähen. Ja mu isa vihastab ja neab mind. Ma ei lähe; alles siis ma lähen, kui ta mind saadab."
7 Ja Rebeka ütles Jaakobile: „Ma lähen sisse ja räägin temaga, siis ta saadab su ära."
8 Ja Rebeka läks sisse ning ütles Iisakile: „Ma vihkan oma elu kahe Heeti tütre pärast, keda Eesav enesele naisteks võttis. Aga kui Jaakob võtab naise maa tütarde seast, nagu need, mis asja pärast ma siis enam elan? Kaanani tütred on ju kurjad."
9 Ja Iisak kutsus Jaakobi ja õnnistas teda ning noomis teda ja ütles temale: „Ära võta enesele naist ühestki Kaanani tütrest,
10 Tõuse ja mine Mesopotaamiasse Betueli, oma emaisa kotta, ja võta enesele sealt naine oma ema venna Laabani tütarde hulgast.
11 Kõigeväeline Jumal õnnistagu sind ja tehku sind paljuks ning paljuks, et sinust saaks rahvaste hulk, ja andku sulle mu isa Aabrahami õnnistused sulle ja su soole pärast sind, et sa päriksid maa, kus sa võõrana elad, ja kogu maa, mille Jumal andis Aabrahamile. Mine rahus, mu poeg!
12 Ja Iisak saatis Jaakobi teele ning see läks Mesopotaamiasse Laabani juurde, kes oli süürlase Betueli poeg ja Jaakobi ema Rebeka vend.
13 Ja pärast seda, kui Jaakob oli tõusnud, et minna Mesopotaamiasse, sai Rebeka vaim oma poja pärast kurvaks ja ta nuttis.
14 Ja Iisak ütles Rebekale: „Mu õeke, ära nuta mu poja Jaakobi pärast, sest ta läheb rahus ja rahus ta tuleb tagasi!"
15 Kõigekõrgem Jumal hoiab teda kõige kurja eest ja on temaga, sest ta ei hülga teda kogu ta eluajal;
16 Sest ma tean, et tema teed lähevad edukalt kõiges, kuhu iganes ta läheb, kuni ta meie juurde rahus tagasi tuleb ja me teda rahus näeme.
17 Ära karda tema pärast, mu õeke, sest ta on õigel teel ja ta on laitmatu mees; ja ta on ustav ega hukku. Ära nuta!
18 Ja Iisak lohutas Rebekat ta poja Jaakobi pärast ja õnnistas teda.
19 Ja Jaakob läks Vandekaevult Harani poole neljakümne neljanda juubeli teise nädala esimesel aastal ja jõudis selle nädala esimese kuu noorkuu ajal mägedes asuvasse Luusi, see on Peetelisse, ja ta jõudis sinna paika õhtul ning pööras sel ööl teelt läände ja magas seal, sest päike oli loojunud.
20 Ja ta võttis selle paiga kividest ühe ja pani <selle oma peatsi juurde> puu alla ja ta rändas üksi ning magas.
21 Ja ta nägi sel ööl unes, ja vaata, maa peale oli seatud redel, mille ots ulatus taevasse, ja vaata, Issanda inglid läksid seda mööda üles ja alla; ja vaata, Issand seisis selle peal.
22 Ja ta rääkis Jaakobiga ning ütles: „Mina olen Issand, sinu isa Aabrahami Jumal ja Iisaki Jumal; maa, millel sa magad, ma annan sinule ja sinu soole pärast sind!"
23 Ja su järeltulijaid on nagu põrmu maa peal ja sa sigined läände ja itta, põhja ja lõunasse, ja sinus ja sinu järeltulijates õnnistatakse kõiki rahvaste suguvõsasid.
24 Ja vaata, mina olen sinuga ja hoian sind kõikjal, kuhu sa lähed, ja ma toon su rahus tagasi sellele maale; sest ma ei jäta sind maha enne, kui ma olen teinud kõik, mis ma sulle olen öelnud.
25 Ja Jaakob ärkas unest ja ütles: „Tõesti, see paik on Issanda koda ja mina ei teadnud seda!" Ja ta kartis ning ütles: „Kohutav on see paik, see pole midagi muud kui Jumala koda ja see on taeva värav!"
26 Ja Jaakob tõusis hommikul vara ja võttis kivi, mille ta oli pannud enesele pea alla, ja pani selle püsti sambaks märgiks ning valas õli selle otsa. Ja ta pani sellele paigale nimeks Peetel; aga enne oli selle paiga nimi Luus.
27 Ja Jaakob andis Issandale tõotuse, öeldes: „Kui Issand on minuga ja hoiab mind teel, mida ma käin, ja annab mulle leiba süüa ja riided selga panna, et ma rahuga oma isakotta tagasi pöörduksin, siis on Issand mu Jumal ja see kivi, mille ma olen siia paika sambaks püstitanud märgiks, saab Issanda kojaks ja kõigest, mis sa mulle annad, annan ma kümnise sinule, mu Jumal!"

PEATÜKK 28

1 Ja ta läks teele ning jõudis idapoolsesse maale Rebeka venna Laabani juurde ja oli temaga ning teenis teda ühe nädala ta tütre Raaheli pärast.
2 Ja kolmanda nädala esimesel aastal [kell 2122] ütles ta temale: „Anna mulle mu naine, kelle pärast ma olen sind seitse aastat teeninud!" Ja Laaban ütles Jaakobile: „Ma annan sulle su naise."
3 Ja Laaban tegi peo ja võttis oma vanema tütre Lea ning andis ta Jaakobile naiseks ja andis oma teenija Silpa temale teenijaks; ja Jaakob ei teadnud, sest ta arvas, et see on Raahel.
4 Ja ta läks tema juurde sisse, ja vaata, see oli Lea! Jaakob sai Laabani peale vihaseks ja ütles temale: „Miks sa oled minuga nõnda teinud? Kas ma ei teeninud sind Raaheli ja mitte Lea pärast? Miks sa oled mulle ülekohut teinud?"
5 Võta oma tütar ja ma lähen, sest sa oled mulle kurja teinud.' Sest Jaakob armastas Raahelit rohkem kui Lead, sest Leal olid nõrgad silmad, aga ta oli väga ilusa välimusega; aga Raahelil olid ilusad silmad ja ilus ning väga kena jume.
6 Ja Laaban ütles Jaakobile: „Meie maal ei ole nii kombeks anda noorem enne vanemat." Ja nii ei ole õige teha, sest nii on seatud ja kirjutatud taevastesse tahvlitesse, et keegi ei tohiks anda oma nooremat tütart enne vanemat; vaid vanem antakse esimesena ja pärast teda noorem – ja mees, kes seda teeb, märgitakse taevas süüks ja keegi pole õige, kes seda teeb, sest see tegu on kuri Issanda ees.
7 Ja sina keela Iisraeli lastel seda asja teha; nad ei tohi võtta ega anda nooremat enne, kui nad on andnud vanema, sest see on väga paheline.
8 Ja Laaban ütles Jaakobile: „Las need seitse pidupäeva mööduvad, siis ma annan sulle Raaheli, et sa teeniksid mind veel teist seitse aastat ja karjataksid mu lambaid nagu eelmisel nädalal!"

9 Ja kui Lea pühade seitse päeva olid möödunud, andis Laaban Raaheli Jaakobile, et see teda veel seitse aastat teeniks, ja ta andis Raahelile Bilha, Silpa õe, teenijaks.
10 Ja ta teenis veel teist seitse aastat Raaheli pärast, sest Lea oli temale ilmaasjata antud.
11 Ja Issand avas Lea lapsekoja ja ta jäi lapseootele ning tõi Jaakobile poja ilmale. Jaakob pani temale nimeks Ruuben üheksanda kuu neljateistkümnendal päeval, kolmanda nädala esimesel aastal. [21:22]
12 Aga Raaheli emakas oli suletud, sest Issand nägi, et Leat vihati ja Raahelit armastati.
13 Ja Jaakob läks taas Lea juurde ja Lea jäi lapseootele ning tõi Jaakobile teise poja ilmale. Jaakob pani temale nimeks Siimeon selle nädala kümnenda kuu kahekümne esimesel päeval, kolmandal aastal. [21:24]
14 Ja Jaakob läks taas Lea juurde ja naine jäi lapseootele ning tõi temale ilmale kolmanda poja. Jaakob pani temale nimeks Leevi selle nädala kuuendal aastal, esimese kuu noorkuu päeval. [21:27]
15 Ja Jaakob läks taas tema juurde ja naine jäi lapseootele ning tõi temale ilmale neljanda poja, kellele Jaakob pani nimeks Juuda kolmanda kuu viieteistkümnendal päeval, neljanda nädala esimesel aastal. [21:29]
16 Kõige selle pärast kadestas Raahel Leat, sest tema ei olnud ilmale toonud, ja ütles Jaakobile: „Anna mulle lapsi!” Ja Jaakob vastas: „Kas ma olen sulle keelanud su ihuvilja? Kas ma olen su maha jätnud?”
17 Ja kui Raahel nägi, et Lea oli Jaakobile ilmale toonud neli poega: Ruubeni, Siimeoni, Leevi ja Juuda, siis ta ütles temale: „Mine heida mu teenija Bilha juurde, siis ta jääb lapseootele ja toob mulle poja ilmale!” (Ja ta andis talle oma teenija Bilha naiseks.)
18 Ja ta läks tema juurde ja naine jäi lapseootele ning tõi temale poja ilmale. Ja ta pani temale nimeks Daan kuuenda kuu üheksandal päeval, kolmanda nädala kuuendal aastal. [21:27]
19 Ja Jaakob läks teist korda Bilha juurde ja see jäi lapseootele ning tõi Jaakobile ilmale poja. Ja Raahel pani temale nimeks Naftali seitsmenda kuu viiendal päeval, neljanda nädala teisel aastal. [21:30]
20 Ja kui Lea nägi, et ta oli jäänud viljatuks ega saanud lapsi ilmale, kadestas ta Raahelit ja andis ka oma teenija Silpa Jaakobile naiseks; ja too jäi lapseootele ning tõi ilmale poja. Ja Lea pani temale nimeks Gaad kaheksanda kuu kaheteistkümnendal päeval, neljanda nädala kolmandal aastal. [21:31]
21 Ja ta heitis taas tema juurde ja naine jäi lapseootele ning tõi temale teise poja ilmale. Ja Lea pani temale nimeks Aaser üheteistkümnenda kuu teisel päeval, neljanda nädala viiendal aastal. [21:33]
22 Ja Jaakob läks Lea juurde ja Lea jäi lapseootele ning tõi ilmale poja ja pani temale nimeks Issaskar viienda kuu neljandal päeval, neljanda nädala neljandal aastal [21:32 AM] ja andis ta lapse imetaja kätte.
23 Ja Jaakob läks taas tema juurde ja naine jäi lapseootele ning tõi ilmale kaks last, poja ja tütre, ja ta pani pojale nimeks Sebulon ja tütrele nimeks Diina seitsmenda kuu seitsmendal päeval, neljanda nädala kuuendal aastal. [21:34]
24 Ja Issand oli Raaheli peale armuline ja avas ta lapsekoja ning ta jäi lapseootele ja tõi ilmale poja, ja ta pani temale nimeks Joosep neljanda kuu noorkuu päeval, kuuendal aastal, selle neljanda nädala kuus. [21:34]
25 Ja päevil, kui Joosep sündis, ütles Jaakob Laabanile: „Anna mulle mu naised ja pojad, ja ma lähen oma isa Iisaki juurde ja teen enesele maja, sest ma olen lõpetanud aastad, mis ma sind su kahe tütre pärast olen teeninud, ja ma lähen oma isakotta!”
26 Ja Laaban ütles Jaakobile: „Jää minu juurde oma palga eest ja hoia mu karja karjast edasi ning võta oma palk vastu!”
27 Ja nad leppisid omavahel kokku, et ta annaks temale palgaks need talled ja kitsetalled, kes on sündinud mustana, kirjuna ja valgena; need pidid olema tema palk.
28 Ja kõik lambad tõid ilmale täpilisi ja täpilisi ja musti, mitmesuguse märgiga, ja nad tõid jälle ilmale enda sarnaseid tallesid; ja kõik täpilised olid Jaakobi omad ja need, mis ei olnud, olid Laabani omad.
29 Ja Jaakobi varandus kasvas üliväga suureks ja tal oli härgi ja lambaid ja eesleid ja kaameleid ning sulaseid ja teenijaid.
30 Ja Laaban ja ta pojad kadestasid Jaakobit ning Laaban võttis temalt lambad ja jälgis teda kurjade kavatsustega.

PEATÜKK 29

1 Ja kui Raahel oli Joosepi ilmale toonud, siis läks Laaban lambaid niitma, sest need olid temast kolme päeva teekonna kaugusel.
2 Ja Jaakob nägi, et Laaban läks oma lambaid pügama, ja Jaakob kutsus Lea ja Raaheli ning rääkis nendega lahkelt, et nad tuleksid temaga Kaananimaale.
3 Sest ta jutustas neile, kuidas ta oli unes kõike näinud, isegi kõike, mida Ta oli temale öelnud, et ta peaks oma isakotta tagasi pöörduma, ja nad ütlesid: „Kõikjale paika, kuhu sa lähed, me läheme sinuga kaasa.”
4 Ja Jaakob õnnistas oma isa Iisaki Jumalat ja oma isa Aabrahami Jumalat ning ta tõusis ja istus selga oma naised ja lapsed ning võttis kõik oma asjad ja ületas jõe ning jõudis Gileadimaale; ja Jaakob varjas oma kavatsust Laabani eest ega rääkinud temale.
5 Ja neljanda nädala seitsmendal aastal pööras Jaakob (oma näo) Gileadi poole esimesel kuul, selle kahekümne esimesel. [21:35] Ja Laaban ajas teda taga ja jõudis Jaakobile järele Gileadi mäestikus kolmandal kuul, selle kolmeteistkümnendal.
6 Ja Issand ei lubanud tal Jaakobile kurja teha, sest ta ilmus temale öösel unes ja Laaban rääkis Jaakobiga.
7 Ja nende päevade viieteistkümnendal päeval tegi Jaakob Laabanile ja kõigile, kes temaga tulid, peo; ja Jaakob vandus Laabanile sel päeval ja Laaban ka Jaakobile, et kumbki ei lähe üle Gileadi mäe teise juurde kurja kavatsusega.
8 Ja ta tegi sinna tunnistajaks kivikünka; seepärast on sellele paigale pandud nimi „Tunnistuse kivikunkur” selle kivikunkuru järgi.
9 Aga enne kutsuti Gileadimaad refaimlaste maaks; sest see oli refaimlaste maa ja refaimlased sündisid (seal), hiiglased, kelle pikkus oli kümme, üheksa, kaheksa kuni seitse küünart.

10 Ja nende elukohad ulatusid ammonlaste maalt Hermoni mäeni ja nende kuningriigi linnadeks olid Karnaim, Astarot, Edrei, Misur ja Beon.
11 Ja Issand hävitas nad nende kurjade tegude pärast, sest nad olid väga pahatahtlikud ja emorlased elasid nende asemel, õelad ja patused, ja tänapäeval pole ühtegi rahvast, kes oleks kõik nende patud täielikult toime pannud, ja neil pole enam pikka eluiga maa peal.
12 Ja Jaakob saatis Laabani ära ja too läks Mesopotaamiasse, idamaale, ja Jaakob pöördus tagasi Gileadimaale.
13 Ja ta läks üle Jabboki üheksanda kuu üheteistkümnendal päeval. Ja sel päeval tuli tema juurde ta vend Eesav ja ta leppis temaga ära ning läks tema juurest ära Seiri maale, aga Jaakob elas telkides.
14 Ja selle juubeli viienda nädala esimesel aastal [21:36 AM] ületas ta Jordani ja elas teisel pool Jordanit ning karjatas oma lambaid Kuhjamerest kuni Betsani ja Dotanini ja Akrabbimi metsani.
15 Ja ta saatis oma isale Iisakile kogu oma varast: riideid, toitu, liha, jooki, piima, võid, juustu ja oru datleid.
16 Ja ka oma emale Rebekale neli korda aastas, kuude vahel, kündmise ja lõikuse vahel, sügise ja vihma vahel ning talve ja kevade vahel, Aabrahami torni.
17 Sest Iisak oli Vandekaevult tagasi tulnud ja läinud üles oma isa Aabrahami torni ning elas seal lahus oma pojast Eesavist.
18 Sest neil päevil, kui Jaakob läks Mesopotaamiasse, võttis Eesav enesele naiseks Mahalati, Ismaeli tütre, ja kogus kokku kõik oma isa ja naiste karjad ning läks üles ja elas Seiri mäel ja jättis oma isa Iisaki üksi Vandeallika äärde.
19 Ja Iisak läks üles Vandeallikalt ja elas oma isa Aabrahami tornis Hebroni mägedes,
20 Ja sinna saatis Jaakob kõik, mida ta oma isale ja emale aeg-ajalt saatis, kõik, mida nad vajasid, ja nad õnnistasid Jaakobit kogu oma südamest ja kogu oma hingest.

PEATÜKK 30

1 Ja kuuenda nädala esimesel aastal [2143 AM] läks ta neljandas kuus rahus üles Salemisse, Sekemist ida pool.
2 Ja seal viidi Diina, Jaakobi tütar, Sekemi kotta, kes oli hiivlase Hamori, maa vürsti poeg, ja Diina magas temaga ning teotas ta; ja ta oli väike tüdruk, kaheteistkümneaastane laps.
3 Ja ta anus oma isa ja naise vendi, et ta talle naiseks antaks. Jaakob ja ta pojad said Sekemi meeste peale vihaseks, sest need olid nende õe Diina ära teotanud ja rääkisid nendega kurja kavatsusega ning petsid neid.
4 Ja Siimeon ja Leevi tulid ootamatult Sekemisse ning viisid läbi kohtuotsuse kõigi Sekemi meeste üle ja tapsid kõik mehed, keda nad sealt leidsid, ega jätnud sinna ainsatki järele: nad tapsid kõik piinades, sest nad olid teotanud nende õde Diinat.
5 Ja ärgu enam juhtugu, et Iisraeli tütart rüvetatakse, sest taevas on neile määratud kohtuotsus, et nad hävitaksid mõõgaga kõik sikemlaste mehed, sellepärast et nad olid Iisraelis häbi toonud.
6 Ja Issand andis nad Jaakobi poegade kätte, et nad nad mõõgaga hävitaksid ja nende üle kohut mõistaksid, et Iisraelis enam nii ei juhtuks, et Iisraeli neitsit rüvetataks.
7 Ja kui Iisraelis on mees, kes soovib anda oma tütre või õe mõnele mehele, kes on paganate soost, siis ta peab surema ja ta visatakse kividega surnuks, sest ta on Iisraelis häbi teinud; ja naine põletatakse tulega, sest ta on teotanud oma isakoja nime, ja ta juuritakse Iisraelist välja.
8 Ja ärgu leidugu Iisraelis abielurikkujat ega roppust kogu maa põlvede vältel, sest Iisrael on püha Issandale ja igaüks, kes seda on rüvetanud, peab surema; nad viskavad ta kividega surnuks.
9 Sest nõnda on seatud ja kirjutatud taevastesse tahvlitesse kogu Iisraeli soo kohta: see, kes seda rüvetab, peab kindlasti surema ja ta visatakse kividega surnuks.
10 Ja sellel seadusel ei ole päevade piirangut ega andestust ega lepitust: aga mees, kes on oma tütre rüvetanud, juuritakse välja kogu Iisraeli keskelt, sest ta on andnud oma seemne Molokile ja on teinud jumalakartmatut tööd, et seda rüvetada.
11 Ja sina, Mooses, käsi Iisraeli lapsi ja manitse neid mitte andma oma tütreid paganatele ja mitte võtma oma poegadele paganate tütreid, sest see on Issanda ees jäle!
12 Sel põhjusel olen ma sulle Seaduse sõnadega kirjutanud kõik sekemlaste teod, mis nad Diina vastu tegid, ja kuidas Jaakobi pojad rääkisid, öeldes: „Me ei anna oma tütart ümberlõikamatule mehele, sest see oleks meile teotuseks!"
13 See on Iisraelile teotuseks, kõigile, kes elavad, ja neile, kes võtavad paganate tütreid, sest see on Iisraelile rüve ja jäle.
14 Ja Iisrael ei ole sellest rüvedusest vaba, kui tal on naine paganate tütarde hulgast või kui ta on andnud mõne oma tütre paganate hulgast mehele.
15 Sest nuhtlus nuhtluse otsa ja needus needuse otsa ning tema peale tulevad kõikvõimalikud kohtuotsused, nuhtlused ja needused. Kui ta seda teeb või peidab oma silmad nende eest, kes teevad rüvedust või rüvetavad Issanda pühamut või teotavad Tema püha nime, siis mõistetakse kogu rahvale üheskoos kohut selle mehe kõige rüveduse ja teotuse pärast.
16 Ei tehta isikuvaheldust ega võeta tema käest vastu vilju ega ohvreid ega põletusohvreid ega rasva ega magusat lõhna, et seda vastu võtta; ja nii juhtub igaühega Iisraelis, mees või naine, kes pühamut rüvetab.
17 Sel põhjusel olen ma sind käskinud, öeldes: „Tunnista Iisraelile seda tunnistust: vaata, kuidas käis sikemlastel ja nende poegadel: kuidas nad anti Jaakobi kahe poja kätte ja nad tapsid nad piinamise läbi, ja see (arvestati) neile õiguseks ja see on neile õiguseks kirja pandud.
18 Ja Leevi seeme valiti preestriametisse ja leviitideks, et nad teeniksid Issanda ees pidevalt nagu meie, ja et Leevi ja tema pojad oleksid õnnistatud igavesti; sest ta oli innukas viima täide õiglust ja kohut ning kätte maksma kõigile neile, kes tõusid Iisraeli vastu.
19 Ja nii nad kirjutavad taevastele tahvlitele tunnistuseks tema kasuks õnnistuse ja õigluse kõikide Jumala ees:
20 Ja me mäletame õiglust, mida mees oma elu jooksul täitis, igal aastaajal; kuni tuhande põlvkonnani nad seda üles kirjutavad ja see tuleb temale ja tema järeltulijatele pärast teda, ja ta on taevastele tahvlitele kirja pandud kui sõber ja õiglane mees.

21 Kogu selle loo olen ma sulle kirjutanud ja olen käskinud sul öelda Iisraeli lastele, et nad ei teeks pattu ega astuks üle määrustest ega murraks lepingut, mis neile on seatud, (vaid) et nad peaksid seda täitma ja et nad oleksid kirja pandud sõpradena.
22 Aga kui nad astuvad üle ja teevad igal moel rüvedat, siis nad kirjutatakse taevastele tahvlitele vastastena ja nad hävitatakse eluraamatust ning nad kirjutatakse hävitatavate raamatusse ja koos nendega, kes juuritakse maa pealt välja.
23 Ja päeval, mil Jaakobi pojad tapsid Sekemi, pandi taevasse nende kasuks kirja, et nad olid patustele õiglust ja õiglust ning kättemaksu osutanud, ja see kirjutati õnnistuseks.
24 Ja nad tõid oma õe Diina Sekemi kojast ja võtsid vangi kõik, mis Sekemis oli: nende lambad, härjad ja eeslid ja kogu varanduse ja kõik karjad ning tõid need kõik oma isale Jaakobile.
25 Ja ta teotas neid, et nad olid linna mõõgaga maha löönud, sest ta kartis maa elanikke, kaananlasi ja perislasi.
26 Ja hirm Issanda ees valdas kõiki Sekemi ümberkaudseid linnu ja need ei tõusnud Jaakobi poegi taga ajama, sest neid oli vallanud hirm.

PEATÜKK 31

1 Ja noorkuu ajal rääkis Jaakob kogu oma perele, öeldes: „Puhastage endid ja vahetage riided! Tõuskem ja lähme üles Peetelisse, kus ma andsin temale tõotuse päeval, mil ma põgenesin oma venna Eesavi eest, sest tema on olnud minuga ja toonud mind rahus sellele maale. Ja teie kõrvaldage võõrad jumalad, kes teie keskel on!"
2 Ja nad loobusid võõrastest jumalatest ja sellest, mis oli nende kõrvades ja mis oli nende kaelas, ja ebajumalad, mille Raahel oma isalt Laabanilt varastas, andis ta täielikult Jaakobile. Ja ta põletas ja purustas need tükkideks ja hävitas need ning peitis need tamme alla, mis on Sekemi maal.
3 Ja seitsmenda kuu noorkuu päeval läks ta üles Beetelisse. Ja ta ehitas altari paika, kus ta oli maganud, ja püstitas sinna samba. Ja ta läkitas sõna oma isale Iisakile, et see tuleks tema juurde ohvrile, ja ta emale Rebekale.
4 Ja Iisak ütles: „Las mu poeg Jaakob tuleb, et ma näeksin teda enne, kui ma suren!"
5 Ja Jaakob läks oma isa Iisaki ja oma ema Rebeka juurde oma isa Aabrahami kotta ja võttis endaga kaasa kaks oma poega, Leevi ja Juuda, ning tuli oma isa Iisaki ja oma ema Rebeka juurde.
6 Ja Rebeka tuli tornist selle ette, et Jaakobit suudelda ja teda embada, sest ta vaim oli elavnenud, kui ta kuulis: „Vaata, su poeg Jaakob on tulnud!"; ja ta suudles teda.
7 Ja ta nägi tema kahte poega ja tundis nad ära ning ütles temale: „Kas need on sinu pojad, mu poeg?" Ja ta embas neid ja suudles neid ning õnnistas neid, öeldes: „Teie läbi saab Aabrahami sugu auliseks ja teie saate õnnistuseks maa peale."
8 Ja Jaakob läks oma isa Iisaki juurde tuppa, kus too magas, ja ta kaks poega olid temaga; ja ta võttis oma isa käe, kummardus ja suudles teda; ja Iisak klammerdus oma poja Jaakobi kaela ümber ja nuttis ta kaelas.
9 Ja pimedus lahkus Iisaki silmadest ning ta nägi Jaakobi kahte poega, Leevit ja Juudat, ja ütles: „Kas need on sinu pojad, mu poeg? Sest nad on nagu sina!"
10 Ja ta ütles temale, et nad on tõesti tema pojad: „Ja sa oled tõesti näinud, et nad on tõesti minu pojad."
11 Ja nad tulid tema lähedale ning ta pöördus ja suudles neid ning embas neid mõlemaid üheskoos.
12 Ja prohvetliku kuulutamise vaim tuli alla tema suhu ning ta võttis Leevi oma parema ja Juuda oma vasaku käega.
13 Ja ta pöördus esmalt Leevi poole ja hakkas teda esmalt õnnistama ning ütles temale: „Kõigi Jumal, kõigi ajastute Issand, õnnistagu sind ja su lapsi läbi kõigi ajastute!"
14 Ja Issand andku sulle ja su soole suurust ja suurt au ning laske sul ja su sool kõigest lihast läheneda Temale, et teenida Tema pühamus kui kohalolu inglid ja pühad. (Nii) nagu nemadki, saab ka su poegade sugu olema au, suurus ja pühadus, ja Ta tehku nad suureks kõigi ajastute jaoks.
15 Ja nemad on kohtumõistjad ja vürstid ning pealikud kogu Jaakobi poegade soole; nad räägivad Issanda sõna õiguses ja mõistavad kohut kõigi Tema kohtuotsuste üle õiguses. Ja nad kuulutavad Jaakobile minu teid ja Iisraelile minu radu. Issanda õnnistus antakse nende suhu, et õnnistada kogu armastatu sugu.
16 Su ema pani sulle nimeks Leevi ja õigusega on ta pannud su nime. Sa liitud Issandaga ja oled kõigi Jaakobi poegade kaaslane! Tema laud olgu sinu ja söö sellest sina ja su pojad! Su laud olgu täis põlvest põlve ja su roog ei puuduks põlvest põlve!
17 Ja kõik, kes sind vihkavad, langegu su ees maha ja kõik su vastased juurigu välja ning hukkugu! Ja õnnistatud olgu see, kes sind õnnistab, ja neetud olgu iga rahvas, kes sind neab!
18 Ja Juudale ta ütles: „Issand andku sulle jõudu ja väge tallata maha kõik, kes sind vihkavad! Sina ja üks su poegadest saate olema vürst Jaakobi poegade üle! Sinu nimi ja su poegade nimed läkigu ja käigu läbi kõik maad ja piirkonnad! Siis paganad kardavad su palet ja kõik rahvad värisevad!"
19 Sinu käes on Jaakobi abi ja sinu käest leitakse Iisraeli pääste.
20 Ja kui sa istud oma õiguse aujärjel, siis on suur rahu kogu armastatu poegade seemnel; õnnistatud olgu see, kes sind õnnistab, ja kõik, kes sind vihkavad ja sind vaevavad ja neavad, juuritakse välja ja hävitatakse maalt ning neetakse.
21 Ja ta pöördus, suudles teda uuesti ja embas teda ning rõõmustas väga, sest ta oli näinud oma poja Jaakobi poegi tões.
22 Ja ta läks tema jalgade vahelt ära, heitis maha ja kummardas tema ees; ja ta õnnistas neid ning puhkas seal sel ööl oma isa Iisaki juures; ja nad sõid ja jõid rõõmuga.
23 Ja ta pani magama Jaakobi kaks poega, ühe oma paremal ja teise vasakul käel, ja see arvati temale õiguseks.
24 Ja Jaakob jutustas öösel oma isale kõik, kuidas Issand oli temale suurt halastust osutanud ja kuidas ta oli (teda) kõigil ta teedel edu toonud ning teda kõige kurja eest kaitsnud.
25 Ja Iisak õnnistas oma isa Aabrahami Jumalat, kes ei olnud oma halastust ja õiglust oma sulase Iisaki poegadelt ära võtnud.

26 Ja hommikul jutustas Jaakob oma isale Iisakile tõotuse, mille ta Issandale oli vandunud, ja nägemuse, mida ta oli näinud, ja et ta oli ehitanud altari ja et kõik oli valmis Issanda ees ohvri toomiseks, nagu ta oli tõotanud, ja et ta oli tulnud teda eesli selga panema.
27 Ja Iisak ütles oma pojale Jaakobile: „Ma ei saa sinuga kaasa minna, sest ma olen vana ega suuda teed kanda. Mine rahuga, mu poeg, sest ma olen täna sada kuuskümmend viis aastat vana ega suuda enam teekonda. Pane oma ema (eesli selga) ja lase tal endaga kaasa minna!"
28 Ja ma tean, mu poeg, et sa tulid minu pärast, ja õnnistatud olgu see päev, mil sa oled mind elusana näinud ja mina olen ka sind näinud, mu poeg.
29 Olgu sul õnne ja sa pead täitma oma tõotuse, mille sa oled andnud, ja ära lükka oma tõotust edasi, sest sind nõutakse tõotuse pärast aru! Aga nüüd ruta seda täitma ja olgu meelepärane see, kes on loonud kõik, kellele sa oled tõotuse andnud!
30 Ja ta ütles Rebekale: „Mine oma poja Jaakobiga!" Ja Rebeka läks oma poja Jaakobiga ja Deboora temaga ning nad jõudsid Peetelisse.
31 Ja Jaakobile meenus palve, millega ta isa oli õnnistanud teda ja ta kahte poega, Leevit ja Juudat, ning ta rõõmustas ja õnnistas oma isade Aabrahami ja Iisaki Jumalat.
32 Ja ta ütles: „Nüüd ma tean, et mul ja ka mu poegadel on igavene lootus kõikide Jumala ees"; ja nii on see nende kahe kohta seatud; ja nad on selle igavese tunnistusena taevastele tahvlitele kirjutanud, kuidas Iisak neid õnnistas.

PEATÜKK 32

1 Ja ta jäi sel ööl Peetelisse ja Leevi nägi unes, et nad olid pühitsenud ja teinud temast Kõigekõrgema Jumala preestri, temast ja ta poegadest igaveseks; ja ta ärkas unest ja õnnistas Issandat.
2 Ja Jaakob tõusis vara hommikul, selle kuu neljateistkümnendal päeval, ja ta andis kümnise kõigest, kes temaga kaasas olid, nii meestest kui ka kariloomadest, nii kullast kui ka igast astjast ja rõivast, jah, ta andis kümnise kõigest.
3 Neil päevil jäi Raahel oma poja Benjaminiga lapseootele. Ja Jaakob luges oma pojad temast ülespoole ja Leevi sai osaks Issanda osast. Ja ta isa pani ta preestririietesse ja täitis ta käed.
4 Ja selle kuu viieteistkümnendal päeval tõi ta altarile veiste hulgast neliteist härga, kakskümmend kaheksa jäära, nelikümmend üheksa lammast, seitse talle ja kakskümmend üks kitsetalle põletusohvriks ohvrialtaril, mis oli Jumala ees meeldivaks lõhnaks.
5 See oli tema ohverdus vastavalt tõotusele, mille ta oli andnud anda kümnendiku koos nende vilja- ja joogiohvritega.
6 Ja kui tuli oli selle hävitanud, siis ta põletas tulel suitsutusrohtu ja tänuohvriks kaks härga ja neli jäära ja neli lammast, neli sikku ja kaks aastast lammast ja kaks kitsetalle; ja nii tegi ta iga päev seitse päeva.
7 Ja tema ja kõik ta pojad ja mehed sõid (seda) seal rõõmuga seitse päeva ning õnnistasid ja tänasid Issandat, kes oli ta päästnud kõigist ta viletsustest ja oli andnud talle ta tõotuse.
8 Ja ta maksis kümnise kõigist puhastest loomadest ja ohverdas põletusohvri, aga ebapuhtaid loomi ta ei andnud oma pojale Leevile, vaid andis temale kõik meeste hinged.
9 Ja Leevi täitis preestriametit Peetelis oma isa Jaakobi ees, eelistades seda oma kümnele vennale, ja ta oli seal preestriks; ja Jaakob andis oma tõotuse; nõnda ta maksis kümnise uuesti Issandale ja pühitses selle, ja see sai temale pühaks.
10 Ja sel põhjusel on taevastel tahvlitel seatud kümnise seaduseks, et kümnist tuleb süüa Issanda ees aastast aastasse paigas, kus on valitud Tema nime elama asuma, ja sellel seadusel ei ole igavesti päevade piirangut.
11 See talitus on kirjutatud nii, et seda täidetaks aastast aastasse teise kümnise söömisega Issanda ees paigas, kus see on valitud, ja sellest ei tohi sellest aastast järgmisesse aastasse midagi üle jääda.
12 Sest oma aastal süüakse seemet aasta külvipäevadeni ja veini veinipäevadeni ja õli oma hooaja päevadeni.
13 Ja kõik, mis sellest alles jääb ja vananeb, loetagu see rüvetatuks; see põletatagu tulega, sest see on ebapuhas.
14 Ja nõnda söögu nad seda üheskoos pühamus ja ärgu laske sel vananeda.
15 Ja kõik veiste ja lammaste kümnis olgu püha Issandale ja kuulugu tema preestritele, mida nad söövad tema ees aastast aastasse; sest nõnda on kümnise kohta seatud ja uurendatud taevastele tahvlitele.
16 Ja järgmisel ööl, selle kuu kahekümne teisel päeval, otsustas Jaakob selle paiga üles ehitada ja õue müüriga ümbritseda ning selle pühitseda ja pühaks teha igaveseks, endale ja oma järeltulevatele lastele.
17 Ja Issand ilmus temale öösel ja õnnistas teda ning ütles temale: „Su nime ärgu hüütagu Jaakobiks, vaid su nimi olgu Iisrael!"
18 Ja Ta ütles temale taas: „Mina olen Issand, kes on loonud taeva ja maa, ja ma teen sind väga paljuks ja paljuks, ja sinust põlvnevad kuningad, kes mõistavad kohut kõikjal, kuhu inimlaste jalg on astunud.
19 Ja ma annan su soole kogu maa, mis taeva all on, ja nad mõistavad kohut kõigi rahvaste üle nende himude järgi; ja pärast seda nad saavad oma valdusse kogu maa ja pärivad selle igaveseks.
20 Ja kui Ta oli lõpetanud temaga kõnelemise, läks Ta tema juurest ära. Jaakob vaatas, kuni Ta taevasse läks.
21 Ja ta nägi öises nägemuses, ja vaata, taevast laskus ingel, seitse tahvlit käes, ja ta andis need Jaakobile, ja too luges neid ja teadis kõike, mis sinna oli kirjutatud, mis pidi temale ja ta poegadele osaks saama läbi kõigi ajastute.
22 Ja ta näitas temale kõike, mis tahvlitele oli kirjutatud, ja ütles temale: „Ära ehita seda paika ja ära tee sellest igavest pühamut ja ära ela siin, sest see pole õige paik. Mine oma isa Aabrahami kotta ja ela oma isa Iisaki juures kuni oma isa surmapäevani!"
23 Sest Egiptuses sa sured rahus ja siia maale maetakse sind au sees su isade hauda Aabrahami ja Iisaki kõrvale.
24 Ära karda, sest nii nagu sa oled näinud ja lugenud, nõnda saab kõik olema; ja kirjuta kõik üles nii, nagu sa oled näinud ja lugenud.
25 Ja Jaakob ütles: „Issand, kuidas ma saan meeles pidada kõike, mida ma olen lugenud ja näinud?" Ja ta ütles temale: „Ma tuletan sulle kõik meelde."

26 Ja ta läks tema juurest üles ja ärkas unest ning ta mäletas kõike, mida ta oli lugenud ja näinud, ja ta kirjutas üles kõik sõnad, mida ta oli lugenud ja näinud.
27 Ja ta tähistas seal veel ühe päeva ja ohverdas sel päeval kõike seda, mida ta oli ohverdanud eelmistel päevadel, ja pani sellele nimeks „Lisamine“, sest see päev lisati ja eelmisi päevi nimetas ta „Pühaks“.
28 Ja nõnda sai ilmsiks, et see sünnib, ja see on kirjutatud taevastele tahvlitele: seepärast ilmutati talle, et ta peaks seda tähistama ja lisama selle seitsmepäevasele pidusöögile.
29 Ja sellele pandi nimeks „Lisamine”, sest see oli kirja pandud pühade hulka aasta päevade arvu järgi.
30 Ja öösel, selle kuu kahekümne kolmandal päeval, suri Deboora, Rebeka lapsehoidja, ja nad maeti ta linna alla jõe tamme alla. Ja ta pani sellele paigale nimeks „Deboora jõgi” ja tammele nimeks „Deboora leinatamm”.
31 Ja Rebeka läks ja naasis oma koju oma isa Iisaki juurde ja Jaakob läkitas temaga jäärasid, lambaid ja kitsi, et ta valmistaks ta isale eine, nõnda nagu too soovis.
32 Ja ta läks oma ema järel, kuni jõudis Kabratani maale ja elas seal.
33 Ja Raahel tõi öösel poja ilmale ja pani temale nimeks „Minu valu poeg”, sest ta oli teda ilmale toonud kannatustega. Aga ta isa pani talle nimeks Benjamin kaheksanda kuu üheteistkümnendal päeval, selle juubeli kuuenda nädala esimesel päeval. [21:43]
34 Ja Raahel suri seal ning ta maeti Efrata maale, see on Petlemma, ja Jaakob ehitas Raaheli hauale samba, tee äärde tema haua kohale.

PEATÜKK 33

1 Ja Jaakob läks ja elas Magdaladra'efist lõunas. Ja ta läks oma isa Iisaki juurde, tema ja ta naine Lea, kümnenda kuu noorkuu ajal.
2 Ja Ruuben nägi Bilhat, Raaheli teenijannat, oma isa liignaist, salajases paigas vees pesemas ja armus temasse.
3 Ja ta peitis end öösel ära ning läks Bilha kotta ja leidis ta oma majas üksi voodis magamas.
4 Ja ta magas temaga ja naine ärkas ning nägi, ja vaata, Ruuben lamas temaga voodis. Ja ta võttis oma tekiääre ääre üles ja haaras temast kinni, hüüdis ja avastas, et see oli Ruuben.
5 Ja naine häbenes tema pärast ja lasi oma käe temast lahti ning mees põgenes.
6 Ja ta kaebas seda asja väga ega rääkinud sellest kellelegi.
7 Ja kui Jaakob tagasi tuli ja teda otsis, ütles naine temale: „Ma ei ole sinu jaoks puhas, sest ma olen end sinu pärast rüvetanud, sest Ruuben on mind rüvetanud ja magas öösel minuga; ja ma magasin ega avastanud seda enne, kui ta mu hõlma üles võttis ja minuga magas.”
8 Ja Jaakob oli Ruubeni peale väga vihane, sellepärast et too oli maganud Bilhaga ja oli paljastanud oma isa hõlma.
9 Ja Jaakob ei lähenenud enam temale, sest Ruuben oli ta teotanud. Ja igaüks, kes oma isa hõlma paljastab, on tema tegu väga kuri, sest ta on Issanda ees jäle.
10 Sel põhjusel on taevastel tahvlitel kirjutatud ja seatud, et mees ei tohi magada oma isa naisega ega paljastada oma isa hõlma, sest see on ebapuhas: nad peavad surema koos, mees, kes magab oma isa naisega, ja ka naine, sest nad on teinud maa peal ebapuhtust.
11 Ja rahva seas, kelle ta on enesele omandriigiks valinud, ei tohi olla midagi ebapuhast meie Jumala ees.
12 Ja jälle on teist korda kirjutatud: „Neetud olgu, kes magab oma isa naisega, sest ta on paljastanud oma isa häbi!” Ja kõik Issanda pühad ütlesid: „Nii olgu, nii olgu!”
13 Ja sina, Mooses, käsi Iisraeli lastel seda sõna pidada, sest see toob kaasa surmanuhtluse ja see on roojane ning mehele, kes selle on toime pannud, ei ole igavest lepitust, vaid ta tuleb surmata ja tappa ning kividega surnuks visata ja meie Jumala rahva keskelt välja juurida.
14 Sest ükski inimene Iisraelis, kes seda teeb, ei tohi jääda elama maa peale ühekski päevaks, sest ta on jäle ja ebapuhas.
15 Ärgu nad öelgu: Ruubenile anti elu ja andeksand pärast seda, kui ta oli maganud oma isa liignaisega, ja ka temale, kuigi tal oli abikaasa ja ta abikaasa Jaakob, tema isa, oli ikka veel elus.
16 Sest kuni selle ajani ei olnud ilmutatud määrust, kohtuotsust ja seadust oma täielikkuses kõigile, aga sinu päevil (see on ilmutatud) kui aastaaegade ja päevade seadus ning igavene seadus igavestele põlvedele.
17 Ja sellel seadusel ei ole päevade lõppu ega lepitust, vaid need mõlemad tuleb rahva keskelt välja juurida: päeval, mil nad selle toime panid, tuleb nad tappa.
18 Ja sina, Mooses, kirjuta see Iisraelile, et nad seda peaksid ja teeksid nende sõnade järgi ega teeks surmapattu; sest Issand, meie Jumal, on kohtumõistja, kes ei tee vahet isikul ega võta vastu ande.
19 Ja räägi neile need lepingu sõnad, et nad kuuleksid ja peaksid ning oleksid nende suhtes valvsad ja et neid ei hävitataks ega juuritaks maalt välja; sest rüve ja jäledus ja rüvetus ja teotus on kõik need, kes seda maa peal meie Jumala ees teevad.
20 Ja pole suuremat pattu kui hoorus, mida nad maa peal toime panevad; sest Iisrael on püha rahvas Issandale, oma Jumalale, ja pärandrahvas ning preesterlik ja kuninglik rahvas ja (Tema enda) omand; ja sellist rüvedust ei tohi ilmuda püha rahva keskel.
21 Ja selle kuuenda nädala kolmandal aastal [21:45] läksid Jaakob ja kõik ta pojad ning elasid Aabrahami kojas, tema isa Iisaki ja ta ema Rebeka lähedal.
22 Ja need olid Jaakobi poegade nimed: esmasündinu Ruuben, Siimeon, Leevi, Juuda, Issaskar, Sebulon, Lea pojad; ja Raaheli pojad Joosep ja Benjamin; ja Bilha pojad Daan ja Naftali; ja Silpa pojad Gaad ja Aaser; ja Diina, Lea tütar, Jaakobi ainus tütar.
23 Ja nad tulid ning kummardasid Iisaki ja Rebeka ees ja kui nad neid nägid, õnnistasid nad Jaakobit ja kõiki tema poegi ning Iisak rõõmustas üliväga, sest ta nägi oma noorema poja Jaakobi poegi ja õnnistas neid.

PEATÜKK 34

1 Ja selle neljakümne neljanda juubeli nädala kuuendal aastal [2148 AM] saatis Jaakob oma pojad lambaid karjamaale ja oma sulased koos nendega Sekemi karjamaadele.
2 Ja seitse emorlaste kuningat kogunesid nende vastu, et neid tappa, peites end puude alla ja võttes saagiks nende kariloomad.

3 Ja Jaakob, Leevi, Juuda ja Joosep olid oma isa Iisaki majas, sest tema vaim oli kurb ja nad ei saanud temast lahkuda; ja Benjamin oli noorim ja seepärast jäi ta oma isa juurde.
4 Ja tulid Taphu kuningas(ad) ja Aresa kuningas(ad) ja Seragani kuningas(ad) ja Selo kuningas(ad) ja Ga'ase kuningas(ad) ja Bethoroni kuningas(ad) ja Ma'anisakiri kuningas(ad) ja kõik need, kes elavad nendes mägedes (ja) kes elavad Kaananimaa metsades.
5 Ja nad teatasid Jaakobile, öeldes: „Vaata, emorlaste kuningad on su pojad ümber piiranud ja nende karjad rüüstanud!"
6 Ja ta tõusis oma kojast üles, tema ja ta kolm poega ja kõik ta isa sulased ja ta enda sulased, ja ta läks neile vastu kuue tuhande mõõgaga mehega.
7 Ja ta tappis nad Sekemi karjamaadel ja ajas taga neid, kes põgenesid, ja ta tappis nad mõõgateraga; ja ta tappis Aresa, Taphu, Saregani, Selo, Amanisakiri ja Ga[ga]ase ning ta võttis tagasi tema karjad.
8 Ja ta sai neist võitu ning kehtestas neile andami, et nad maksaksid talle andamit, viit oma maa vilja, ja ta ehitas Robeli ja Tamnataresi.
9 Ja ta tuli rahus tagasi ning sõlmis nendega rahu ja neist said tema sulased kuni päevani, mil tema ja ta pojad läksid alla Egiptusesse.
10 Ja selle nädala seitsmendal aastal [21:49] läkitas ta Joosepi oma majast Sekemi maale uurima oma vendade käekäigu kohta ja ta leidis nad Dotani maalt.
11 Ja nad kohtlesid teda reetlikult ning sepitsesid tema vastu vandenõu, et ta tappa, aga muutsid meelt ja müüsid ta ismaeliitidest kaupmeestele ning need tõid ta Egiptusesse ja müüsid ta Pootifarile, vaarao eunuhhile, kokkade ülemale, Elewi linna preestrile.
12 Ja Jaakobi pojad tapsid kitsetalle ja kastsid Joosepi kuue verre ning saatsid selle oma isale Jaakobile seitsmenda kuu kümnendal päeval.
13 Ja ta leinas kogu selle öö, sest nad olid selle talle õhtul toonud, ja ta langes oma surma pärast leinast palavikku ja ütles: „Kuri elajas on Joosepi ära söönud!" Ja kõik ta pereliikmed [leinasid sel päeval koos temaga ja nad] kurvastasid ja leinasid koos temaga kogu selle päeva.
14 Ja ta pojad ja tütar tõusid teda lohutama, aga ta keeldus oma poja pärast lohutamast.
15 Ja sel päeval kuulis Bilha, et Joosep oli hukkunud, ja ta suri teda leinates ning elas Qafratefis; ja ka tema tütar Diina suri pärast Joosepi surma.
16 Ja need kolm leinamist tabasid Iisraeli ühe kuu jooksul. Ja nad matsid Bilha Raaheli hauakambri vastas ja ka tema tütre Diina sinna.
17 Ja ta leinas Joosepit ühe aasta ega lakanud, sest ta ütles: „Las ma lähen hauda oma poega leinates!"
18 Sel põhjusel on Iisraeli lastele seatud, et nad peaksid end seitsmenda kuu kümnendal päeval vaevama – päeval, mil teade, mis pani ta Joosepi pärast nutma, jõudis tema isa Jaakobini –, et nad peaksid sel päeval oma pattude eest lepitust tegema noore kitsetallega seitsmenda kuu kümnendal päeval, kord aastas, sest nad olid oma isa kiindumust tema poja Joosepi vastu kurvastanud.
19 Ja see päev on määratud, et nad peaksid sel päeval kurvastama oma pattude ja kõigi oma üleastumiste ja kõigi oma vigade pärast, et nad võiksid end sel päeval kord aastas puhastada.
20 Ja pärast Joosepi surma võtsid Jaakobi pojad enestele naised. Ruubeni naise nimi oli Aada ja Siimeoni naise nimi oli Adlbaa, kaananlane; ja Leevi naise nimi oli Melka, aramlaste tütardest, Terahi poegade soost; ja Juuda naise nimi oli Betasuel, kaananlane; ja Issaskari naise nimi oli Hezaqa; ja Sebuloni naise nimi oli Ni'iman; ja Dani naise nimi oli Egla; ja Naftali naise nimi oli Rasuu Mesopotaamiast; ja Gaadi naise nimi oli Maaka; ja Aaseri naise nimi oli Ijona; ja Joosepi naise nimi oli Asenat, egiptlane; ja Benjamini naise nimi oli Ijasaka.
21 Ja Siimeon kahetses ja võttis endale teise naise Mesopotaamiast, oma vendade hulgast.

PEATÜKK 35

1 Ja neljakümne viienda juubeli esimese nädala esimesel aastal [2157 AM] kutsus Rebeka oma poja Jaakobi ja käskis tal oma isa ja venna pärast neid austada kõik oma elupäevad.
2 Ja Jaakob ütles: „Ma teen kõik nõnda, nagu sa mind oled käskinud; sest see on mulle auks ja suuruseks ning õiguseks Issanda ees, et ma neid austan."
3 Ja sina, ema, tead sa minu sünnist kuni tänase päevani kõigist minu tegudest ja kõigest, mis on mu südames, et ma alati mõtlen kõigest head.
4 Kuidas ma siis ei peaks tegema seda, mida sa mind oled käskinud, et ma peaksin austama oma isa ja venda?
5 Ütle mulle, ema, millist pahategu sa minus oled näinud, ja ma pöördun sellest ära ning halastus saab olema mu peal.
6 Ja naine ütles temale: „Mu poeg, ma pole kogu oma elu jooksul sinus näinud ühtegi valet tegu, vaid ainult õigemeelseid tegusid. Ja ometi ütlen ma sulle tõtt, mu poeg: ma suren sel aastal ja ma ei jää sel aastal oma elus elama, sest ma nägin unes oma surmapäeva, et ma ei ela üle saja viiekümne viie aasta. Ja vaata, ma olen lõpetanud kõik oma elupäevad, mis ma elan."
7 Ja Jaakob naeris oma ema sõnade peale, sest ema oli talle öelnud, et ta peab surema; ja ema istus tema vastas oma jõus ega olnud oma jõus nõrk, sest ta käis sisse ja välja ja nägi ning ta hambad olid tugevad ja ükski haigus ei olnud teda puudutanud kogu ta elupäevadel.
8 Ja Jaakob ütles temale: „Õnnistatud olen ma, ema, kui mu päevad ulatuksid sinu elupäevade lähedale ja kui mu jõud jääks minuga samasuguseks nagu sinu jõud! Ja sa ei sure, sest sa teed minuga oma surma üle laisklemist."
9 Ja ta läks Iisaki juurde ning ütles temale: „Ühe palve ma sulle teen: vannuta Eesavit, et ta ei tee Jaakobile kurja ega aja teda taga vaenuga, sest sa tead, et Eesavi mõtted on ta noorusest peale pöörased ja temas pole headust, sest ta ihkab pärast su surma ta tappa.
10 Ja sina tead kõike, mida ta on teinud sellest päevast, kui ta vend Jaakob läks Haaranisse, kuni tänapäevani, kuidas ta on meid kõigest oma südamest maha jätnud ja meile kurja teinud; ta on võtnud enesele su karjad ja viinud ära kõik su vara su eest.
11 Ja kui me palusime ja palusime teda meie oma vara pärast, siis ta tegi seda nagu inimene, kes meie peale halastab.

12 Ja ta on sinu peale kibestunud, sest sa õnnistasid Jaakobit, oma laitmatut ja õiglast poega; sest temas pole kurjust, vaid ainult headust, ja sellest ajast, kui ta Haranist tuli, kuni tänapäevani pole ta meilt midagi röövinud, sest ta toob meile alati kõik omal ajal ja rõõmustab kogu südamest, kui me tema käest võtame ja ta õnnistab meid, ja pole meist lahkunud alates Haranist tulekust kuni tänapäevani, ja ta jääb pidevalt meie juurde koju, austades meid.
13 Ja Iisak ütles temale: „Ka mina tean ja näen Jaakobi tegusid, kes on meiega, et ta austab meid kogu südamest. Aga ma armastasin Eesavit varem rohkem kui Jaakobit, sest ta oli esmasündinu. Aga nüüd ma armastan Jaakobit rohkem kui Eesavit, sest ta on teinud palju kurje tegusid ja temas ei ole õiglust, sest kõik ta teed on ülekohus ja vägivald [ja tema ümber ei ole õiglust].
14 Ja nüüd on mu süda mures kõigi tema tegude pärast ja ei tema ega ta järeltulijad pääse, sest nemad on need, kes hävitatakse maalt ja kes juuritakse taeva alt välja, sest ta on hüljanud Aabrahami Jumala ja läinud oma naiste järele ja nende rüveduse ja nende eksimuste järele, tema ja ta lapsed.
15 Ja sina käsid mul panna ta vanduma, et ta ei tapa oma venda Jaakobit; isegi kui ta vannub, ei pea ta oma vandest kinni ega tee head, vaid ainult kurja.
16 Aga kui ta tahab tappa oma venna Jaakobi, siis antakse ta Jaakobi kätte ja ta ei pääse tema käest, sest ta langeb tema kätte.
17 Ja ära karda Jaakobi pärast, sest Jaakobi kaitsja on suur ja vägev ja austatud ning kiidetud rohkem kui Eesavi kaitsja.
18 Ja Rebeka läkitas sõna ja kutsus Eesavi ning see tuli tema juurde ja Rebeka ütles temale: „Mul on sulle üks palve esitada, mu poeg, ja sa lubad seda teha, mu poeg!"
19 Ja ta ütles: „Ma teen kõik, mida sa mulle ütled, ega lükka su palvet tagasi."
20 Ja naine ütles temale: „Ma palun sind, et päeval, mil ma suren, võtaksid sa mind enda juurde ja mattaksid mind Saara, oma isa ema, lähedale, ja et sina ja Jaakob armastaksite teineteist ja et kumbki ei sooviks teisele kurja, vaid ainult vastastikust armastust, ja (nii) teil läheb hästi, mu pojad, ja teid austatakse keset maad ja ükski vaenlane ei rõõmusta teie üle ja te olete õnnistuseks ja halastuseks kõigi nende silmis, kes teid armastavad."
21 Ja ta ütles: „Ma teen kõik, mida sa mulle oled öelnud, ja ma matan su päeval, mil sa sured, Saara, mu isa ema kõrvale, nõnda nagu sa oled soovinud, et tema luud oleksid sinu luude lähedal."
22 Ja ka Jaakobit, oma venda, tahan ma armastada üle kõige liha, sest mul ei ole kogu maailmas ühtegi venda peale tema üksi. Ja see pole mulle suur teene, kui ma teda armastan, sest ta on mu vend ja me oleme koos külvatud sinu ihusse ja me oleme koos sinu ihust välja tulnud. Ja kui ma ei armasta oma venda, keda ma peaksin siis armastama?
23 Ja mina ise palun sind, manitse Jaakobit minu ja mu poegade pärast, sest ma tean, et temast saab kindlasti kuningas minu ja mu poegade üle, sest päeval, mil mu isa teda õnnistas, tegi ta tema kõrgemaks ja minu madalamaks.
24 Ja ma vannun sulle, et ma armastan teda ega soovi tema vastu kurja kogu oma elupäevadel, vaid ainult head.
25 Ja ta vandus temale kõige selle asja kohta. Ja ta kutsus Jaakobi Eesavi silme all ja andis temale käsu sõnade järgi, mis ta Eesavile oli rääkinud.
26 Ja ta ütles: „Ma teen, mida sa tahad; usu mind, et minult ega mu poegadelt ei tule Eesavile mingit kurja ja ma olen esimene milleski muus kui armastuses."
27 Ja nad sõid ja jõid, tema ja ta pojad sel ööl, ja ta suri sel ööl kolme juubeli ja ühe nädala ja ühe aasta vanusena, ja ta kaks poega, Eesav ja Jaakob, matsid ta kahekordsesse koopasse Saara, oma isa ema, kõrvale.

PEATÜKK 36

1 Ja selle nädala kuuendal aastal [2162 AM] kutsus Iisak oma kaks poega, Eesavi ja Jaakobi, ja nad tulid tema juurde ning ta ütles neile: „Mu pojad, ma lähen oma isade teed, igavesse kotta, kus mu isad on.
2 Seepärast matke mind mu isa Aabrahami kõrvale, sellesse kahekordsesse koopasse hetiit Efroni väljal, kust Aabraham ostis haua matmiseks; sellesse hauda, mille ma enesele kaevasin, matta mind sinna.
3 Ja seda ma käsin teil, mu pojad, teha õiglust ja õiglust maa peal, et Issand võiks teie peale tuua kõik, mida Issand on lubanud teha Aabrahamile ja tema soole.
4 Ja armastage üksteist, mu pojad, oma vendi, nagu inimene, kes armastab omaenda hinge, ja otsigu igaüks oma vennale head ning tegutsege koos maa peal; ja armastagu nad üksteist nagu iseenda hingi.
5 Ja ebajumalate küsimuses käsin ja manitsen teid neid hülgama ja vihkama ning mitte armastama, sest need on täis pettust neile, kes neid kummardavad ja neile, kes nende ees kummardavad.
6 Pidage meeles, mu pojad, Issandat, teie isa Aabrahami Jumalat, ja kuidas minagi Teda kummardasin ja teenisin õiguses ja rõõmus, et Ta võiks teid paljundada ja teie seemneid paljuks teha nagu taevas tähti ja teid maa peale rajada õiguse taimeks, mida ei juurita välja ühelegi põlvele igaveseks.
7 Ja nüüd ma panen teid vanduma suure vandega – sest ei ole suuremat vannet kui see, milleks on hiilgava ja austatud ja suure ja hiilgava ja imelise ja vägeva nimi, kes lõi taevad ja maa ja kõik asjad üheskoos –, et te kardate Teda ja kummardate Teda.
8 Ja et igaüks armastaks oma venda kiindumuse ja õiglusega ega ihkaks oma venna vastu kurja edaspidi ja igavesti, kõik teie elupäevad, et teil oleks edu kõigis teie tegudes ja te ei hukkuks.
9 Ja kui keegi teist sepitseb oma venna vastu kurja, siis teadke, et nüüdsest peale langeb igaüks, kes sepitseb oma venna vastu kurja, tema kätte ja juuritakse välja elavate maalt ning tema sugu hävitatakse taeva alt.
10 Aga möllu ja needuse ja meelepaha ja viha päeval, leegitseva neelava tulega, nagu Ta põletas Soodoma, nõnda põletab Ta ka tema maa ja linna ja kõik, mis Temale kuulub, ja ta kustutatakse inimlaste karistusraamatust ega kirjutata eluraamatusse, vaid sellesse, mis on määratud hävitamisele, ja ta läheb igavesse needusse; nii et nende hukkamõist võiks alati uueneda vihkamises ja needuses ja raevus ja piinas ja nördimuses ja nuhtlustes ja haigustes igavesti.
11 Ma ütlen ja tunnistan teile, mu pojad, vastavalt kohtule, mis tuleb mehele, kes tahab oma vennale kahju teha.
12 Ja ta jagas sel päeval kõik oma vara nende kahe vahel ja andis suurema osa esmasündinule, ja torni ja kõik, mis

selle ümber oli, ja kõik, mis Aabrahamil oli Vandekaevu juures.
13 Ja ta ütles: „Selle suurema osa annan ma esmasündinule.”
14 Ja Eesav ütles: „Ma müüsin oma vara Jaakobile ja andsin oma esmasünniõiguse Jaakobile; see antagu temale ja mul pole selle kohta sõnagi öelda, sest see on tema oma.”
15 Ja Iisak ütles: „Õnnistus olgu teile, mu pojad, ja teie soole tänasel päeval, et te olete mulle rahu andnud ja mu süda ei ole valus esmasünniõiguse pärast, et sa selle pärast kurja ei teeks.”
16 Kõigekõrgem Jumal õnnistagu meest, kes teeb õigust, teda ja ta järeltulijaid igavesti!
17 Ja ta oli neile käskinud ja neid õnnistanud ning nad sõid ja jõid koos tema ees ja ta rõõmustas, sest neil oli üks meel, ja nad läksid tema juurest ära ning puhkasid sel päeval ja magasid.
18 Ja Iisak magas sel päeval oma voodis rõõmsalt; ja ta uinus igavesse unne ning suri saja kaheksakümne aasta vanuselt. Ta elas kakskümmend viis nädalat ja viis aastat; ja tema kaks poega Eesav ja Jaakob matsid ta.
19 Ja Eesav läks Edomimaale Seiri mäestikku ja elas seal.
20 Ja Jaakob elas Hebroni mägedes, oma isa Aabrahami võõramaa tornis, ja ta kummardas Issandat kogu südamest ja nähtavate käskude järgi, nõnda nagu Ta oli jaganud oma põlvkondade päevad.
21 Ja tema naine Lea suri neljakümne viienda juubeli teise nädala neljandal aastal [2167 AM] ja ta mattis ta kahekordsesse koopasse tema ema Rebeka lähedale, vasakule Saara, tema isa ema, hauast.
22 Ja kõik ta pojad ja ta pojad tulid koos temaga ta naist Lead leinama ja teda tema pärast lohutama, sest ta leinas teda, sest ta armastas teda väga pärast ta õe Raaheli surma.
23 Sest ta oli laitmatu ja õiglane kõigil oma teedel ning austas Jaakobit ja kõigil neil päevil, mis ta temaga elas, ei kuulnud Jaakob tema suust ühtegi karmi sõna, sest ta oli leebe ja rahumeelne, õiglane ja auväärne.
24 Ja ta mäletas kõiki tema tegusid, mis ta oma eluajal oli teinud, ja ta leinas teda väga, sest ta armastas teda kogu oma südamest ja kogu oma hingest.

PEATÜKK 37

1 Ja päeval, mil Iisak, Jaakobi ja Eesavi isa, suri, [2162 AM] kuulsid Eesavi pojad, et Iisak oli andnud vanema poja osa oma nooremale pojale Jaakobile, ja nad said väga vihaseks.
2 Ja nad riidlesid oma isaga, öeldes: „Miks su isa andis Jaakobile vanema osa ja jättis sind vahele, kuigi sina oled vanem ja Jaakob noorem?”
3 Ja ta ütles neile: „Sest ma müüsin oma esmasünniõiguse Jaakobile väikese portsu läätsede eest ja päeval, mil mu isa saatis mind jahtima ja püüdma ning talle midagi tooma, mida ta peaks sööma ja mind õnnistama, tuli ta kavalusega ja tõi mu isale toitu ja jooki, ja mu isa õnnistas teda ja pani mind tema käe alla.
4 Ja nüüd on meie isa pannud meid, mind ja teda, vanduma, et me ei sepitse vastastikku kurja ei tema venna vastu, ja et me elame igaüks oma vennaga armastuses ja rahus ega rikuta oma eluviise.“
5 Ja nad ütlesid temale: „Me ei kuula sind, et temaga rahu teha, sest meie jõud on suurem kui tema jõud ja me oleme temast vägevamad; me läheme tema vastu ja tapame ta ning hävitame tema ja ta pojad. Aga kui sa ei tule meiega, siis teeme ka sulle halba.”
6 Ja nüüd kuulake meid: saatkem sõna Arami, Vilistimaa, Moabi ja Ammoni kallale ning valime enestele lahinguvalmis mehed ja lähme tema vastu ning peame temaga lahingut ja hävitame ta maalt enne, kui ta vägevaks saab!
7 Ja nende isa ütles neile: „Ärge minge ja ärge temaga sõdige, et te tema ees ei langeks!”
8 Ja nad ütlesid temale: „See ongi täpselt su teguviis noorusest tänapäevani ja sa paned oma kaela tema ikke alla.”
9 Me ei kuula neid sõnu.’ Ja nad läkitasid sõna Arami ja Adurami juurde nende isa sõbra juurde ning palkasid koos nendega tuhat võitlusmeest, valitud sõjamehi.
10 Ja Moabist ja Ammoni lastest tuli nende juurde tuhat palgatud meest, ja Vilistiast tuhat valitud sõjameest, ja Edomilt ja hoorilaste seast tuhat valitud sõjameest, ja Kittimitest vägevad sõjamehed.
11 Ja nad ütlesid oma isale: Mine koos nendega välja ja juhi neid, muidu me tapame su!
12 Ja ta täitus viha ja meeleheitega, nähes, et ta pojad sundisid teda minema (nende) ette, et juhtida neid ta venna Jaakobi vastu.
13 Aga pärast seda meenus talle kõik see kurjus, mis oli tal südames peidus oma venna Jaakobi vastu, ega ta meenutanud vannet, mille ta oli andnud oma isale ja emale, et ta ei kavatse oma venna Jaakobi vastu kurja kogu oma eluajal.
14 Ja kõigest sellest hoolimata ei teadnud Jaakob, et nad tulevad tema vastu lahingusse, ja ta leinas oma naist Leat, kuni nad jõudsid torni lähedale nelja tuhande sõdalase ja valitud sõjamehega.
15 Ja Hebroni mehed läkitasid temale sõna: „Vaata, su vend on tulnud su vastu võitlema nelja tuhande mõõgavööga mehega, kes kannavad kilpe ja relvi!” Sest nad armastasid Jaakobit rohkem kui Eesavit. Nõnda nad temale rääkisidki, sest Jaakob oli Eesavist heldem ja halastavam mees.
16 Aga Jaakob ei uskunud enne, kui nad tornile väga lähedale jõudsid.
17 Ja ta sulges torni väravad; ja ta seisis rinnatistel ja rääkis oma venna Eesaviga ning ütles: „Ülis on see lohutus, millega sa oled tulnud mind lohutama mu naise pärast, kes on surnud! Kas see on vanne, mille sa vandusid oma isale ja uuesti oma emale enne nende surma? Sa oled vande murdnud ja hetkel, mil sa vandusid oma isale, mõisteti sind süüdi.”
18 Ja Eesav vastas ning ütles temale: „Ei inimlastel ega maa loomadel ole õiguse vannet, mida nad vandudes oleksid andnud (kehtiv vanne) igaveseks; vaid nad sepitsevad iga päev üksteise vastu kurja, kuidas igaüks oma vastase ja vaenlase tappa saaks.
19 Ja sa vihkad mind ja mu lapsi igavesti. Ja vennalikku sidet sinuga ei peeta.
20 Kuule neid sõnu, mis ma sulle kuulutan: Kui metssiga suudab oma nahka muuta ja harjased villa sarnaseks teha või kui ta suudab oma pähe sarved kasvatada nagu hirve

või lamba sarved, siis ma austan sinuga vennalikku sidet ja kui rinnad on end emast eraldanud, siis sa ei ole mulle vend olnud.
21 Ja kui hundid teevad talledega rahu, et nad neid ei õgiks ega neile vägivalda ei teeks, ja kui nende südamed on nende poole head tegemas, siis on minu südames sinu vastu rahu.
22 Ja kui lõvi saab härja sõbraks ja teeb temaga rahu, ja kui ta on temaga ühe ikke alla seotud ja temaga koos künnab, siis teen ma sinuga rahu.
23 Ja kui ronk muutub valgeks nagu raza, siis tea, et ma olen sind armastanud ja teen sinuga rahu, sind juuritakse välja ja su pojad juuritakse välja ja sul ei ole rahu.
24 Ja kui Jaakob nägi, et ta oli kogu oma südame ja hingega tema vastu nii kurja meelsusega, et tahtis ta tappa, ja et ta oli tulnud otsekui metssiga, kes tuleb oda kallale, mis selle läbistab ja tapab, ega kohku selle ees tagasi,
25 Siis ta käskis oma meestel ja sulastel teda ja kõiki ta kaaslasi kallale tungida.

PEATÜKK 38

1 Ja pärast seda rääkis Juuda oma isa Jaakobiga ja ütles temale: „Pinguta oma vibu, isa, ja saada oma nooled välja ja löö vastane maha ning tapa vaenlane; ja olgu sul jõudu, sest me ei tapa su venda, sest ta on sinu sarnane ja ta on sinu sarnane – andkem talle (see) au."
2 Siis Jaakob pingutas oma vibu, saatis noole ja tabas Eesavit, oma venda (paremale rinnale) ja tappis ta.
3 Ja ta saatis taas välja noole ning tabas aramealast Adoranit vasakule rinnale, ajas ta tagurpidi ja tappis ta.
4 Ja siis läksid välja Jaakobi pojad, nemad ja nende sulased, jagunedes rühmadeks torni neljale küljele.
5 Ja Juuda läks ees välja ja Naftali ja Gaad koos temaga ja viiskümmend sulast torni lõunaküljel ja nad tapsid kõik, keda nad eneste ees leidsid, ja ükski neist ei pääsenud.
6 Ja Leevi, Daan ja Aaser läksid torni idaküljele ja viiskümmend (meest) koos nendega ja nad tapsid Moabi ja Ammoni võitlusmehed.
7 Ja Ruuben, Issaskar ja Sebulon läksid välja torni põhjaküljele ja koos nendega viiskümmend meest ning nad tapsid vilistite võitlusvõimelised mehed.
8 Ja Siimeon ja Benjamin ja Eenok, Ruubeni poeg, läksid välja torni läänekülje ja viiskümmend meest koos nendega ning nad tapsid Edomi ja hooriitide seast nelisada meest, vapraid sõjamehi; ja kuussada põgenes, ja neli Eesavi poega põgenesid koos nendega ja jätsid oma isa surnuna lamama, kuna ta oli langenud mäele, mis on Aduramis.
9 Ja Jaakobi pojad ajasid neid taga Seiri mägedeni. Ja Jaakob mattis oma venna Adurami künkale ja läks koju tagasi.
10 Ja Jaakobi pojad tungisid Seiri mägedes Eesavi poegade kallale ja painutasid oma kaela, nõnda et need said Jaakobi poegade orjadeks.
11 Ja nad läkitasid oma isale (küsima), kas nad peaksid nendega rahu sõlmima või nad tapma.
12 Ja Jaakob läkitas oma poegadele sõna, et nad sõlmiksid rahu, ja nemad sõlmisid nendega rahu ning panid nende peale orjuse ikke, nii et nad maksid Jaakobile ja tema poegadele alati makse.
13 Ja nad jätkasid Jaakobile ande maksmist kuni päevani, mil ta läks alla Egiptusesse.
14 Ja Edomi pojad ei ole vabanenud orjuse ikkest, mille Jaakobi kaksteist poega neile olid peale pannud, kuni tänapäevani.
15 Ja need on kuningad, kes valitsesid Edomis enne, kui ükski kuningas valitses Iisraeli laste üle [kuni tänapäevani] Edomimaal.
16 Ja Balaq, Beori poeg, valitses Edomis ja tema linna nimi oli Danaba.
17 Ja Balaq suri ning tema asemel sai kuningaks Joobab, Boserist pärit Zara poeg.
18 Ja Joobab suri ning tema asemel sai kuningaks Asam Teemani maalt.
19 Ja Asam suri ning tema asemel sai kuningaks Baradi poeg Adat, kes tappis Midjani Moabi väljadel, ja tema linna nimi oli Avit.
20 Ja Adath suri ning tema asemel valitses Salman Amasekast.
21 Ja Salman suri ning tema asemel sai kuningaks Saul Ra'abotist (jõe äärest).
22 Saul suri ja tema asemel sai kuningaks Ba'elunan, Akbori poeg.
23 Ja Ba'elunan, Akbori poeg, suri ja tema asemel sai valitsejaks 'Adath; ja tema naise nimi oli Maitabith, Matarati tütar, kes oli Metabedza'abi tütar.
24 Need on kuningad, kes valitsesid Edomimaal.

PEATÜKK 39

1 Ja Jaakob elas oma isa võõramaamaal Kaananimaal. Need on Jaakobi järeltulijad.
2 Joosep oli seitseteist aastat vana, kui ta viidi Egiptusemaale ja vaarao eunuhh, ülempreester Pootifar, ostis ta.
3 Ja ta pani Joosepi üle kogu oma koja ja Issanda õnnistus tuli egiptlase kojale Joosepi pärast ja Issand andis talle edu kõiges, mida ta tegi.
4 Ja egiptlane usaldas kõik Joosepi kätte, sest ta nägi, et Issand oli temaga ja et Issand lasi tal kõiges, mis ta tegi, korda minna.
5 Ja Joosepi välimus oli ilus [ja ta oli väga ilus], ja ta isanda naine tõstis oma silmad ja nägi Joosepit, ja ta armus temasse ja palus teda, et ta magaks temaga.
6 Aga ta ei andnud alla oma hinge ja ta mäletas Issandat ja sõnu, mida tema isa Jaakob Aabrahami sõnade hulgast luges, et ükski mees ei tohiks hoorata naisega, kellel on abikaasa; et temale on taevas määratud surmanuhtlus Kõigekõrgema Jumala ees ja patt kirjutatakse tema vastu igavestesse raamatutesse pidevalt Issanda ees.
7 Ja Joosep pidas neid sõnu meeles ja keeldus temaga magamast.
8 Ja naine palus teda terve aasta, aga mees keeldus ega kuulanud.
9 Aga naine embas teda ja hoidis temast majas kõvasti kinni, et sundida teda endaga magama, ja sulges maja uksed ning hoidis teda kõvasti kinni; aga mees jättis oma kuue tema kätte, murdis uksest läbi ja põgenes tema juurest välja.
10 Ja naine nägi, et ta ei tahtnud temaga magada, ja laimas teda ta isanda ees, öeldes: „Su heebrea sulane, keda sa

armastad, püüdis mind ahistada, et ta minuga magaks; aga kui ma häält tõstsin, siis ta põgenes ja jättis oma kuue mu kätte, kui ma teda hoidsin, ning murdis uksest sisse."
11 Ja egiptlane nägi Joosepi rõivaid ja lahtilöödud ust ning kuulis oma naise sõnu ja heitis Joosepi vangikotta, paika, kus hoiti vange, keda kuningas oli vangistanud.
12 Ja ta oli seal vanglas; ja Issand andis Joosepile armu vangivalvurite ülema silmis ja halastust tema ees, sest ta nägi, et Issand oli temaga ja et Issand lasi kõik, mis ta tegi, korda minna.
13 Ja ta usaldas kõik asjad tema kätte ja vangivalvurite ülem ei teadnud midagi, mis tema juures oli, sest Joosep oli teinud kõik ja Issand oli selle viinud lõpule.
14 Ja ta jäi sinna kaheks aastaks. Neil päevil sai Egiptuse kuningas, vaarao, vihaseks oma kahe eunuhhi, ülemjoogikallaja ja ülempagari peale ning pani nad valve alla ülempaka majja, vangikongi, kus Joosepit hoiti.
15 Ja vangivalvurite ülem määras Joosepi neid teenima ja too teenis nende ees.
16 Ja nad mõlemad, nii ülemjoogikallaja kui ka ülempagar, nägid unenägu ja jutustasid selle Joosepile.
17 Ja nõnda nagu ta neile tõlgendas, nõnda nendega juhtuski, ja vaarao seadis ülemjoogikallaja tagasi ametisse ja ülempagari tappis, nõnda nagu Joosep neile tõlgendanud oli.
18 Aga ülemjoogikallaja unustas Joosepi vanglasse, kuigi ta oli temale teatanud, mis temaga juhtub, ega pidanud meeles vaaraole teatada, kuidas Joosep temale oli rääkinud, sest ta oli unustanud.

PEATÜKK 40

1 Ja neil päevil nägi vaarao ühel ööl kaks unenägu näljahädast, mis pidi tulema kogu maale. Ja ta ärkas unest ning kutsus kõik Egiptuses olevad unenägude seletajad ja võlurid ja jutustas neile oma kaks unenägu, aga nad ei suutnud neid seletada.
2 Ja siis meenus ülemjoogikallajale Joosep ja ta rääkis temast kuningale ning tõi ta vanglast välja ja too jutustas temale oma kaks unenägu.
3 Ja ta ütles vaaraole, et tema kaks unenägu on üks ja sama, ja ta ütles temale: „Tuleb seitse aastat, mil on küllus kogu Egiptusemaal, ja pärast seda seitse nälja-aastat, nii suur nälg, millist pole kogu maal olnud."
4 Ja nüüd vaarao määraku ülevaatajad kogu Egiptusemaale ja need varugu toidust igasse linna külluseaastate päevadeks, et seitsmeks nälja-aastaks oleks toitu ja maa ei hukkuks näljahäda tõttu, sest see on väga ränk.
5 Ja Issand andis Joosepile vaarao silmis soosingu ja halastuse ning vaarao ütles oma sulastele: „Me ei leia ühtegi nii tarka ja mõistlikku meest kui see mees, sest Issanda Vaim on temaga!"
6 Ja ta pani tema teiseks kogu oma kuningriigis ja andis temale võimu kogu Egiptuse üle ning lasi tal sõita vaarao teisel vankril.
7 Ja ta riietas temale bissuse riided ja pani talle kaela kuldketi ning (hüüdja) hüüdis tema ees: „El 'El wa 'Abirer!" ja pani temale käele sõrmuse ning tegi ta kogu oma koja valitsejaks ja ülistas teda ning ütles talle: „Ainult troonil olen ma sinust suurem!"
8 Ja Joosep valitses kogu Egiptusemaa üle ja kõik vaarao vürstid ja kõik tema sulased ja kõik, kes kuninga asju ajasid, armastasid teda, sest ta käis õiglaselt, sest ta oli ilma uhkuse ja ülbuseta, ta ei teinud vahet isikutel ega võtnud vastu ande, vaid ta mõistis õiglaselt kohut kogu maa rahva üle.
9 Ja Egiptusemaal oli vaarao ees rahu Joosepi pärast, sest Issand oli temaga ja andis talle soosingut ja halastust kõigi ta põlvede jooksul kõigi nende ees, kes teda tundsid ja kes temast kuulsid, ja vaarao kuningriik oli hästi korraldatud ning seal ei olnud Saatanat ega kurja inimest.
10 Ja kuningas pani Joosepile nimeks Sephantiphans ja andis Joosepile naiseks Pootifari tütre, kes oli Heliopolise preestri, ülempreestri tütar.
11 Ja sel päeval, kui Joosep vaarao ees seisis, oli ta kolmkümmend aastat vana.
12 Ja sel aastal suri Iisak. Ja nõnda sündis, nagu Joosep oli oma kahe unenäo tõlgendamisel öelnud, nõnda nagu ta oli öelnud, et seitse külluseaastat oli kogu Egiptusemaal ja Egiptusemaa andis külluslikult saaki, üks mõõt tuhat kaheksasada mõõtu.
13 Ja Joosep kogus vilja igasse linna, kuni need olid vilja täis, nii et nad ei suutnud seda enam lugeda ega mõõta selle hulga pärast.

PEATÜKK 41

1 Ja neljakümne viiendal juubelil, teisel nädalal, (ja) teisel aastal, [2165 AM] võttis Juuda oma esmasündinuks Eri, Arami tütarde hulgast naise, nimega Taamar.
2 Aga ta vihkas teda ega maganud temaga, sest ta ema oli Kaanani tütardest ja ta tahtis enesele naise võtta oma ema sugulaste hulgast, aga ta isa Juuda ei lubanud teda.
3 Ja see Eer, Juuda esmasündinu, oli paheline ja Issand tappis ta.
4 Ja Juuda ütles oma vennale Onanile: „Mine oma venna naise juurde ja täida tema ees vennakohust ning kasvata oma vennale järeltulijaid!"
5 Aga Onan teadis, et seeme ei jää temale, vaid ainult ta vennale, ja ta läks oma venna naise kotta ning puistas seeme maha; ta oli Issanda silmis paha ja Ta tappis tema.
6 Ja Juuda ütles oma miniale Taamarile: „Jää lesena oma isakotta, kuni mu poeg Seela suureks kasvab, siis ma annan su temale naiseks!"
7 Ja ta kasvas suureks; aga Bedsuel, Juuda naine, ei lubanud oma pojal Seelal abielluda. Ja Bedsuel, Juuda naine, suri [2168 AM] selle nädala viiendal aastal.
8 Ja kuuendal aastal läks Juuda Timnasse lambaid niitma. [21:69] Ja nad ütlesid Taamarile: „Vaata, su äi läheb Timnasse lambaid niitma."
9 Ja ta võttis lese riided seljast, pani loori ette, ehtis ennast ja istus väravas Timna tee kõrval.
10 Ja kui Juuda oli teel, leidis ta naise ja pidas teda hooraks ning ütles temale: „Lase ma tulen sinu juurde!" Ja naine ütles temale: „Tule sisse!" ja mees läks sisse.
11 Ja naine ütles temale: „Anna mulle mu palk!" Ja ta vastas temale: „Mul pole käes midagi muud kui sõrmus, mis on mu sõrmes, kee ja kepp, mis on mu käes."
12 Ja naine ütles temale: „Anna need mulle, kuni sa mulle palga saadad!" Ja ta ütles talle: „Ma saadan sulle kitsetalle."

Ja ta andis need temale ning heitis ta juurde ja naine jäi temast lapseootele.
13 Ja Juuda läks oma lammaste juurde ja ta läks oma isakotta.
14 Ja Juuda läkitas oma karjase, Adullami mehe, käe läbi kitsetalle, aga too ei leidnud teda. Ja ta küsis paiga elanikelt, öeldes: „Kus on see hoor, kes siin oli?" Ja nad vastasid temale: „Siin ei ole meie seas ühtegi hoornaist."
15 Ja ta tuli tagasi ning teatas temale ja ütles talle, et ta ei olnud teda leidnud: „Ma küsisin paiga elanikelt ja nad ütlesid mulle: „Siin ei ole ühtegi hoora.""
16 Ja ta ütles: „Las ta hoiab (neid), et me ei saaks pilkealuseks." Ja kui ta oli kolm kuud täis saanud, sai ilmsiks, et ta on lapseootel, ja Juudale teatati, öeldes: „Vaata, su minia Taamar on hooruse läbi lapseootel."
17 Ja Juuda läks oma isakotta ning ütles oma isale ja vendadele: „Tooge ta välja ja nad põletagu ta ära, sest ta on Iisraelis rüvetust teinud!"
18 Ja kui nad ta välja tõid, et teda põletada, saatis ta oma äiale sõrmuse, kaelakee ja kepi, öeldes: „Tunnista, kelle omad need on, sest tema läbi ma olen lapseootel!"
19 Ja Juuda tunnistas ning ütles: „Taamar on minust õiglasem."
20 Ja seepärast ärgu nad teda põletagu!' Ja sel põhjusel ei antud teda Seelale ja ta ei lähenenud talle enam.
21 Ja pärast seda sünnitas ta selle teise nädala seitsmendal aastal kaks poega, Peretsi [2170 AM] ja Serahi.
22 Ja siis said täis seitse viljakat aastat, millest Joosep vaaraole oli rääkinud.
23 Ja Juuda tunnistas, et tegu, mille ta oli teinud, oli kuri, sest ta oli maganud oma miniaga ja pidas seda oma silmis vastikuks. Ta tunnistas, et ta oli üle astunud ja eksinud, sest ta oli paljastanud oma poja hõlma. Ja ta hakkas oma üleastumise pärast leinama ja Issanda ees anuma.
24 Ja me ütlesime talle unes, et see andestati talle, sest ta anus ja leinas ning ei teinud seda enam.
25 Ja ta sai andeksandi, sest ta pöördus oma patust ja oma teadmatusest, sest ta oli meie Jumala ees rängalt üle astunud; ja igaüks, kes nõnda teeb, igaüks, kes magab oma ämma juures, las nad põletavad ta tulega ära, et ta saaks seal põleda, sest neil on ebapuhtus ja rüve, las nad põletavad nad tulega ära.
26 Ja sina käsi Iisraeli lastel, et nende seas ei oleks ebapuhtust, sest igaüks, kes magab oma minia või ämma juures, on toime pannud ebapuhtust; tulega põletagu nad ära mees, kes on temaga maganud, ja samuti naine, ja Tema pöörab Iisraelilt ära viha ja karistuse.
27 Ja Juudale me ütlesime, et tema kaks poega ei olnud temaga maganud ja sel põhjusel loodi tema seeme teiseks põlvkonnaks ja seda ei juurita välja.
28 Sest ta oli läinud ja otsinud karistust Aabrahami otsuse kohaselt, mille ta oli käskinud oma poegadel teha, nimelt oli Juuda püüdnud teda tulega põletada.

PEATÜKK 42

1 Ja neljakümne viienda juubeli kolmanda nädala esimesel aastal hakkas maale tulema nälg ja vihma keeldus maale andmast, sest vihma ei sadanud üldse.
2 Ja maa muutus viljatuks, aga Egiptusemaal oli toitu, sest Joosep oli seitsmel külluseaastal kogunud maa seemet ja hoidnud seda alles.
3 Ja egiptlased tulid Joosepi juurde, et ta neile toitu annaks, ja ta avas aiad, kus oli esimese aasta vili, ja müüs seda maa rahvale kulla eest.
4 <Nüüd oli Kaananimaal väga kange nälg> ja Jaakob kuulis, et Egiptuses on toitu, ja läkitas oma kümme poega, et need talle Egiptusesse toitu ostaksid; aga Benjamini ta ei läkitanud ja <Jaakobi kümme poega> saabusid <Egiptusse> nende seas, kes sinna läksid.
5 Ja Joosep tundis nad ära, aga nemad ei tundnud teda ära ja ta rääkis nendega ning küsitles neid ja ütles neile: „Kas te pole mitte maakuulajad ja kas te pole tulnud maa ligipääse uurima?" Ja ta pani nad valve alla.
6 Ja pärast seda ta lasi nad jälle vabaks, pidas Siimeoni kinni ja saatis teele oma üheksa venda.
7 Ja ta täitis nende kotid viljaga ja pani nende kulla kottidesse, aga nad ei teadnudki.
8 Ja ta käskis neil tuua oma noorema venna, sest nad olid talle rääkinud, et nende isa ja noorem vend on elus.
9 Ja nad läksid Egiptusemaalt üles ning jõudsid Kaananimaale ja jutustasid oma isale kõigest, mis nendega oli juhtunud ja kuidas maa isand oli nendega karmilt rääkinud ja Siimeoni kinni võtnud, kuni nad Benjamini toovad.
10 Ja Jaakob ütles: „Te olete mind lapsed ilma jätnud! Joosepit ei ole enam ja Siimeoni ei ole enam ja te võtate Benjamini ära! Teie kurjus on tabanud mind!"
11 Ja ta ütles: „Mu poeg ei lähe teiega alla, et ta ei jääks haigeks, sest nende ema sünnitas kaks poega ja üks on surnud, ja ka selle te võtate minult ära. Kui ta teel peaks palavikku jääma, siis te saadate mu vanaduse kurbusega surmani."
12 Sest ta nägi, et igaühele oli raha kotis tagasi antud, ja seepärast kartis ta teda saata.
13 Ja nälg süvenes ning muutus valusaks Kaananimaal ja kõigis maades peale Egiptusemaa, sest paljud egiptlaste lapsed olid oma seemet toiduks varunud sellest ajast peale, kui nad nägid Joosepit seemet kogumas ja aitadesse panemas ning nälja-aastateks säilitamas.
14 Ja Egiptuse rahvas toitis end sellega oma näljahäda esimesel aastal.
15 Aga kui Iisrael nägi, et nälg maal väga kange oli ja et päästet ei olnud, ütles ta oma poegadele: „Minge tagasi ja hankige meile leiba, et me ei sureks!"
16 Ja nad ütlesid: „Me ei lähe! Kui meie noorim vend ei tule meiega, siis me ei lähe."
17 Ja Iisrael nägi, et kui ta teda nendega kaasa ei saada, siis nad kõik näljahäda tõttu hukkuvad
18 Ja Ruuben ütles: „Anna ta minu kätte, ja kui ma teda sulle tagasi ei too, siis tapa mu kaks poega tema hinge asemel!"
19 Ja ta ütles temale: „Ta ei tohi sinuga minna!" Ja Juuda astus ligi ning ütles: „Saada ta minuga kaasa, ja kui ma teda sinu juurde tagasi ei too, siis ma kannan sinu ees süüd kogu oma elupäeva."
20 Ja ta saatis ta nendega kaasa selle nädala teisel aastal, kuu esimesel päeval, ja nad tulid Egiptusemaale koos kõigi nendega, kes tulid, ja (neil oli) käes kingitusi: stakte, mandleid, tammepähkleid ja puhast mett.

21 Ja nad läksid ning seisid Joosepi ette ja ta nägi oma venda Benjamini ja tundis ta ära ning küsis neilt: „Kas see on teie noorim vend?" Ja nad vastasid temale: „Tema on see." Ja ta ütles: „Issand olgu sulle armuline, mu poeg!"
22 Ja ta saatis ta oma kotta ja too tõi Siimeoni nende juurde ning tegi neile pidusöögi ja nad ulatasid temale kingituse, mille nad olid oma kätega toonud.
23 Ja nad sõid tema ees ja ta andis neile kõigile osa, aga Benjamini osa oli seitse korda suurem kui kõigil teistel.
24 Ja nad sõid ja jõid ning tõusid ja jäid oma eeslite juurde.
25 Ja Joosep sepitses plaani, kuidas teada saada nende mõtteid selle kohta, kas nende seas on rahumeelsed mõtted võidutsemas, ja ta ütles oma kojaülemale: „Täida kõik nende kotid toiduga ja pane neile raha tagasi nende anumatesse, ja minu karikas, see hõbekarikas, millest ma joon, pane see noorima kotti ja saada nad minema!"

PEATÜKK 43

1 Ja ta tegi nõnda, nagu Joosep temale oli öelnud, ja täitis kõik nende kotid toiduga, pani nende raha kottidesse ja karika Benjamini kotti.
2 Ja varahommikul nad lahkusid. Ja kui nad sealt olid lahkunud, ütles Joosep oma kojaülemale: „Aja neid taga, jookse ja võta nad kinni, öeldes: „Hea eest olete mulle kurjaga tasunud; te olete minult varastanud hõbekarika, millest mu isand joob." Ja tooge minu juurde tagasi nende noorim vend ja tooge ta kiiresti, enne kui ma oma kohtujärjele lähen."
3 Ja ta jooksis neile järele ja ütles neile needsamad sõnad.
4 Ja nad ütlesid temale: „Jumal hoidku su sulastelt seda asja tegemast ja su isanda kojast riistu varastamast; ja ka raha, mille me eelmisel korral oma kottidest leidsime, tõime meie, su sulased, Kaananimaalt tagasi."
5 Kuidas me siis peaksime riistu varastama? Vaata, siin me oleme ja meie kotid otsime, ja kus iganes sa leiad karika mõne mehe kotist meie seast, see tapetakse, ja meie ja meie eeslid teenime su isandat.
6 Ja ta ütles neile: „Ei nõnda, vaid mehe, kelle juurest ma leian, võtan ma sulaseks ja te võite rahus koju tagasi pöörduda."
7 Ja kui ta otsis nende kotis, alustades vanimast ja lõpetades noorimaga, siis leiti see Benjamini kotist.
8 Ja nad käristasid oma riided lõhki ja laadisid oma eeslid selga ning läksid tagasi linna ja tulid Joosepi kotta ja nad kõik kummardasid tema ees silmili maha.
9 Ja Joosep ütles neile: „Te olete kurja teinud!" Ja nad vastasid: „Mida me peaksime ütlema ja kuidas me peaksime end kaitsma? Meie isand on oma sulaste üleastumise paljastanud; vaata, me oleme oma isanda sulased ja ka meie eeslid."
10 Ja Joosep ütles neile: „Ka mina kardan Issandat. Teie aga minge koju ja laske oma vennal olla mu sulaseks, sest te olete teinud kurja! Kas te ei tea, et mees naudib oma karikat samamoodi nagu mina seda karikat? Ja ometi olete te selle minult varastanud?"
11 Ja Juuda ütles: „Oh mu isand, luba palun oma sulasel rääkida mu isanda kõrvas kaks venda, kelle su sulase ema meie isale ilmale tõi. Üks läks ära ja kadus ära ning teda pole leitud. Ta on üksi oma emast alles jäänud. Su sulane, meie isa, armastab teda ja tema elu on seotud selle poisi eluga.
12 Ja kui me läheme su sulase, oma isa juurde ja poissi pole meiega, siis ta sureb ja me saadame oma isa kurvastusega surma.
13 Lubage nüüd mina, su sulane, poisi asemel jääda orjaks oma isandale ja poiss mingu oma vendadega, sest ma olen tema eest käemeheks saanud su sulase, meie isa ees. Ja kui ma teda tagasi ei too, siis peab su sulane kandma igavesti meie isa süüd.
14 Ja Joosep nägi, et nad kõik olid üksteisega ühel meelel headuses, ega suutnud end tagasi hoida ja ütles neile, et tema on Joosep.
15 Ja ta rääkis nendega heebrea keeles, langes neile kaela ja nuttis.
16 Aga nemad ei tundnud teda ära ja hakkasid nutma. Ja ta ütles neile: „Ärge nutke minu pärast, vaid kiiresti tooge mu isa minu juurde! Siis näete, et minu suu räägib ja mu venna Benjamini silmad näevad!"
17 Sest vaata, see on näljahäda teine aasta ja viis aastat on veel ilma lõikuse, puuvilju või kündmiseta.
18 Tulge kiiresti alla teie ja teie pered, et te näljahäda tõttu ei hukkuks ega oma vara pärast kurvastaks, sest Issand läkitas mind teie ette asju korda seadma, et paljud inimesed võiksid elada.
19 Ja öelge mu isale, et ma olen ikka veel elus, ja vaata, te näete, et Issand on mind pannud vaaraole isaks ja valitsejaks tema koja ja kogu Egiptusemaa üle.
20 Ja jutustage mu isale kogu minu hiilgusest ja kõigist rikkustest ja hiilgusest, mida Issand mulle on andnud.
21 Ja vaarao käsul andis ta neile vankreid ja teemoona ning andis neile kõigile kirjusid riideid ja hõbedat.
22 Ja nende isale saatis ta riideid ja hõbedat ning kümme vilja kandvat eeslit ja saatis need minema.
23 Ja nad läksid üles ning jutustasid oma isale, et Joosep on elus ja jagab vilja kõigile maa rahvastele ning et ta on valitseja kogu Egiptusemaa üle.
24 Ja nende isa ei uskunud seda, sest ta oli endast väljas, aga kui ta nägi vankreid, mis Joosep oli saatnud, siis virgus ta vaim ellu ja ta ütles: „Mulle küllalt, kui Joosep elab; ma lähen alla ja vaatan teda enne, kui ma suren."

PEATÜKK 44

1 Ja Iisrael läks teele Haaranist oma kodust kolmanda kuu noorkuu päeval ja läks Vandekaevu teed mööda ning ohverdas oma isa Iisaki Jumalale selle kuu seitsmendal päeval ohvri.
2 Ja Jaakobile meenus unenägu, mida ta oli Peetelis näinud, ja ta kartis Egiptusesse minna.
3 Ja kui ta mõtles Joosepile sõna saata, et too tema juurde tuleks, aga ei läheks alla, jäi ta sinna seitsmeks päevaks, et näha nägemust, kas ta peaks jääma või minema alla.
4 Ja ta pidas uudsevilja lõikuspüha vana viljaga, sest kogu Kaananimaal ei olnud peotäitki seemet, sest nälg oli kõigi loomade, veiste ja lindude ning ka inimeste seas.
5 Ja kuueteistkümnendal päeval ilmus Issand temale ja ütles temale: „Jaakob, Jaakob!" Ja tema vastas: „Siin ma olen!" Ja ta ütles temale: „Mina olen su isade Jumal, Aabrahami ja Iisaki Jumal; ära karda minna alla Egiptusesse, sest ma teen sinust sinna suure rahva! Ma

lähen sinuga alla ja ma toon su (tagasi) üles ja siia maale sind maetakse ja Joosep paneb oma käed su silmadele.”
6 Ära karda, mine alla Egiptusesse!
7 Ja ta pojad ja ta poegade pojad tõusid püsti ja panid oma isa ja oma asjad vankritele.
8 Ja Iisrael tõusis Vandekaevust selle kolmanda kuu kuueteistkümnendal päeval ja läks Egiptusemaale.
9 Ja Iisrael läkitas Juuda enese ees oma poja Joosepi juurde Gooseni maad uurima, sest Joosep oli öelnud oma vendadele, et nad tuleksid ja elaksid seal, et nad võiksid tema lähedal olla.
10 Ja see oli Egiptusemaal kõige parem (maa) ja tema lähedal kõigile (neile) ja ka kariloomadele.
11 Ja need on Jaakobi poegade nimed, kes läksid Egiptusesse koos oma isa Jaakobiga.
12 Ruuben, Iisraeli esmasündinu; ja need olid tema poegade nimed: Eenok, Pallu, Hesron ja Karmi – viis.
13 Siimeon ja tema pojad; ja need olid tema poegade nimed: Jemuel, Jaamin, Ohad, Jaakin, Sohar ja Šaul, sefatlase naise poeg – seitse.
14 Leevi ja tema pojad; ja need olid tema poegade nimed: Geerson, Kehat ja Merari – neli.
15 Juuda ja tema pojad; ja need olid tema poegade nimed: Seela, Perets ja Serah – neli.
16 Issaskar ja tema pojad; ja need olid tema poegade nimed: Toola, Puua, Jaasub ja Simron – viis.
17 Sebulon ja tema pojad; ja need on tema poegade nimed: Sered, Eelon ja Jahleel – neli.
18 Ja need olid Jaakobi pojad ja nende pojad, keda Lea Jaakobile Mesopotaamias ilmale tõi, kuus, ja nende õde Diina, ja kõik Lea poegade hinged ja nende pojad, kes läksid oma isa Jaakobiga Egiptusesse, olid kakskümmend üheksa, ja nende isa Jaakob oli koos nendega, neid oli kolmkümmend.
19 Ja Silpa, Lea teenija, Jaakobi naise pojad, kes tõid Jaakobile ilmale Gaadi ja Ashuri.
20 Ja need olid nende poegade nimed, kes temaga Egiptusesse läksid: Gaadi pojad olid Sifjon, Haggi, Šuni, Esbon, Eri, Areli ja Arodi – kaheksa.
21 Ja Aaseri pojad olid Jimna, Jisva, <ja Jisvi>, Berija ja Serah, nende üks õde – kuus.
22 Kokku oli hingi neliteist ja Lea järeltulijaid oli kokku nelikümmend neli.
23 Ja Raaheli, Jaakobi naise pojad olid Joosep ja Benjamin.
24 Ja Joosepile sündisid Egiptuses enne, kui ta isa Egiptusesse tuli, need, keda temale ilmale tõi Asenat, Heliopolise preestri Pootifari tütar, Manasse ja Efraim – kolm.
25 Ja Benjamini pojad olid Bela, Beker, Asbel, Gera, Naaman, Ehi, Ros, Muppim, Huppim ja Ard-Eleven.
26 Ja kõiki Raaheli hingi oli neliteist.
27 Ja Bilha, Jaakobi naise Raaheli teenijanna pojad, kelle ta Jaakobile ilmale tõi, olid Daan ja Naftali.
28 Ja need olid nende poegade nimed, kes nendega Egiptusesse läksid. Daani pojad olid Husim, Saamon, Asudi, Ijaka ja Saalomon – kuus.
29 Ja nad surid aastal, mil nad Egiptusesse jõudsid, ja seal jäi järele ainult Dan Hushim.
30 Ja need olid Naftali poegade nimed: Jahasiel, Guuni, Jeeser, Sallum ja Iv.
31 Ja Iv, kes oli sündinud pärast nälja-aastaid, suri Egiptuses.
32 Ja kõiki Raaheli hingi oli kakskümmend kuus.
33 Ja kõiki Jaakobi hingi, kes Egiptusesse läksid, oli seitsekümmend hinge. Need on tema lapsed ja ta lastelapsed, kokku seitsekümmend; aga viis surid Egiptuses enne Joosepit ja neil ei olnud lapsi.
34 Ja Kaananimaal surid kaks Juuda poega, Er ja Oonan, ja neil ei olnud lapsi, ja Iisraeli lapsed matsid hukkunud ja nad arvati seitsmekümne paganarahva hulka.

PEATÜKK 45

1 Ja Iisrael läks Egiptusemaale, Gooseni maale, neljanda kuu noorkuu ajal, neljakümne viienda juubeli kolmanda nädala teisel aastal.
2 Ja Joosep läks oma isale Jaakobile vastu Gooseni maakonda ja langes isale kaela ning nuttis.
3 Ja Iisrael ütles Joosepile: „Lubage mul nüüd surra, kuna ma sind nägin. Ja nüüd olgu kiidetud Issand, Iisraeli Jumal, Aabrahami Jumal ja Iisaki Jumal, kes ei ole keelanud oma halastust ja armu oma sulasele Jaakobile!”
4 Mulle on küllalt, et ma olen näinud su palet oma eluajal; jah, nägemus, mille ma Peetelis nägin, on tõsi. Kiidetud olgu Issand, mu Jumal, igavesest ajast igavesti, ja kiidetud olgu tema nimi!
5 Ja Joosep ja ta vennad sõid oma isa ees leiba ja jõid veini ning Jaakob rõõmustas üliväga, sest ta nägi Joosepit oma vendadega söömas ja tema ees joomas ning ta õnnistas kõigi asjade Loojat, kes oli teda hoidnud ja oli talle säilitanud tema kaksteist poega.
6 Ja Joosep oli andnud oma isale ja vendadele kingiks õiguse elada Goosenimaal ja Rameseseses ja kogu ümberkaudses maakonnas, mille üle ta vaarao ees valitses. Ja Iisrael ja ta pojad elasid Goosenimaal, Egiptusemaa parimas osas, ja Iisrael oli Egiptusesse tulles sada kolmkümmend aastat vana.
7 Ja Joosep toitis oma isa ja vendi ja ka nende vara leivaga, nii palju kui neil jätkus seitsmeks nälja-aastaks.
8 Ja Egiptusemaa kannatas näljahäda tõttu ja Joosep omandas vaaraole kogu Egiptusemaa toidu eest ning ta sai enda valdusse rahva ja nende kariloomad ja kõik vaaraole kuuluva.
9 Ja nälja-aastad said läbi ning Joosep andis maal elavatele inimestele seemet ja toitu, et nad saaksid kaheksandal aastal (maale) külvata, sest jõgi oli üle ujutanud kogu Egiptusemaa.
10 Sest seitsme näljahäda aasta jooksul ei olnud see üle ääre aetud ja oli niisutanud vaid mõnda kohta jõe kallastel, aga nüüd see üle ääre aeti ja egiptlased külvasid maad ning see kandis sel aastal palju vilja.
11 Ja see oli neljakümne viienda juubeli neljanda nädala esimene aasta [2178 AM].
12 Ja Joosep võttis lõikuse viljast viiendiku kuningale ja jättis neile neli osa toiduks ja seemneks ning Joosep tegi sellest Egiptusemaal korralduse tänapäevani.
13 Ja Iisrael elas Egiptusemaal seitseteist aastat ja kõiki tema elupäevi oli kolm juubelit, sada nelikümmend seitse aastat, ja ta suri neljakümne viienda juubeli viienda nädala neljandal aastal.

14 Ja Iisrael õnnistas oma poegi enne surma ja jutustas neile kõik, mis neid Egiptusemaal tabab; ja ta tegi neile teatavaks, mis neid viimseil päevil tabab, ja ta õnnistas neid ning andis Joosepile kaks osa maal.
15 Ja ta läks magama oma isade juurde ja ta maeti kahekordsesse koopasse Kaananimaal, oma isa Aabrahami kõrvale hauda, mille ta enesele kaevas kahekordsesse koopasse Hebronimaal.
16 Ja ta andis kõik oma raamatud ja oma isade raamatud oma pojale Leevile, et ta neid säilitaks ja oma lastele edasi annaks kuni tänapäevani.

PEATÜKK 46

1 Ja sündis, et pärast Jaakobi surma Iisraeli lapsed said Egiptusemaal palju ja neist sai suur rahvas ning nad olid südamelt üksmeelsed, nii et vend armastas venda ja iga mees aitas oma venda ja nad said rikkalikult ja paljunesid üliväga, kümme [2242 AM] aastanädalat, kõik Joosepi elupäevad.
2 Ja Joosepi elupäevil pärast oma isa Jaakobi sündi ei olnud Saatanat ega kurjust, sest kõik egiptlased austasid Iisraeli lapsi kõigil Joosepi elupäevil.
3 Ja Joosep suri saja kümne aasta vanuselt; seitseteist aastat elas ta Kaananimaal ja kümme aastat oli ta orjana ja kolm aastat vangis ja kaheksakümmend aastat oli ta kuninga all, valitsedes kogu Egiptusemaad.
4 Ja tema suri ja kõik ta vennad ja kogu see põlvkond.
5 Ja enne surma käskis ta Iisraeli lastel tema luud endaga kaasas kanda, kui nad Egiptusemaalt lahkuvad.
6 Ja ta pani nad vanduma tema luude pärast, sest ta teadis, et egiptlased ei too teda enam Kaananimaale ega mata teda sinna, sest Kaanani kuningas Makamaron sõdis Assüüria maal elades orus Egiptuse kuningaga ja tappis ta seal ning ajas egiptlasi taga Ermoni väravateni.
7 Aga ta ei saanud siseneda, sest Egiptuse kuningaks oli saanud uus kuningas, kes oli temast tugevam. Ta naasis Kaananimaale ja Egiptuse väravad suleti ning keegi ei läinud välja ega tulnud Egiptusesse.
8 Ja Joosep suri neljakümne kuuendal juubelil, kuuendal nädalal, teisel aastal, ja nad maeti ta Egiptusemaale ja kõik ta vennad surid pärast teda.
9 Ja Egiptuse kuningas läks sõtta Kaanani kuningaga [2263 AM] neljakümne seitsmendal juubelil, teisel nädalal teisel aastal, ja Iisraeli lapsed tõid välja kõik Jaakobi laste luud peale Joosepi luude ja matsid need mäe kahekordsesse koopasse väljale.
10 Ja enamik (neist) naasis Egiptusesse, aga mõned neist jäid Hebroni mägedesse ja sinu isa Amram jäi nende juurde.
11 Ja Kaanani kuningas sai võidu Egiptuse kuninga üle ning sulges Egiptuse väravad.
12 Ja ta sepitses Iisraeli laste vastu kurja plaani neid vaevata ja ütles Egiptuse rahvale: „Vaata, Iisraeli laste rahvas on meiega võrreldes paljunenud ja paljunenud!"
13 Tulgem ja tegeleme nendega targalt, enne kui nad liiga paljuks saavad, ja piiname neid orjusega, enne kui sõda meile kallale tuleb ja enne kui nemadki meie vastu võitlevad; muidu nad liituvad meie vaenlastega ja ajavad end meie maalt ära, sest nende süda ja nägu on Kaananimaa poole.
14 Ja ta pani nende üle sundijad neid orjusega piinama; ja nad ehitasid vaaraole, Pitomile ja Raamsesele kindlad linnad ning ehitasid üles kõik müürid ja kõik kindlustused, mis olid langenud Egiptuse linnades.
15 Ja nad sundisid neid karmilt teenima, ja mida rohkem nad neile kurja tegid, seda enam nad vohasid ja paljunesid.
16 Ja Egiptuse rahvas jälestas Iisraeli lapsi.

PEATÜKK 47

1 Ja seitsmendal nädalal, seitsmendal aastal, neljakümne seitsmendal juubelil, läks su isa välja Kaananimaalt ja sina sündisid neljandal nädalal, selle kuuendal aastal, neljakümne kaheksandal juubelil; see oli Iisraeli laste viletsuse aeg.
2 Ja vaarao, Egiptuse kuningas, andis neile käsu, et nad viskaksid jõkke kõik oma poeglapsed, kes on sündinud.
3 Ja nad heitsid neid sisse seitse kuud kuni päevani, mil sa sündisid
4 Ja su ema peitis sind kolm kuud ja nad rääkisid temast. Ja ta tegi sulle laeva ning kattis selle pigi ja asfaldiga ja asetas selle jõe kaldale kivide vahele ja pani sind sinna seitsmeks päevaks. Ja su ema tuli öösel ja imetas sind, ja päeval kaitses su õde Miriam sind lindude eest.
5 Ja neil päevil tuli vaarao tütar Tarmuth jõkke suplema ja kuulis su häält nutmas ning käskis oma teenijannadel sind välja tuua ja nad tõidki su tema juurde.
6 Ja ta võttis su laevast välja ja tal oli su peale hale.
7 Ja su õde ütles temale: „Kas ma peaksin minema ja kutsuma sulle ühe heebrea naise, et ta sulle seda last imetaks ja rinnapiima annaks?"
8 Ja ta ütles <temale>: „Mine!" Ja ta läks ning kutsus su ema Jookebedi ja andis temale palka ning imetas sind.
9 Ja pärast seda, kui sa suureks kasvasid, viidi sind vaarao tütre juurde ja sa said tema pojaks. Ja su isa Amram õpetas sulle kirjutamist, ja pärast kolme nädala möödumist viidi sind kuninglikku õukonda.
10 Ja sa olid kolm aastat õukonnas kuni ajani [2351-], mil sa kuninglikust õukonnast lahkusid ja nägid egiptlast löömas su sõpra, kes oli [2372 AM] Iisraeli laste hulgast, ja sa tapsid ta ning peitsid liiva sisse.
11 Teisel päeval aga tülitsesid kaks Iisraeli last ja sa ütlesid sellele, kes ülekohut tegi: „Miks sa oma venda lööd?"
12 Ja ta vihastus ja oli nördinud ning ütles: „Kes on sind meie ülemaks ja kohtumõistjaks teinud? Kas sa arvad, et tapad mindki, nagu sa eile tapsid egiptlase?" Ja sa kartsid ning põgenesid nende sõnade pärast.

PEATÜKK 48

1 Ja neljakümne üheksanda juubeli kolmanda nädala kuuendal aastal sa lahkusid ja elasid <[2372 AM] Midjanimaal> viis nädalat ja üks aasta. Ja sa naasid Egiptusesse viiekümnenda juubeli teise aasta teisel nädalal.
2 Ja sina ise tead, mida Ta sulle Siinai mäel [2410 AM] rääkis ja mida prints Mastêmâ sinuga tahtis teha, kui sa Egiptusesse tagasi pöördusid <teel, kui sa temaga ööbimiskohas kohtusid>.

3 Kas ta ei püüdnud kogu oma väega sind tappa ja egiptlasi sinu käest päästa, kui ta nägi, et sind oli läkitatud egiptlaste üle kohut mõistma ja kätte maksma?
4 Ja ma päästsin sind tema käest ja sa tegid need tunnustähed ja imed, mis sind läkitati tegema Egiptuses vaarao ja kogu ta koja, ta sulaste ja rahva vastu.
5 Ja Issand maksis neile Iisraeli pärast kätte suure karistuse ja nuhtles neid vere ja konnade, täide ja parmide ning pahaloomuliste paisetega, mis puhkesid oradesse; ja nende kariloomi surmaga; ja rahekividega, hävitades sellega kõik, mis neile kasvas; ja rohutirtsudega, mis õgisid rahejäänused; ja pimedusega; ja inimeste ja loomade esmasündinute surmaga ja kõigi nende ebajumalate eest maksis Issand kätte ja põletas need tulega.
6 Ja kõik saadeti sinu käe läbi, et sa peaksid neid asju enne nende tegemist teatavaks tegema, ja sa rääkisid Egiptuse kuningaga kõigi tema sulaste ja ta rahva ees.
7 Ja kõik sündis su sõnade järgi; kümme suurt ja kohutavat kohtuotsust tabasid Egiptusemaad, et sa Iisraeli eest kätte maksaksid.
8 Ja Issand tegi kõik Iisraeli pärast ja oma lepingu järgi, mille ta oli Aabrahamiga sõlminud, et ta neile kätte maksab, sellepärast et nad olid nad vägisi orjusse viinud.
9 Ja prints Mastêmâ astus su vastu ja püüdis sind vaarao kätte anda ning aitas Egiptuse nõidu,
10 Ja nad tõusid püsti ja tegid sinu ees kurje tegusid, mida me küll lubasime neil teha, aga ravimeid me ei lubanud nende kätel teha.
11 Ja Issand lõi neid pahaloomuliste haavanditega ja nad ei suutnud püsida, sest me hävitasime nad, nii et nad ei suutnud teha ainsatki tunnustähte.
12 Ja hoolimata kõigist (neist) märkidest ja imedest ei jäänud prints Mastêmâ häbisse, sest ta võttis julguse kokku ja hüüdis egiptlastele, et nad sind taga ajaksid kõigi egiptlaste vägedega, oma vankrite ja hobustega ning kõigi Egiptuse rahvaste väehulkadega.
13 Ja mina seisin egiptlaste ja Iisraeli vahel ja me päästsime Iisraeli tema käest ja tema rahva käest, ja Issand viis nad läbi mere otsekui kuiva maa.
14 Ja kõik rahvad, keda ta tõi Iisraeli taga ajama, heitis Issand, meie Jumal, keset merd, Iisraeli laste all oleva kuristiku sügavustesse, just nagu Egiptuse rahvas heitis oma lapsed jõkke – Ta maksis kätte miljonile neist ja tuhat tugevat ja energilist meest hävitati ühe sinu rahva lastest imetava lapse pärast, kelle nad jõkke viskasid.
15 Ja neljateistkümnendal päeval ja viieteistkümnendal ja kuueteistkümnendal ja seitsmeteistkümnendal ja kaheksateistkümnendal päeval seoti prints Mastêmâ kinni ja vangistati Iisraeli laste taha, et ta ei saaks neid süüdistada.
16 Ja üheksateistkümnendal päeval lasime nad lahti, et nad võiksid aidata egiptlasi ja taga ajada Iisraeli lapsi.
17 Ja ta paadutas nende südamed ja tegi nad kangekaelseks; ja Issand, meie Jumal, sepitses selle plaani, et lüüa egiptlasi ja heita nad merre.
18 Ja neljateistkümnendal päeval me sidusime ta kinni, et ta ei süüdistaks Iisraeli lapsi päeval, mil nad küsisid egiptlastelt anumaid ja riideid, hõbe-, kuld- ja pronksanumaid, et egiptlasi rüüstata orjuse eest, milles nad olid neid sundinud teenima.
19 Ja me ei toonud Iisraeli lapsi Egiptusest välja tühjade kätega.

PEATÜKK 49

1 Pea meeles käsku, mille Issand sulle paasapüha kohta andis, et sa peaksid seda pühitsema õigel ajal esimese kuu neljateistkümnendal päeval, tapma selle enne õhtut ja sööma seda öösel viieteistkümnenda päeva õhtul pärast päikeseloojangut.
2 Sest sel ööl – festivali ja rõõmu alguses – sõite te Egiptuses paasapüha, kui kõik Mastêmâ väed olid valla lastud, et tappa kõik esmasündinud Egiptusemaal, vaarao esmasündinust kuni vangistatud teenijanna esmasündinuni veskis ja kariloomadeni.
3 Ja see on märk, mille Issand neile andis: igasse majja, mille piitsadel nad nägid esimese aastase talle verd, ei tohtinud nad minna tapmiseks, vaid pidid sellest mööda minema, et kõik, kes majas olid, päästetaks, sest vere märk oli piitsadel.
4 Ja Issanda väed tegid kõik nõnda, nagu Issand neid käskis, ja nad möödusid kõigist Iisraeli lastest ning nuhtlus ei tabanud neid, et hävitada nende seast ühtegi hinge, ei veist, inimest ega koera.
5 Ja katk oli Egiptuses väga ränk ja Egiptuses ei olnud ühtegi maja, kus poleks olnud surnut ega nutmist ja hala.
6 Ja kogu Iisrael sõi paasatalle liha ja jõi veini ning kiitis ja õnnistas ning tänas Issandat, oma isade Jumalat, ja oli valmis lahkuma Egiptuse ikke alt ja kurjast orjusest.
7 Ja pea seda päeva meeles kõigil oma elupäevadel ja pühitse seda aastast aastasse kõigil oma elupäevadel, üks kord aastas, sellel päeval, vastavalt kogu selle seadusele, ja ära lükka seda edasi päevast päeva ega kuust kuusse.
8 Sest see on igavene määrus ja uurendatud taevastele tahvlitele kõigi Iisraeli laste kohta, et nad peaksid seda igal aastal sellel päeval üks kord aastas pidama, kõigi oma põlvkondade vältel; ja päevadel ei ole piiri, sest see on seatud igaveseks.
9 Ja mees, kes on puhas ebapuhtusest ja ei tule seda püha tähistama, et tuua Issanda ette meelepärast ohvriandi ning süüa ja juua Issanda ees selle püha päeval, see mees, kes on puhas ja lähedal, hävitatakse; kuna ta ei ohverdanud Issandale ohvriandi määratud ajal, siis ta võtab süü enda peale.
10 Iisraeli lapsed tulgu ja pidaku paasapüha selleks määratud päeval, esimese kuu neljateistkümnendal päeval, õhtute vahel, päeva kolmandast poolest öö kolmanda pooleni, sest kaks osa päevast on antud valgusele ja kolmas osa õhtule.
11 See on see, mida Issand sulle käskis pidada õhtute vahel.
12 Ja seda ei ole lubatud tappa ühelgi valgel ajal, vaid õhtuga piirneval ajal, ja nad söögu seda õhtu ajal kuni kolmanda ööosani, ja kõik, mis selle lihast üle jääb alates kolmandast ööosast ja edasi, põletagu see tulega ära.
13 Ja nad ei tohi seda veega keeta ega toorelt süüa, vaid küpsetada tulel; nad peavad seda hoolega sööma, selle pead koos sisikonnaga ja jalgu tulel küpsetama ja ühtegi konti ei tohi murda, sest Iisraeli lastel ei tohi ühtegi konti purustada.
14 Sel põhjusel käskis Issand Iisraeli lastel pidada paasapüha selle määratud päeval ja nad ei tohi ühtegi konti murda, sest see on püha ja seatud päev ning päevast päeva ja kuust kuusse ei tohi seda üle minna, vaid püha päeval tuleb seda pidada.

15 Ja sina käsi Iisraeli lastel pidada paasapüha oma päevade jooksul, igal aastal, üks kord aastas, selle määratud ajal, ja see tuleb mälestuseks, mis on Issanda ees meelepärane, ja ükski nuhtlus ei tule neile sel aastal, mil nad tähistavad paasapüha selle õigel ajal, igas mõttes Tema käsu kohaselt.
16 Ja nad ei tohi seda süüa väljaspool Issanda pühamut, vaid Issanda pühamu ees ja kogu Iisraeli koguduse rahvas pühitseb seda määratud ajal.
17 Ja igaüks, kes on selle päeval kätte jõudnud, söögu seda teie Jumala pühamus Issanda ees, alates kahekümneaastasest ja üle selle; sest nõnda on kirjutatud ja seatud, et nad peaksid seda sööma Issanda pühamus.
18 Ja kui Iisraeli lapsed tulevad maale, mille nad peavad pärima Kaananimaale, ja püstitavad Issanda telgi keset maad ühe oma suguharu juurde, kuni Issanda pühamu on maale ehitatud, siis tulgu nad ja pühitsegu paasapüha Issanda telgi keskel ning tapku see Issanda ees aasta-aastalt.
19 Ja neil päevil, kui koda on ehitatud Issanda nimel nende pärismaal, lähevad nad sinna ja tapavad paasatall õhtul, päikeseloojangul, päeva kolmandal poolel.
20 Ja nad ohverdagu selle veri altari lävel ja pangu selle rasv altaril olevale tulele ning söögu selle liha tulel küpsetatult koja õues, mis on pühitsetud Issanda nimel.
21 Ja nad ei tohi pidada paasapüha oma linnades ega mujal kui Issanda telgi ees või tema koja ees, kus tema nimi on elanud; ja nad ei tohi Issandast kõrvale kalduda.
22 Ja sina, Mooses, käsi Iisraeli lastel pidada paasapüha korraldusi, nõnda nagu sulle on kästud; kuuluta neile igal aastal ja selle päevade kohta ning hapnemata leiva püha, et nad sööksid hapnemata leiba seitse päeva ja et nad peaksid pidama selle püha ning et nad tooksid iga päev nende seitsme rõõmupäeva jooksul ohvriandi Issanda ette oma Jumala altaril.
23 Sest te pidasite seda püha kiiruga, kui te Egiptusest lahkusite, kuni te jõudsite Suri kõrbe; sest mere kaldal te lõpetasite selle.

PEATÜKK 50

1 Ja pärast seda Seadust tegin ma sulle teatavaks hingamispäevad Siinai kõrbes, mis on Elimi ja Siinai vahel.
2 Ja ma rääkisin sulle Siinai mäel maa hingamispäevadest ja ma rääkisin sulle juubeliaastatest aastate hingamispäevade seas, aga nende aastat ma ei ole sulle rääkinud enne, kui te jõuate maale, mille te peate pärima.
3 Ja maa peab oma hingamispäevi pidama, kui nad seal elavad, ja nad peavad tundma juubeliaastat.
4 Seepärast olen ma sulle määranud aastanädalad ja aastad ja juubeliaastad: Aadama päevist kuni tänapäevani on nelikümmend üheksa juubeliaastat, [2410 AM] ja üks nädal ja kaks aastat: ja veel on nelikümmend aastat (sõna-sõnalt 'kaugel') aega Issanda käskude õppimiseks [2450 AM], kuni nad lähevad üle Kaananimaale, ületades Jordani läände.
5 Ja juubelid mööduvad, kuni Iisrael on puhastatud kõigest hooruse ja ebapuhtuse ja rüveduse ja patu ja eksimuse süüst ning elab kindlustundega kogu maal ja ei ole enam Saatanat ega ühtegi kurja ja maa on sellest ajast peale igavesti puhas.
6 Ja vaata, käsk hingamispäevade kohta – ma olen need sulle üles kirjutanud – ja kõik selle seaduste kohtuotsused.
7 Kuus päeva pead sa tööd tegema, aga seitsmes päev on Issanda, sinu Jumala hingamispäev; siis ei tohi te teha mingit tööd, ei teie ega teie pojad, sulased ja teenijad, kõik teie kariloomad ja võõras, kes on teiega.
8 Ja mees, kes seal mingit tööd teeb, peab surema: igaüks, kes selle päeva rüvetab, kes oma naisega magab või kes iganes lubab sellel midagi teha, et läheb seal teele ostma või müüma; ja igaüks, kes ammutab sealt vett, mida ta kuuendal päeval endale ei valmistanud, ja kes iganes võtab koorma, et seda oma telgist või majast välja viia, peab surema.
9 Te ei tohi hingamispäeval teha ühtegi tööd peale selle, mis te olete endile kuuendal päeval valmistanud: süüa ja juua ning puhata ja pidada hingamispäeva kõigist töödest sel päeval ning tänada Issandat, oma Jumalat, kes on andnud teile pidupäeva ja püha päeva; ja püha kuningriigi päev kogu Iisraelile on see päev nende päevade seas igaveseks.
10 Sest suur on au, mille Issand on andnud Iisraelile, et nad sel pühal söövad ja joovad ning saavad kõhud täis ja puhkavad sel päeval kõigest vaevast, mis inimlaste vaeva juurde kuulub, välja arvatud viiruki põletamine ning ohvriandide ja ohvriandide toomine Issanda ette päevade ja hingamispäevade ajal.
11 Ainult seda tööd tuleb teha hingamispäevadel Issanda, teie Jumala pühamus, et nad lepitaksid Iisraeli eest pidevalt päevast päeva ohvriga, et see oleks Issanda ees meelepärane mälestuseks, ja et ta võiks neid alati päevast päeva vastu võtta, nõnda nagu sulle on kästud.
12 Ja igaüks, kes seal teeb mingit tööd või läheb teele või harib oma põldu, olgu oma majas või mujal, ja igaüks, kes süütab tule või ratsutab mõne looma seljas või sõidab laevaga merel, ja igaüks, kes lööb või tapab midagi või tapab looma või linnu või kes püüab looma või linnu või kala või kes paastub või peab sõda hingamispäevil,
13 Mees, kes teeb hingamispäeval midagi sellist, peab surema, et Iisraeli lapsed peaksid hingamispäevi pidama maa hingamispäevi puudutavate käskude järgi, nõnda nagu on kirjutatud tahvlitel, mis Ta andis minu kätte, et ma kirjutaksin sulle üles aastaaegade seadused ja aastaajad vastavalt nende päevade jaotusele. Sellega on päevade jaotuse kirjeldus lõpule viidud.